

Grau de Disseny i Creació Digitals

Disseny i Publicació de Continguts

Treball de Final de Grau

ANÀLISI DEL DISSENY DE LA PREMSA ESCRITA I REDISSENY D'UNA PUBLICACIÓ

Autor: **Albert Borràs i Civil**

Tutora: **Gemma Vernet Vicente**

Juny de 2023

El fet de tenir una existència física innegable i poder aterrar cada matí a la taula de treball de milers de directius o polítics dona una presència a la marca informativa que s'esvaeix quan es mesura aquest efecte a les edicions digitals.

—Àlex Gutiérrez, cap de la secció «Mèdia» del diari Ara—

AGRAÏMENTS

Vull expressar el meu sincer agraïment a totes les persones i institucions que han contribuït al desenvolupament i èxit d'aquest treball de final de grau. Sense el seu suport, aquesta fita no hauria estat possible.

Primer de tot, m'agradaria agrair a la tutora del projecte, la Gemma Vernet, pel seu guiatge expert i el seu suport incondicional al llarg d'aquest procés. Les seves idees i comentaris constructius han enriquit significativament el treball.

També desitjo manifestar la meva gratitud a la resta de professors de la *Universitat Oberta de Catalunya* que m'han acompanyat durant aquets cinc anys d'aprenentatge.

Vull expressar el meu agraïment als companys de *Rebold Marketing and Communication*; el fet de portar cinc anys treballant en una empresa de comunicació, a l'àrea de *monitoring* específicament, ha estat fonamental per aprofundir en la comprensió de les temàtiques abordades en aquest estudi.

Estic profundament agraït a l'Ester Castellano i a la Núria García, redactores de disseny i compaginació de *La Vanguardia*, que van tenir l'amabilitat d'acceptar l'entrevista que els hi vaig proposar, obrint-me les portes de la redacció. I evidentment, a la meva tieta Anna, que va ser qui va moure els fils per posar-nos en contacte; i que a més a més m'ha ajudat a resoldre alguns dubtes lingüístics.

No puc oblidar el meu oncle polític, en Kim Manresa, qui va fer un forat a la seva atapeïda agenda de viatges per a deixar-se entrevistar.

Finalment, vull donar les gràcies a la família, per tot el seu suport; en especial als meus avis, que malgrat els anys segueixen pelegrinant diàriament fins al seu quiosc de confiança. A totes les persones, que com ells, mantenen viva la tradició de llegir les edicions de diaris en paper i en aquelles que les fan possibles.

ABSTRACT

Printed newspaper design analysis and a publication's redesign

This project is divided into two main parts. An initial theoretical framework with an analysis of the current design of printed newspapers. And a practical part that will focus on the redesign of a newspaper.

As a basis for the study, the main newspapers distributed in Barcelona's province will be used. Typography, graphic resources, grids, composition, and cohesion of all page elements will be studied, as well as the order and the content's structure. The objective will be to understand the design resources used by each newspaper in different sections and articles, thus achieving a solid foundation to make the best decisions for the second phase of the project.

The practical part will involve redesigning one of the newspapers that exhibited the most identified weaknesses during the theoretical phase. The selected newspaper has been *El Punt Avui*, and the justification for this choice will be explained later in the report.

From this point, the practical part will be developed, where we place ourselves in the hypothetical case where *El Punt Avui's* board commissions us to redesign the print edition.

The design should be attractive to attract new readers and, of course, to retain the current ones.

The redesign of key pages from different sections will be developed to show how the final design will look like. The software used to create the layouts will be Adobe InDesign 2023.

Keywords: Printed newspapers, Typography, Grids, Composition, Cohesion, Content structure, Analysis, Redesign, *El Punt Avui*, Adobe InDesign 2023.

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. Motivació i justificació del treball	7
1.2. Desenvolupament del treball	8
2. FASE D'ANÀLISI	9
2.1. Fonaments bàsics	9
2.1.1. El diari o periòdic	9
2.1.2. La pàgina	11
2.1.3. La notícia	13
2.2. Estructura del diari	16
2.2.1. Ordre de les seccions	16
2.2.2. Número de pàgines	17
2.3. Entrevista a Ester Castellano i Núria García, redactores de disseny de <i>La Vanguardia</i>	20
2.4. Disseny i gènere periodístic	25
2.4.1. La portada	25
2.4.2. L'editorial	28
2.4.3. Articles d'opinió	29
2.4.4. Entrevistes	30
2.4.5. Les cares del dia	31
2.4.6. Cartes dels lectors	32
2.4.7. La contraportada	32
2.4.8. Publireportatges	32
2.4.9. Suplements	33
2.5. Tipografia	34
2.5.1. Cos de les notícies	34
2.5.2. Titulars	35
2.5.3. Firmes	37
2.5.4. Ortografia	39
2.6. Recursos Gràfics	41
2.6.1. Entrevista a Kim Manresa, fotoperoidista	41
2.6.2. Fotografia	43
2.6.3. Infografies	45

2.6.4. Imatges de <i>Stock</i>	47
2.6.5. Gamma cromàtica	47
2.6.6. Altres elements	48
2.7. Maquetació	50
2.7.1. Retícules	50
2.7.2. Cas d'èxit, diari <i>Ara</i>	51
2.7.3. Cas d'èxit, <i>El Mundo</i>	53
3. FASE DE REDISSENY	54
3.1. Elecció del mitjà a redissenyar	54
3.1.1. <i>El Periódico</i> , mitjà descartat	54
3.1.2. <i>El Punt Avui</i> , mitjà escollit.....	55
3.2. Característiques de la proposta de redisseny de <i>El Punt Avui</i>	57
3.2.1. Continguts.....	57
3.2.2. Llançat	57
3.2.3. Es recupera el dominical <i>Presència</i>	59
3.2.4. Tipografia	59
3.2.5. <i>Branding</i>	60
3.2.6. Maquetació	61
4. CONCLUSIONS	69
5. REFERÈNCIES	71
5.1. Llibres	71
5.2. Articles de premsa impresa.....	71
5.3. Articles de premsa digital.....	72
5.4. Audiovisuals	73
5.5. Altres recursos en línia	74
6. ANNEX	75
6.1. Fonts emprades per els principals mitjans nacionals.....	75
6.2. Fonts de cos de text emprades per els principals mitjans nacionals i internacionals.....	78
6.3. Mides de pàgines dels principals diaris nacionals i internacionals	81
6.4. Principals suplementos nacionals	82
6.5. Proves de disseny, maquetes descartades	83

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Motivació i justificació del treball

Des de que l'escriptor britànic George Orwell va plantejar la possible desaparició i control del paper a la distòpia *Mil nou-cents vuitanta-quatre*, molts filantrops s'hi han atrevit amb els seus propis pronòstics sobre la desaparició dels diaris impresos, com en Nicholas Negroponte, fundador del *MIT Media Lab*, o en Bill Gates, fundador de *Microsoft* —i tots ells s'han quedat curts—. Si bé és innegable que les tirades en paper estan disminuint i les edicions digitals estan guanyant terreny, segurament al paper l'hi queden més anys de vida del que a priori a alguns els hi pot semblar. Pels diaris mantenir una edició física és un símbol de prestigi i no les cancel·laran fins que no siguin econòmicament insostenibles. La cita que obra aquesta memòria també és una gran raó que ens ajuda a entendre el perquè encara són importants per a la societat.

Els mitjans poden coexistir. Quan va aparèixer la televisió s'especulava amb la desaparició de la ràdio, que segueix entre nosaltres, i és que és l'acompanyant ideal a la carretera. Amb l'aparició del cinema també es va plantejar que el teatre podria desaparèixer, i fixa't que ara segurament estem més a prop de la desaparició de les sales de cinema que de les de teatre.

En fi, tornem a la premsa; a la família sempre hem estat de diaris en paper. El meu avi patern havia estat lector dels extingits *El Correo Catalán*, *Diario de Barcelona* i fins i tot de la *Hoja del Lunes* (entre el 1925 i 1982, imposat per el dictador Primo de Rivera, per garantir un descans dominical, els dilluns no es podia publicar premsa, sent aquest setmanari l'únic autoritzat a fer-ho); actualment acudeix cada dia religiosament al quiosc a comprar *El Periódico*, i els dissabtes a més a més el *Diari de Sabadell*. L'avi matern és lector de *La Vanguardia* i de *l'Ara*; durant molts anys havia estat lector de *l'Avui* i de *El País* i fins i tot durant una temporada va ser subscriptor del parisenc *Le Monde*.

Professionalment porto des de l'estiu del 2018 —febrer si contem el període de becari— treballant a *Rebold Marketing and Comunicación S.L.U.* Estic a l'àrea de *monitoring*, que seria l'adaptació al segle XXI del que es coneixia anteriorment com a *clipping*, on elaborem dossiers de premsa (premsa en paper, digital, televisió i ràdio) per algunes empreses del sector de l'automoció, energètiques o la banca entre altres; o algunes administracions públiques.

Per davant dels meus ulls passen cada dia centenars de pàgines de tot tipus de diaris i revistes de tot l'estat, des de *La Voz de Galicia* passant per *l'Heraldo de Aragón* fins a *La Tribuna de Albacete*. Qui m'hauria dit mai que a les cinc del matí estaria llegint *l'Abc*...

Aquesta feina m'ha permès adquirir un gran coneixement del sector dels mitjans de comunicació, i en especial de la premsa escrita. Per aquest motiu volia plantejar un projecte entre el món laboral i l'acadèmic, amb una anàlisi sobre el disseny editorial de la premsa escrita i elaborar un posterior redisseny d'una capçalera real.

1.2. Desenvolupament del treball

Aquest projecte està dividit en dues grans parts. Un marc teòric inicial amb una anàlisi del disseny actual de la premsa escrita. I la part pràctica, que consistirà en el redisseny d'un diari.

Com a base per a l'anàlisi s'han utilitzat exemplars dels quinze diaris que podem trobar a qualsevol quiosc de la província de Barcelona (més el gratuït *20 Minutos*):

<i>Abc (Ed. Nacional)</i>	<i>El Economista</i>	<i>El Punt Avui</i>	<i>Marca</i>
<i>Ara</i>	<i>El Mundo (Ed. Nacional)</i>	<i>Expansión (Ed. Catalunya)</i>	<i>Mundo Deportivo</i>
<i>As</i>	<i>El País (Ed. Cataluña)</i>	<i>La Razón (Ed. Cataluña)</i>	<i>Sport</i>
<i>Cinco Días</i>	<i>El Periódico</i>	<i>La Vanguardia</i>	<i>20 Minutos (Ed. Barcelona)</i>

Tot i que l'estudi es focalitzarà en la premsa generalista, també ens recolzarem en moments puntuals amb la premsa econòmica i amb l'esportiva; i amb alguns dels seus suplementos i revistes dominicals per acabar de completar l'anàlisi. S'estudiarà la tipografia, els recursos gràfics, les retícules, la composició i cohesió de tots els elements de la pàgina, així com l'ordre i l'estructura dels continguts.

L'objectiu serà conèixer els recursos de disseny utilitzats per cada mitjà a les diferents seccions i peces del diari. Així assolir una base ferma per a prendre les millors decisions de cara a la segona fase del projecte.

La part pràctica consistirà en el redisseny d'un dels diaris amb més punts febles detectats durant la fase teòrica. El diari seleccionat ha estat *El Punt Avui*, més endavant, a l'interior de la memòria, es justificarà l'elecció.

A partir d'aquí es desenvoluparà la part pràctica, on ens situem en l'hipotètic cas en que *El Punt Avui* ens encarrega el redisseny del diari en paper. Aquest disseny haurà d'estar a punt per estrenar-se el 31 de juliol, dia en que se celebrarà el dotzè aniversari de la capçalera. I és que el disseny pràcticament no ha evolucionat des de la fusió de les capçaleres històriques de *El Punt* i de *l'Avui*.

El disseny haurà de ser atractiu per atraure nous lectors i evidentment per conservar els lectors actuals del diari. A diferència de les revistes, on els maquetadors tenen una setmana o tot un mes per maquetar-les, la premsa ha de sortir al carrer cada dia. La dificultat serà trobar l'equilibri entre un bon disseny i la practicitat per a maquetar-ho amb el mínim de temps possible.

Es desenvoluparà el redisseny d'algunes pàgines clau de diferents seccions. El programari utilitzat per elaborar les maquetes serà *l'Adobe InDesign 2023*.

2. FASE D'ANÀLISI

2.1. Fonaments bàsics

2.1.1. El diari o periòdic

Mil sis-cents cinc. Encara que no queda del tot clar, es considera que el primer periòdic imprès publicat a Europa data del 1605 a Estrasburg, França. I és que abans de l'aparició de la impremta els principals mitjans de comunicació eren la transmissió oral, la correspondència escrita, els anuncis públics que es penjaven en mercats i places i eren llegits en veu alta o publicacions manuscrites, elaborades per escribes i difoses entre la noblesa.

Si ens remuntem a l'estat espanyol, la primera publicació impresa va ser la *Gaceta de Madrid*, de 1661, on publicava principalment notícies oficials del govern i la cort. Ha tingut diversos noms al llarg del temps, i és la publicació que actualment coneixem com a BOE (*Boletín Oficial del Estado*).

El primer diari de matí de la península va ser el *Diario de Barcelona*, va sortir al carrer per primera vegada l'1 d'octubre de 1792. En els seus inicis recollia informacions religioses, meteorològiques, portuàries i militars. No va ser fins el 1814 quan es va convertir en una publicació més pròxima al que ara com ara coneixem com a diari, centrat en política catalana. El no saber-se adaptar als nous temps va provocar la seva desaparició en paper el 28 de gener de 1994.

Actualment, a Espanya hi ha un mínim d'un centenar de periòdics impresos, i un màxim indeterminat; i és que com molt bé esmenta John Allen Paulos a *A Mathematician Reads the Newspaper*, la quantitat de periòdics que comptabilitzem dependrà de la definició a la qual ens acollim.

Hem d'incloure a la llista publicacions setmanals d'àmbit local com el *Setmanari de l'Alt Empordà*, *La Veu de l'Anoia* o *El 3 de Vuit?* O el *Diari de Sabadell*, malgrat que el nom del mitjà hi incorpori la paraula "diari" només s'imprimeix tres dies a la setmana? Quin és el límit? Ja que si ens posem a filar prim la premsa gratuïta i l'econòmica tampoc s'imprimeixen diàriament.

Un altre exemple, *La Razón*, té cinc edicions (a més a més de la primera edició, que no s'imprimeix) la de Madrid, la de Catalunya, la de la Comunitat Valenciana, la d'Andalusia i la nacional, que és la que es distribueix a la resta de comunitats autònomes. Ho comptem com a cinc (o sis) diaris diferents o com a un de sol?

L'Institut d'Estudis Catalans defineix "periòdic" com a una «publicació impresa que apareix amb una periodicitat determinada i amb uns continguts variables». Aquesta definició no acaba d'encaixar per el producte que estem analitzant, ja que segons aquesta una revista també és un periòdic. Així que quina és la diferència entre una revista i un diari? La temàtica? Els continguts? El disseny? L'enquadernació? La periodicitat?

La gran enciclopèdia catalana defineix “revista” com a una «publicació periòdica de format més petit que un diari però de major nombre de pàgines, millor qualitat de paper i sovint amb abundant il·lustració». Una definició que tampoc em convenç, que de fet crec que és errònia. Considero que una revista no té perquè ser d'un format més petit ni tenir més pàgines que un diari. Així que quina és la veritable diferència?

La periodicitat? No crec que la periodicitat sigui un punt diferencial, hi ha molts setmanaris locals —i fins i tot publicacions mensuals— com *El Ripollès*, *El Vallenc* o *L'Eco de Sitges* que pel tractament de la informació, són més propers a un diari que a una revista.

El contingut gràfic? Si bé és del tot cert que la immensa majoria de revistes es recolzen amb més elements gràfics que els diaris; hi ha excepcions com la revista literària i de pensament crític de *Grupo PRISA*, *Claves de Razón Práctica*, on la il·lustració o la fotografia brillen per la seva absència.

La temàtica? Principalment les revistes s'especialitzen en temàtiques concretes (moda, motor, cultura, gastronomia, economia...) però també en podem trobar de generalistes, com *El Temps*. La gran majoria de diaris són generalistes, però també hi ha premsa especialitzada en esports o en economia. Per a mi la diferència clau està en l'enfocament i el tractament de la informació. Considero revistes aquells mitjans que tracten el contingut amb més profunditat.

«En una època en què la informació ha adquirit una velocitat de vertigen, quan les polèmiques i les declaracions se succeeixen en hores per dotar als espectadors d'un xou constant, d'una anàlisi marcada sempre per la brevetat i la urgència que imposa la dictadura de la immediatesa, una revista és un element que camina a contracorrent, que busca apartar-se del soroll per dissecionar amb una combinació d'atracció, serenitat i perspectiva les problemàtiques d'un món en convulsió constant.» Aquestes són les paraules que utilitza Moisès Pérez, periodista del setmanari *El Temps* per definir-lo, a l'edició especial per celebrar els 2.000 números de la revista.

Podem distingir entre tres grans tipus de diaris en funció de la seva temàtica: generalistes, econòmics i sensacionalistes. Espera't, espera't. I els diaris esportius? No és pas la premsa esportiva i la premsa groga el mateix? Bé, potser no és exactament el mateix, però en aspectes de disseny i en la filosofia del *click* si fa no fa...

El Regne Unit és el bressol de la premsa groga, amb tabloides històrics com *The Sun*, *Daily Mail* o *Daily Mirror*. A l'altre costat de l'Atlàntic, a l'Amèrica del Sud la premsa sensacionalista deriva en premsa de successos, com els colombians *El Teso* i *Q'hubo* o els panamenys *Crítica*, *El Siglo* i *Mi Diario*. Sí, a Panamà, amb una població d'unes tres cinquenes parts respecte a Catalunya, tenen tres publicacions diàries de successos (i quatre de generalistes) en canvi, a casa nostre tenim els diaris esportius.

Tres-cents seixanta-dues són el nombre de nits a l'any que les rotatives funcionen a ple rendiment a Catalunya. I és que la premsa generalista i l'esportiva publiquen cada dia excepte el Divendres Sant,

per Sant Esteve i per Cap d'Any (a la resta d'Espanya, fora dels Països Catalans, els tres dies que no publiquen són el Dissabte Sant, el dia de Nadal i també per Cap d'Any).

A diferència d'altres estats europeus, aquí tenim una sobredosi d'informació. A França per exemple, els dos principals diaris generalistes, *Le Monde* i *Le Figaro* es prenen un dia de descans, dilluns i diumenge respectivament.

En la premsa econòmica tres quarts del mateix, *Expansión* i *Cinco Días* s'imprimeixen de dilluns a dissabte (*El Economista* només de dimarts a dissabte, el dilluns publica una edició en format digital, en PDF). Mentre que els principals econòmics de França, Alemanya o Portugal; *Les Echos*, *Handelsblatt* i *Negócios* respectivament es prenen dues jornades de descans, publicant només de dilluns a divendres.

Com si no en fos prou, els diumenges, per cobrir el forat que deixen els diaris econòmics, tots els diaris nacionals —i molts de regionals— publiquen els seus respectius suplementes d'economia i negocis: *Abc (Empresa)*, *El Mundo (Actualidad Económica)*, *El País (Negocios)*, *El Periódico (Activos)*, *La Razón (Dinero & Negocios)* i *La Vanguardia (Dinero)*.

2.1.2. La pàgina

La base del diari és el paper, reciclat principalment —o d'això presumeixen a la portada la majoria de diaris de *Prensa Ibérica*—. A cada full de diari s'hi fa un plec per la meitat, és a dir, en surten quatre pàgines per cada full; per tant el nombre de pàgines ha de ser múltiple de quatre. Una edició de 64 pàgines tindrà un total de 16 fulls, on per exemple el sisè full acollirà les pàgines 11, 12, 51 i 52 i el setè les pàgines 13, 14, 49 i 50.

Internacionalment, s'han establert unes mides estàndard —perquè a l'esser humà l'hi agrada etiquetar— agrupant les diferents publicacions impreses per mides de pàgina; de petit a gran són:

Tabloide o compacte, 28x43 cm. És el format més freqüent de la premsa sensacionalista, també coneguda amb el nom de premsa groga o tabloide.

Berlinès o midi, 32x47 cm. Curiós ja que els diaris alemanys acostumen a ser força més grans que el format berlinès, la majoria de mitjans espanyols utilitza aquest format.

Llençol o de gran format, 40x60 cm. Pàgines de grans dimensions, molt comuns al continent Americà. A Europa és freqüent en la meitat nord-est. A la meitat sud-oest la majoria de diaris fan servir formats més reduïts com el tabloide o el berlinès.

Però, al cap i a la fi, cada publicació utilitza les mides que l'hi sembla més adequades, o la més òptimes per a les impremtes que utilitza. *El País* per exemple, imprimeix les seves edicions en plantes ubicades a Madrid, Barcelona, València, Sevilla, A Coruña, Burgos, Las Palmas de Gran Canaria i a Mallorca; cal que el resultat final de totes les impremtes sigui el mateix.

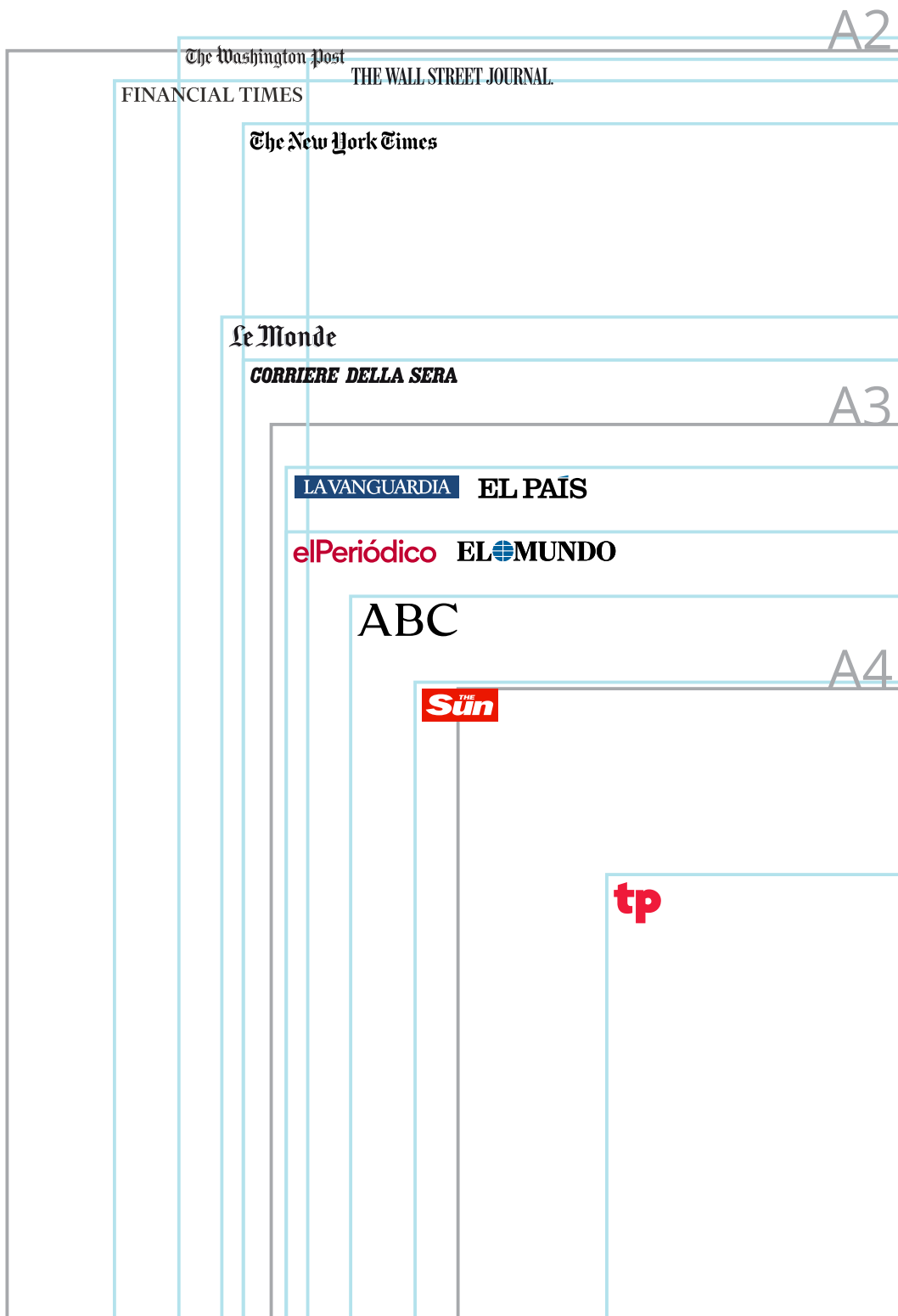

Figura 01. Comparativa de la mida de pàgina d'alguns dels principals diaris d'occident. Escala 1:3. Per a ampliar la informació vegeu annexes 6.3. *Mides de pàgines dels principals diaris internacionals.*

Una pàgina estàndard d'un diari està composta per una capçalera a la part superior on sol incorporar informació bàsica com el nom del diari, la data, la pàgina i la secció. A continuació es distribueixen les notícies. Una pàgina pot acollir una notícia, més d'una; o també una notícia pot estar distribuïda en més d'una pàgina. I clar que una pàgina no té perquè tenir notícies, també pot acollir altres tipus de continguts com per exemple publicitat, cartelleres de cinema, informació meteorològica o entreteniments entre altres.

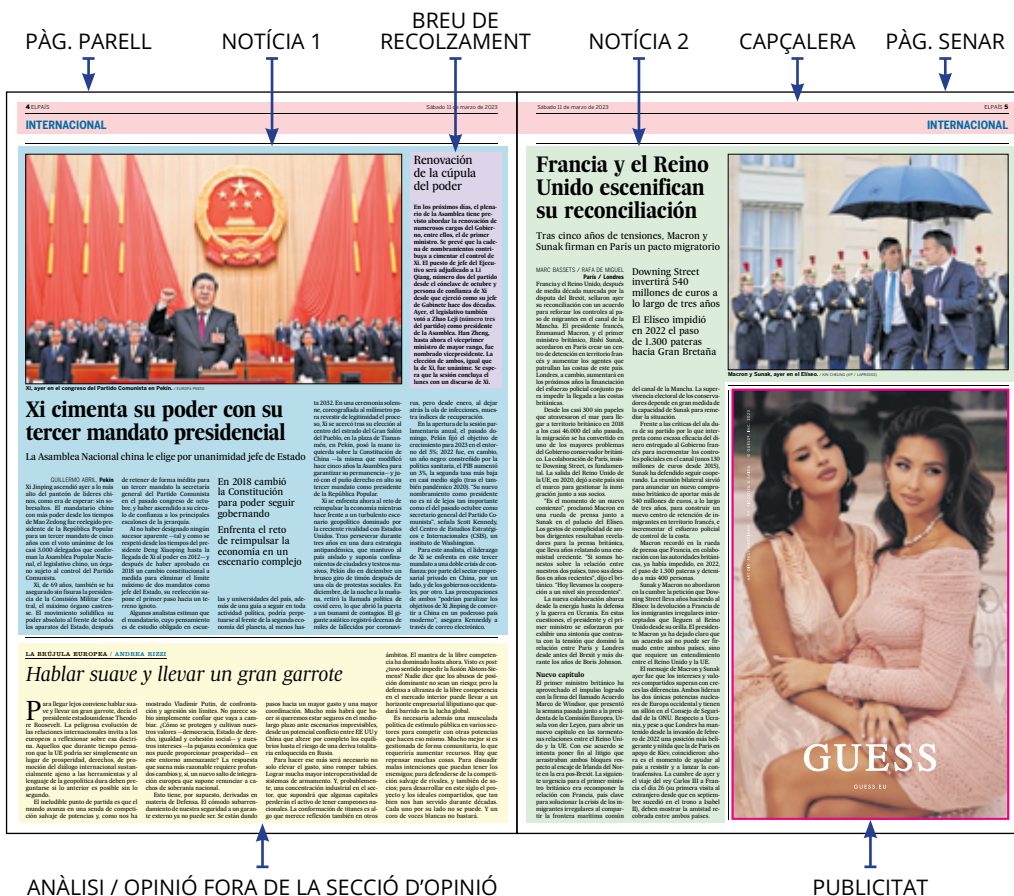

Figura 02. Elements de la pàgina de diari. Pàgines 4 i 5 de El País de l'11 de març de 2023. Escala 1:4.

2.1.3. La notícia

Tota notícia està formada per tres elements essencials; el titular, la firma i el contingut com a tal.

El títol o titular de la notícia, acostuma a situar-se a la part superior i tenir majors dimensions que la resta d'elements de text. En definitiva, és l'element més destacat del conjunt global de la notícia.

La firma identifica l'autor de la notícia. Pot ser una persona (amb el nom complet o abreuiat), el propi diari (que pot firmar amb el mateix nom del diari, amb el nom abreuiat o simplement com a "redacció") o agències externes al diari (com EFE o Europa Press). A la firma també és habitual identificar la

població des de la qual es redacta aquesta. En ocasions, en notícies molt breus alguns diaris prescindeixen de firmar-les, en aquets casos s'interpreten com a "redacció".

Aquets dos elements, el titular i l'autor, juntament amb el contingut de text formen la notícia bàsica. Tot i no ser essencials, els avanttítols, els subtítols i els destacats són altres elements de text molt recurrents que ajuden a definir una estructura jeràrquica. Els elements gràfics com per exemple fotografies, imatges, diagrames o taules de dades ajuden al lector a contextualitzar i entendre la notícia.

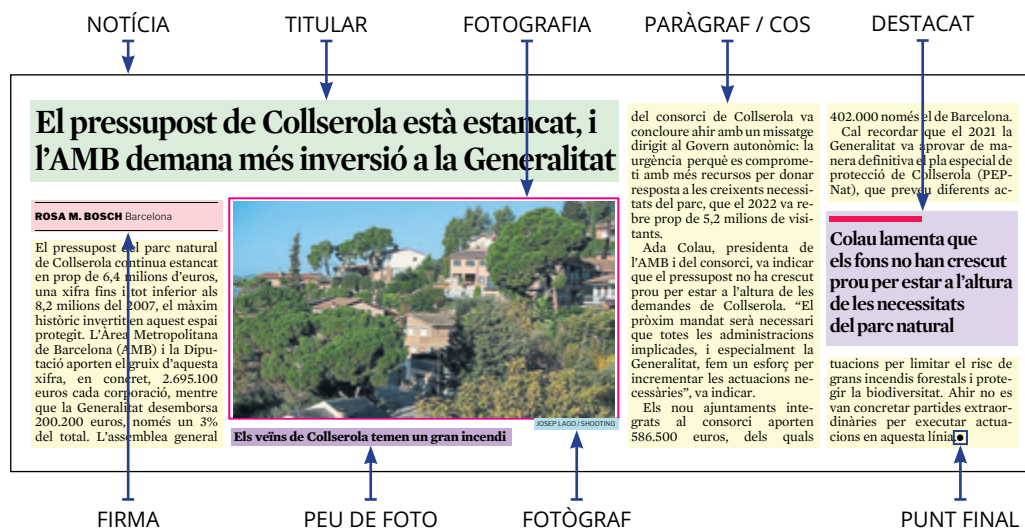

Figura 03. Elements d'una notícia. Pàgina 31 de *La Vanguardia* del 10 de març de 2023. Escala 1:2.

Un fet noticable important pot estar descompost en diferents notícies o articles d'opinió amb l'objectiu d'oferir diferents punts de vista [Figura 04]. És a dir que, dues peces que tractin el mateix tema, si les firmen dos autors diferents, són considerades notícies independents (no ho dic jo, ho diu la Llei de Propietat Intel·lectual).

El lector habitual d'un diari sap identificar ràpidament els elements gràfics que utilitza el diari per distingir peces d'informació periodística dels diferents anàlisis i opinions fora de la secció d'opinió.

Tot i això, les característiques de disseny que utilitzen els diaris per identificar aquestes peces d'opinió [Figura 04, requadre groc] escampades per altres seccions són força comunes entre els diferents diaris, com si d'una norma no escrita es tractés. Aquestes característiques solen ser el títol en cursives, el text no justificat, una petita il·lustració del rostre del columnista o una fina pel·lícula d'un altre color al fons. D'aquesta manera, el lector, en tenir a les mans un diari que no sigui el seu habitual, podrà reconèixer aquets tipus d'articles amb facilitat.

PÀG. PARELL NOTÍCIA 1 CAPÇALERA NOTÍCIA 2 PÀG. SENAR OPINIÓ

32 EL MUNDO, Sábado, 11 de marzo 2023

DEPORTES

El Barça pagó 7,3 millones para comprar árbitros

FÚTBOL. La Fiscalía acusa a Rosell y Bartomeu de contratar a Negrera para obtener el favor arbitral

GERMÁN GONZÁLEZ *EL MUNDO* ha publicado una investigación que revela que el club de fútbol de Barcelona pagó 7,3 millones de euros para contratar a un árbitro de fútbol, Gerardo Rosell, para que actuara como árbitro en los partidos de la Liga de Fútbol Profesional que disputara el club. La Fiscalía acusa a Rosell y Bartomeu de contratar a Negrera para obtener el favor arbitral.

El club de fútbol de Barcelona pagó 7,3 millones de euros para contratar a un árbitro de fútbol, Gerardo Rosell, para que actuara como árbitro en los partidos de la Liga de Fútbol Profesional que disputara el club. La Fiscalía acusa a Rosell y Bartomeu de contratar a Negrera para obtener el favor arbitral.

El escrito refleja el «secreto verbal y confidencial» para que influyese en las decisiones de los árbitros

Se denuncia a dos ex directivos del Barça y se deja fuera al hijo de Negrera

La Fiscalía acusa a Rosell y Bartomeu de contratar a Negrera para obtener el favor arbitral. El escrito refleja el «secreto verbal y confidencial» para que influyese en las decisiones de los árbitros. Se denuncia a dos ex directivos del Barça y se deja fuera al hijo de Negrera.

33 EL MUNDO, Sábado, 11 de marzo 2023

DEPORTES

EL MUNDO desveló las pruebas clave del caso

BARÇAGATE. Los burófaxes de Negrera vertían la acusación de la Fiscalía

Los burófaxes con los que Negrera compartió el Barça desvelan por EL MUNDO las pruebas clave del caso de corrupción que en su día denunció EL MUNDO. Los burófaxes desvelan las pruebas clave del caso de corrupción que en su día denunció EL MUNDO.

Este diario desveló las facturas falsas de Negrera o los mails del club para engañar al Fisco

Este diario desveló las facturas falsas de Negrera o los mails del club para engañar al Fisco. Los burófaxes desvelan las pruebas clave del caso de corrupción que en su día denunció EL MUNDO.

Figura 04. Dues notícies diferents i una opinió d'un fet noticable comú. Pàgines 33 i 34 de El Mundo de l'11 de març de 2023. Escala 1:4.

2.2. Estructura del diari

2.2.1. Ordre de les seccions

Cada diari ordena les seccions a la seva manera, però tot i així podem detectar un ordre comú. En general les notícies “hard” (política nacional, internacional i economia) se solen situar en la primera meitat del diari, mentre que les notícies “soft” o “light” (cultura, esports, comunicació...) la meteorologia o els passatemp s’acostumen a ubicar en la segona meitat. La secció de societat, en funció de l’enfocament que l’hi faci el diari pot ser considerada una secció més seriosa o més “light”. Les opinions acostumen a situar-se a l’inici del diari o al centre, com a separador de notícies “hard” i notícies “soft”.

La següent taula mostra l’ordre de les seccions dels principals diaris generalistes distribuïts a Catalunya en dies laborables, ja que entre setmana és freqüent que alguns diaris afegeixin seccions de ciència, salut o estil de vida. Els suplementos tampoc estan contemplats.

Abc	Ara	El Mundo	El País	El Periódico	El Punt Avui	La Razón	La Vanguardia
Portada	Portada	Portada	Portada	Portada	Portada	Portada	Portada
La dos	Les claus del dia	Primer plano	Internacional	Tema del dia	Punts de vista	Opinió	La segona
La tercera	Política	Opinió	Opinió	Internacional	Ciutats	Espanya	Internacional
Opinió	Internacional	Espanya	Espanya	Política	Nacional	Internacional	Política
Enfoque	Societat	Otras Voces	Cataluña	Economía	Món	Economía	Opinió
Espanya	Economía	Mundo	Sociedad	Opinió	Cultura	Sociedad	Societat
Internacional	Debat	Actualidad económica	Cultura	Entre tots	Reportatge	Cataluña	In memoriam
Economía	Cultura	Deportes	Deportes	El temps	Entrevista	R2	Viure
Bolsa	Media	Papel	Economía y trabajo	Passatemps	Apunts	Egos	Gent
Sociedad	Estils	Televisión	Obituarios	Societat	Punts de vista	Tiempo	Passatemps
Cultura	Gent	Contraportada	Gente y estilo de vida	Barcelona		Oé	Televisió
Deportes	Esports		Pantallas	Cultura		Pasatiempos	Cultura
Pasariempos	Passi-ho bé		Conversaciones a la contra	Esports		TV y comunicación	Cartellera
Agenda	A la contra			Programació		Contraportada	Esports
Esqueles				Llimona & vinagre			Economía
El tiempo							La contra
Gente							
Televisión							
Contraportada							

Figura 05. Taula de les seccions dels 8 diaris generalistes analitzats.
 Groc: portada + opinió; blau: internacional; taronja: nacional; vermell fosc: regional; vermell clar: economia; verd fosc: societat; verd clar: esports; violeta: cultura; rosa: cor; gris: altres.

És interessant comparar la nomenclatura de la secció d'informació de política nacional. Mentre que els quatre diaris editats a Madrid l'anomenen "España"; els diaris catalans opten per altres mots, *La Vanguardia*, *El Periódico* i *l'Ara* l'anomenen "Política" i *El Punt Avui* "Nacional".

Podem veure com *El Mundo* i *l'Abc* no tenen una secció local, això és degut a que les edicions de Catalunya les van cancel·lar el gener del 2021 i el gener del 2023 respectivament; des de les hores aquets diaris distribueixen l'edició nacional al territori català, que no incorpora informació local.

l'Ara tampoc té una secció pròpia per a informació local; en tractar-se d'un mitjà regional, aquest tipus d'informació la podem trobar recollida dins de "Nacional".

El Punt Avui sí que té una secció local, "Ciutats", però no té seccions d'economia o de societat. Aquesta informació està recollida en subseccions dins de "Nacional". Des de que a principis d'any *l'Ara* va escurçar el número de pàgines que entre setmana tenen la secció "Actualitat" que igual que la secció "Nacional" de *El Punt Avui*, engloba la informació política, econòmica i social; el cap de setmana sí que manté l'estructura que reflexa la taula.

A les seccions de "Reportatge" i "Entrevista" de *El Punt Avui* hi trobem subseccions dedicades a temàtiques que podrien formar part d'altres seccions com "Cultura", "Món" o "Ciutats". Trobo més coherent l'estructura que planteja *La Vanguardia* amb els reportatges, repartir-los. Col·locar al final de cada secció, si escau, el seu reportatge corresponent, que no pas agrupar-los tots en una secció pròpia. Vegeu [3.2.2. Llançat](#) per a més informació i conèixer amb profunditat el llançat de *El Punt Avui* i la proposta de llançat desenvolupada en la part pràctica.

També destaquem les seccions "Primer plano" i "Tema del dia" de *El Mundo* i *El Periódico* respectivament. Són seccions que un dia poden tractar temes socials, l'endemà geopolítica i el següent de la crisi energètica. En definitiva, pàgines dedicades al que el mitjà considera el fet noticable destacat de la jornada. A més a més *El Periódico* també canvia l'ordre de les seccions d'internacional, política i economia en funció de la rellevància dels esdeveniments. Personalment em convenç més un ordre fix, on el lector que busqui una secció en concret pugui trobar-la més ràpidament.

2.2.2. Número de pàgines

All the News That's Fit to Print [totes les notícies dignes de ser impreses] és l'eslògan de *The New York Times*, aquest porta apareixent a la cantonada superior esquerra de la portada del prestigiós diari des del 10 de febrer de 1897. És un eslògan que no ha envellit ja que una de les tendències actuals de la premsa impresa està sent la reducció de pàgines, imprimint així les notícies i cròniques més rellevants; deixant les notícies breus per a les edicions digitals.

En els últims mesos i anys —la declaració d'estat d'emergència per la COVID va servir com a excusa perfecta— s'han cancel·lat bastants suplementos i edicions regionals. Per exemple, a inicis de 2020 *El Mundo* tenia 13 edicions regionals. A dia d'avui en queden 7, s'han cancel·lat les edicions de Balears, País Basc o Catalunya entre altres, on ara s'hi distribueix l'edició nacional. També es va suprimir el suplement d'oci *La Luna de Metròpoli* o la revista femenina que es distribuïa cada dissabte amb *El Mundo*, *Yo Dona*, ha reduït la periodicitat de setmanal a mensual.

El número de pàgines de les edicions principals també s'ha reduït. Per exemple, les edicions de Catalunya i Madrid de *El País* tenien un quadernet diari de vuit o dotze pàgines amb informació de política regional, alguna opinió, anuncis oficials o la cartellera de cinema. Aquets quaderns es van cancel·lar a mitjans de febrer de 2022, passant a tenir una secció de dues pàgines a dins de les seves respectives edicions.

Mitjà	Total Feb21	Mitj. Feb21	Total Feb22	Mitj. Feb22	Total Feb23	Mitj. Feb23
Abc *5	2.060	73,57	1.896	67,71	1.904	68,00
Ara	1.368	48,86	1.336	47,71	1.152	41,14
Cinco Días *3	780	32,50	776	32,33	768	32,00
El Economista *3	996	41,50	1.034	43,08	980	40,83
El Mundo *5	1.460	52,14	1.408	50,29	1.236	44,14
El País (+ quaderno local *1)	1.592	56,86	1.472	52,57	1.404	50,14
El Periódico	1.584	56,57	1.672	59,71	1.540	55,00
El Punt Avui	920	32,86	896	32,00	680	24,29
Expansión *3	1084	45,17	1.186	49,42	1.144	47,67
La Razón *5	1.668	59,57	1.758	62,79	1.708	61,00
La Vanguardia (+ Viure *2)	1.920	68,57	1.856	66,29	1.640	58,57
20 Minutos *4	328	16,40	320	16,00	328	16,40
TOTAL	15.760	48,71	15.610	48,33	14.484	44,93

Figura 06. Comparativa del número de pàgines durant el mes de febrer dels anys 2021, 2022 i 2023.

*1. El suplement diari d'informació local de Catalunya va deixar de publicar durant el febrer de 2022.

*2. El suplement diari *Viure* es va transformar en secció de l'edició principal el gener de 2023.

*3. Publica 6 dies a la setmana, mitjana calculada sobre 24 en comptes de 28.

*4. Publica 5 dies a la setmana, mitjana calculada sobre 20 en comptes de 28.

*5. Dades recopilades de les edicions distribuïdes a Madrid.

Recentment, a causa de l'augment dels costos del paper, *La Vanguardia* també ha fet un exercici similar de reducció de pàgines. Ha integrat les pàgines de *Viure* dins de la paginació del diari principal. Ha fusionat les pàgines de meteorologia amb entreteniments que abans venien per separat, i ha reduït la secció de televisió i de programació televisiva.

I és que quin sentit té seguir imprimint la cartellera de cinema en l'era d'Internet? *El Punt Avui* continua imprimint religiosament tres pàgines diàries de cartellera de cinema i teatre, una pàgina per a la graella de televisió, una per a necrològiques, una d'entreteniments i una altra que recull la informació meteorològica, l'horòscop i una llista d'efemèrides. En canvi, recentment, el principal competidor de *El Punt Avui*, el diari *Ara*, ha retallat el número de pàgines i com *La Vanguardia*, ha fusionat i comprimit

les pàgines d'entreteniments i informació meteorològica —i tenen a me àvia enfadada perquè troba que no queda prou clar quines són les definicions horitzontals i quines les verticals dels mots encreuats— o a diferència de *El Punt Avui*, la cartellera de cinema només l'imprimeixen un dia a la setmana, el divendres.

Les taules de borsa són les cartelleres de cinema de la premsa econòmica. Cal continuar imprimint-les? *El Economista* tenia un suplement diari de dotze pàgines, *Fondos de Inversión*, que va imprimir per última vegada el 28 de desembre de 2020. Ara simplement hi dedica una sola pàgina als principals valors de l'IBEX i el mercat continu. En canvi, el líder de la premsa econòmica, *Expansión*, hi segueix dedicant una desena de pàgines a l'interior del diari, amb valors del tot el món, fons d'inversions, intercanvis de divises o matèries primeres —encara no ha arribat als *criptoactius*—. Fins i tot els dos grans diaris internacionals, *Financial Times* i *The Wall Street Journal* només hi dediquen tres pàgines cada un; sí que, com hem vist, cal tenir en compte que tenen un format de llençol en comptes del berlinès d'*Expansión*.

2.3. Entrevista a Ester Castellano Camarasa i Núria García Arenas, redactores de disseny i compaginació de *La Vanguardia*

La meua titeta, l'Anna Civil, és filòloga; treballa a *LucySoftware*, l'empresa que va contractar *La Vanguardia* per desenvolupar el programa de traducció al català, quan el 2011 es va estrenar l'edició en aquesta llegua, ella era la responsable del projecte; i ha estat qui ha mogut els fils per trobar-me un contacte al diari.

L'Ester Castellano Camarasa, redactora de disseny i compaginació de *La Vanguardia* va tenir l'amabilitat d'acceptar l'entrevista que vaig proposar-li i obrir-me les portes de la redacció. A més a més a l'entrevista també hi va ser present la seva cap, la Núria García Arenas, redactora en cap de disseny i compaginació. Entre totes dues sumen una experiència de més de cinc dècades a la redacció.

Pregunta. Quin és el procés general de producció d'un exemplar de *La Vanguardia*?

Núria García. El procés arrenca amb el llençat, quan el matí es decideix quantes planes portarà el diari de l'endemà en funció de la publicitat venuda per aquell dia. Per exemple, s'ha decidit que el diari anirà a 56 pàgines. La secció de producció el que fa és distribuir «a internacional l'hi donarem 6, a política 5, a esports, com que juga el Barça, n'hi donarem una mica més...»

» Una vegada cada secció sap quantes planes disposa aquell dia, i el cap de la secció coneix els temes que hi ha aquell dia i la importància de cada un d'ells; llavors és quan comença a distribuir dins del seu espai. Quan ja té clar quin espai, més o menys, vol dedicar a cada notícia, és quan s'adreça a la secció de compaginació i t'explica «avui tenim això, hem pensat obrir amb aquest tema, necessitem aquestes peces...» La majoria de vegades nosaltres treballem sense els textos. El que nosaltres hem de fer és, en base amb el que t'ha explicat la secció, fer-li una distribució de les peces en la pàgina, que tingui un sentit per nosaltres en quan a jerarquia.

» Una vegada nosaltres ja hem fet la maqueta, és quan el redactor, des de la seva màquina, pot obrir la seva peça i començar a escriure.

Ester Castellano. Sí, perquè per norma sempre passa que no hi cap. Tot el que et demanen no hi cap, i mira que la gent ja té escola aquí. Qui més qui menys ja porta uns anys. N'hi ha molts que sí que controlen i saben perfectament el que hi cap i el que no hi cap, però el més freqüent és que pretenguin posar més coses de les que realment hi caben en el paper.

» N'hi ha que quan volen maquetar ja t'ho marquen molt. A esports són uns *cracks* d'això. Hi ha un company que quan et demana de dibuixar la pàgina diu «vull una obertura amb el partit del Barça, 140 línies de text, més un *despieze* de no sé quant...» i la veritat que el noi té molt bon ull, perquè hi cap, el que et demana hi cap! Però són molt pocs els que tenen aquest bon ull i t'ho demanen així. La majoria o s'adapten o ploren a última hora.

N.G. Sí, sempre van escatimant destacats «em treus el destacat, em fas la foto una mica més curta?»

P. I quin programa utilitzeu? És un software propietari de *La Vanguardia*? Jo vaig amb *InDesign*...

E.C. Clar, res a veure. El sistema editorial que fem servir aquí et permet, doncs a la mateixa pàgina, mentre tu estàs maquetant, el redactor pot estar escrivint.

N.G. No, no l'hem creat nosaltres. El software és d'una empresa italiana que es diu *Unisys*, i el programa en si es diu *Méthode*, com mètode en francès. I el millor d'aquest sistema és que ho integra tot, la gestió dels articles, la gestió de les maquetes, els anuncis, les fotos...

E.C. Les agències... tot entra per el mateix sistema, és bastant útil. Des del punt de vista del disseny...

N.G. Té mancances...

E.C. Tu ets la que manegues més i ets capaç de fer coses que un usuari normal d'*InDesign* diria «jo com faig això amb aquest programa?» A copia de prova i error s'acaba podent fer gairebé tot. És més fragós per fer *virgueries*, però al final per un diari de dijous, de *virgueries* zero.

N.G. És que al final un diari són títols, textos, fotos, destacats, *despieces*... posats així, aixà; adornats amb grafismes, capçaleres...

P. Qui escull les fotos que acompanyen cada article?

E.C. Hi ha una secció d'edició gràfica. Hi havia històricament una secció d'edició gràfica, quan l'equip de fotografia era prou gran i prou important. Hi havia una qualitat bastant important. Ara la coseta ja està *muy venida a menos*, i es cuiden especialment les fotos de portada o en les obertures.

» Les fotos que venen d'agències sovint les tria el propi redactor; les que han fet els fotògrafs de la casa, ells mateixos ja donen una petitíssima selecció «que vols, vertical o horitzontal? *Pues esto es lo que hay*», ja les l'han preseleccionat.

P. I les infografies...?

N.G. Hi tenim molta relació però som seccions independents. Doncs quan un redactor té un tema amb dades, l'hi passa a infografia. Ara infografia està en un procés d'unificar el mateix gràfic per la web i per el paper, que això fins ara era una cosa que estava costant d'aconseguir, hi havia dos equips d'infografia, un per al paper i l'altre per la web. Ja s'han unificat i la persona que fa la infografia per la web també l'ha de fer per el paper.

» N'hi ha de diversos tipus, les típiques de dades i n'hi ha d'altres més potents, dibuixades... per el cap de setmana sobretot.

E.C. Per nosaltres, a banda que ens diuen l'espai... Una vegada el redactor l'hi ha passat les dades o han consensuat amb l'infografista, fan una aproximació de mides. Ells també tenen la retícula «*dos columnes por veinte lineas*...»

» Ara com que venen de la web, estan utilitzant programes d'aquets tipus *Datawrapper*, *Fluorish*... Habitualment feien servir *Illustrator*, i el continuen fent servir bastant.

P. Com es decideix la portada?

N.G. Cap a les sis de la tarda es fa una reunió a la que hi van el director, els subdirectors, el redactor en cap de fotografia i hi va també una persona de disseny i compaginació. Els subdirectors tenen assignades seccions. Un subdirector porta suposem, Societat i Viure, un altre Política i Economia... Allà cada subdirector explica els temes, no els explica tots, només els que considera més importants, que creu que poden anar en portada.

» El cap de fotografia projecte les fotos que ha seleccionat com a possibles fotos de portada, i un cop s'han vist els temes i s'han vist les fotos, entre el director i els subdirectors es fa un debat sobre quin és el tema que obra el diari. Quan parlem del tema que obra el diari parlem del títol, el títol gran és el que obre el diari. Però després hi ha una foto que no ha de ser necessàriament d'aquest tema.

» L'esquema bàsic és el títol, és el tema més important; i la imatge, és la imatge més important. De vegades coincideixen, i llavors has de fer la portada diferent. Es fa un debat per decidir la foto i el títol. I els altres temes que també hi haurien d'anar.

» I tu estàs allà, com a persona que després has de dibuixar la portada. És bastant senzill perquè no té gaire variables. I vas imaginant o dibuixant la manera en que repartiràs els espais. A vegades volen alguna cosa diferent, com posar dues fotos, en casos així doncs per exemple en poses una a dalt i l'altra a baix amb el títol entre mig perquè no quedin enganxades. I fer una distribució dels títols i de taques d'imatge.

Figura 07. (esquerra). Portada de *La Vanguardia* del 27 d'abril de 2023.

Figura 08. (centre). Pàgina 17 de *La Vanguardia* del 27 d'abril de 2023, secció d'opinió.

Figura 09. (dreta). Pàgina 29 de *La Vanguardia* del 27 d'abril de 2023, secció Viure.

» Maquetes. Els hi poses totes les caixetes amb els títols i tot, i llavors els directores entren, igual que un redactor, i escriuen la notícia amb l'espai que tu els hi has posat. El que sí que passa és que tu deixes un espai per el títol, amb un cos que tu consideres l'apropiat per cada peça. Ells quan omplen el títol, sovint no els hi cap.

E.C. Ahir sobrava “precedents”, no hi cabia [Figura 07].

N.G. Clar, això com que no trenca paraules, si no hi cap aquesta “s” la paraula ja et baixa. T’han d’avisar, en teoria, a vegades no t’avisen; perquè hi ha un sistema que permet alterar l’amplada de la lletra, perquè els hi càpiga. Tu has d’estar vigilant que no hagin fet alguna marranada d’aquest tipus. I sinó t’avisen, i el que has de fer és baixar cos si no vols que la lletra et quedi *apretujá*.

E.C. De tant en tant se’ns cola alguna, avui no és el cas.

N.G. Hi ha dies que sí que tenim el tema d’obertura clar, quan va començar la guerra d’Ucraïna per exemple, “*Guerra en Europa*”, llavors ja saps el títol. Però les portades normals no omplen el que nosaltres creiem que necessiten.

E.C. Igual que en pàgines interiors. Tu els hi deixes l’espai del títol, i al text igual, després venen les rebaixes «treu-me el destacat per guanyar 12 línies, posa’m la foto una miqueta més petita». Però en principi el redactor s’adapta al que el disseny l’hi defineix.

P. La retícula són cinc columnes normalment. En casos com aquets [Figura 09] on la separació és major com ho feu?

E.C. De retícula no fem gaires barrabassades, i menys entre setmana. De cada a diumenge encara inventem alguna cosa, aquí les cinc columnes són molt sagrades.

» Quan hi ha dos temes amb separació vertical fem doble *medianil*, li trèiem una pica [1 pica equival a 4,23 mm], si el *medianil* és d’una pica el fem de dues. Quan els temes estan apilats horitzontalment tirem filet. En vertical no fem servir filets, només per la publicitat.

P. Per a les pàgines d’opinió m’imagino que es fan abans que la resta, menys l’editorial...

N.G. Sí, l’editorial sí que s’escriu a última hora, però per les planes d’opinió, com que els articulistes tenen el seu dia de publicació...

» El Sergio Vila Sanjuan escriu dijous [Figura 08]. El Sergio si vol avui pot escriure la seva columna de la setmana que ve. I la plana segurament està avançada perquè la secció d’opinió ja procura tenir les planes avançades perquè qui vulgui escriure abans d’hora pugui fer-ho.

» Hi ha dos tipus d’articulistes, els que treballen aquí a la casa, que tenen accés al software i gent que no, que el que fan és enviar el text per mail, la secció d’opinió ho recull i introdueix el text a la maqueta.

E.C. S'avança moltíssim, sobretot els temes a temporals, una altre cosa són les opis que van molt relacionades amb notes del dia. I poden jugar «aquest article que era a temporal doncs el guardem perquè necessitem entrar-ne un altre que és del dia».

P. La font principal és la Mercury, cert?

E.C. Sí, en *serif* és la Mercury i la Libre Franklin la de pal sec. Per els títols, les variants, les seccions de “*hard news*”, Internacional, Política i Economia, la titulació la fem en *bold* [Mercury Display Bold]. A Esports fem servir la Mercury en la variant de text [Mercury Text Bold], que és més gruixudeta, més xata, no té les ascendents i descendents tan disparades, és més negra, taca més, no té els contrastos tant bèsties, és tota més gruixuda vaja. Les altres seccions “*soft*”, Cultura, Societat... fem la rodona [Mercury Display Regular]. Les entrevistes, *a nuestro pesar*, van en itàlica, ja sigui segons la secció, si és “*hard*” o “*soft*” en negre on en la rodona.

P. I les firmes que a vegades incorporen foto i a vegades no?

E.C. Hi ha una sèrie de peces que volen destacar especialment perquè es consideren d'autor. Totes són d'autor, aquí a La Vanguardia almenys, se li dona molta importància a la firma, tot es considera peça d'autor, no agrada que no se signi. Però a vegades són especialment rellevants i es demana que sigui amb foto per reforçar aquesta idea. Són bàsicament les peces més interpretatives, anàlisis, opinions i coses així, o quan és un enviat especial per exemple.

P. El Viure abans tenia paginació pròpia. Us ha afectat en alguna cosa a l'hora de maquetar-lo?

E.C. Per a nosaltres és idèntic. Sí que hem canviat alguna cosa, hem unificat criteris, perquè abans era una secció més diferenciada de la resta. Treballàvem amb entradetes en lloc de subtítols, ara té més coses en comú amb la resta del diari.

N.G. Des de feia molt de temps que es volia eliminar aquesta barrera de no tenir llibertat de poder ampliar l'espai de Viure quan interessa i quan no. Vam integrar la secció del Viure com una secció més.

E.C. Nosaltres pensàvem «això serà molt més flexible» i després et trobes que no. Perquè tu vols una doble pàgina de Gente i vols obrir amb imparell. Amb la qual cosa sempre tindràs o cinc pàgines davant de la doble de Gente. Així que o en tens cinc o en tens tres, i tres és impensable, és massa poc. Al final ens n'hem adonat que el que enganyava no era el fet que fos un quadernet extraïble...

N.G. Hi ha coses en que la direcció és rígida, en el sentit que volen que Gente sigui doble i encarada, o volen que Viure comenci amb simple, o Societat amb doble... i això pels companys que fan el llançat és un mal de cap perquè a vegades no troben la manera d'aconseguir aquesta doble. Quan hi havia molts anuncis de plana sencera tot era més fàcil, «*necesito doble, pues esta la pongo aquí, el anuncio lo pongo aquí...*» com que hi ha menys publicitat això es fa difícil.

2.4. Disseny i gènere periodístic

El disseny de les diferents peces del diari acostuma a variar en funció del gènere periodístic d'aquest. A continuació s'analitzen alguns dels principals gèneres.

Els elements de disseny de la notícia informativa estàndard es recullen a la secció de fonaments bàsics, a l'apartat 2.1.3. *La notícia*.

2.4.1. La portada

Hi ha qui diu que els diaris només diuen tres veritats: el nom de la capçalera, la data de publicació i el preu —tot i que a vegades en regalen per fer augmentar la seva audiència a l'EGM (*Estudio General de Medios*)—. Totes tres “veritats” les podem trobar a la pàgina més rellevant de totes, la portada.

Per aquesta anàlisi s'han dividit les portades en tres tipus, en funció de la manera d'estructurar i presentar el contingut. Les portades clàssiques, les portades de tipus sumari i les *fotoportades* o portades monotemàtiques.

La portada de diari clàssica es caracteritza per tenir múltiples entrades de notícies que posteriorment trobarem en pàgines internes, aproximadament entre mitja i una dotzena. Pel que fa al contingut, simplement serveixen com a introducció, no s'arriben a desenvolupar les notícies.

Figura 10. (esquerra). Portada de *La Vanguardia* del 10 de març de 2023.

Figura 11. (dreta). Portada de *El País* del 10 de març de 2023.

Groc: notícia principal; verd: *fotonotícia* principal; blau: altres notícies d'actualitat; vermell: notícies “light”.

En una portada “clàssica-estàndard”, com esmentava a l’entrevista la Núria García, redactora en cap de disseny de *La Vanguardia*, destaquen per sobre la resta dues notícies, la que té la mida del text més gran n’és la primera [Figura 10, requadre groc]. La segona és la de la fotografia més gran [Figura 10, requadre verd]. En ocasions pot coincidir que sigui la mateixa notícia, però no és el més habitual (no és el més habitual ni a *La Vanguardia* ni a la resta de diaris analitzats). La notícia principal (la del titular de majors dimensions) acostuma a ser d’actualitat política, internacional o econòmica. La *fotonotícia* principal pot ser de qualsevol secció. Els diumenges i dilluns especialment, tendeixen a il·lustrar esports, després de les jornades del cap de setmana, quan l’actualitat política es suavitzava.

A part de les notícies principals, en algun dels marges acostumen a ubicar altres notícies rellevants. També se solen anunciar la publicació de suplementos.

Les portades clàssiques les he dividit en dos subtipus, les “barcelonines” i les “madrilenyes”. Bàsicament en els diaris editats a Madrid (*El País*, *El Mundo* i *La Razón*), les notícies principals de la portada estan formades per el títol, el subtítol i un paràgraf amb una breu introducció. En canvi els diaris catalans (*La Vanguardia*, *El Periódico*, *l’Ara* i *El Punt Avui*) simplement tenen el títol i un o dos subtítols; com a conseqüència, tenen més fotografies i en general els textos són de majors dimensions. Personalment m’agraden més les portades madrilenyes, les trobo més serioses i formals.

Figura 12. (esquerra). Portada de l'Abc del 10 de març de 2023.

Figura 13. (dreta). Portada i pàgina A9 de *The Wall Street Journal* del 10 de març de 2023.

L'exemple més clar de *fotoportada* el trobem a l'*Àbc*, on una imatge (ja sigui una fotografia, una il·lustració o una infografia) ocupa pràcticament la totalitat de la pàgina, il·lustrant la notícia més destacada de la jornada. Aquest recurs és força més freqüent en revistes, però és un tret que ha caracteritzat a l'*Àbc* pràcticament des dels seus inicis, des de que tècnicament es va poder incorporar la imatge a la premsa, i que el diferencia dels seus competidors. Últimament el diari madrileny col·loca en portada dues notícies, una il·lustrada i l'altre sense. També incorpora una portada "clàssica" a la segona pàgina, anomenada "La dos".

Per acabar toca fer una breu menció a la portada sumari, que és el format que utilitzen la majoria de diaris nord americans, especialment utilitzat en publicacions amb gran format de pàgines. Aparentment tenen un format "clàssic", amb els seus títols, subtítols i breus introduccions. La diferència és que no es tracten de breus introduccions. Aquets textos ja formen part del cos de la notícia en si. Simplement et deixen a mig, a mitja frase —o a mitja paraula fins i tot— i et diuen "*Please turn to page A9*" i apa, et fan anar amunt i avall marejant-te com una perdiu. Entenc que evidentment és un tret cultural d'Estats Units, al cap i a la fi, qui soc jo per dir-li a *The New York Times* o a *The Wall Street Journal* com han de fer les coses?

A veure, realment com que a les redaccions periodístiques s'utilitza l'estructura de piràmide invertida per a poder escapar en qualsevol moment la notícia, per motius de composició o maquetació sense que aquesta perdi el sentit... però fer-ho a la portada em sembla un gra massa. En general la premsa estatunidenca la veig força antiquada, amb disseny que recorden al segle XVIII o gòtics fins i tot.

Els diaris de l'estat espanyol fan aquesta pràctica de manera excepcional, i quan ho fan, només és la notícia principal la que compleix aquesta casuística. O en jornades extraordinàries (23F, 11S, 11M, 10...) tampoc és estrany veure que part de les editorials saltin a les portades.

Figura 14. (esquerra). Portada amb dos mòduls publicitaris de *El Punt Avui* del 12 de març de 2023.
Figura 15. (dreta). Falsa portada de *El País* del 25 d'abril de 2023.

De tant en tant les portades també incorporen publicitat, normalment consta d'un requadre a la cantonada inferior dreta o esquerra, ocupant no gaire més d'un 5% d'àrea del total de la portada. O també en format de faldilla, una franja horitzontal a la part inferior, que ocupa el total de l'amplada de la pàgina. A vegades per això, podem trobar "falses portades", on tota la portada és publicitària. De fet, en aquets cassos consta d'un full de diari (4 pàgines) que envolta el diari per fora, amb la primera i segona pàgina, i l'última i penúltima.

2.4.2. L'editorial

El diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans defineix "editorial" com a un «gènere del periodisme d'opinió que consisteix en un comentari, sense signatura, que expressa l'opinió de l'empresa editora».

Sense gaires dubtes l'editorial és, després de la portada —si és que no és encara més rellevant— la peça més important d'un diari. Alguns diaris en poden publicar més d'una, és el cas de *La Vanguardia*, *l'Abc*, *El País* o *Expansión*, que en publiquen dues; o *El Economista*, que en publica fins a tres.

Figura 16. (esquerra). Portada de l'edició especial del 23F de *El País*, amb l'editorial "¡Viva la Constitución!".

Figura 17. (dreta). Portada de *El Periódico de Catalunya* del 26 de novembre de 2009, amb una editorial compartida entre principals diaris de Catalunya, a favor de l'Estatut.

L'editorial acostuma a estar mesclada entre la secció d'opinió. Hi ha diaris que l'identifiquen com a editorial —vull dir que a sobre el títol de la mateixa editorial hi escriuen "editorial"— però també és molt freqüent no identificar-les. Si és així es poden reconèixer fàcilment perquè a part que no tenen firma; solen estar a la mateixa pàgina que la informació del grup editor, direcció, consell delegat i/o presidència del mitjà.

Per cert, si un diumenge compreu *El Mundo* i no esteu familiaritzats amb aquest diari no en busqueu l'editorial, no la trobareu. Recentment el diari de *Unidad Editorial* ha reestructurat tota la secció d'opinió, carregar-se l'editorial de diumenge, que ho compensa amb una carta del director, Joaquín Manso. Els diumenges l'*Ara* també publica una carta de la seva directora, l'Esther Vera, però de totes maneres no prescindeix de l'editorial.

L'editorial ha de ser una peça seriosa, considero que un diari que es vulgui fer respectar no hauria d'acompanyar l'editorial amb imatges de *stock*. Sí, des del redisseny de finals de 2020 *El Periódico* il·lustra aquesta peça amb fotografies i il·lustracions de bancs d'imatges.

2.4.3. Articles d'opinió

«Quin és el gran problema per a mi de la premsa a Espanya? Que no hi ha un mur que separi la informació de l'opinió, tot està mesclat. Una vegada mescles l'opinió amb la informació el que obtens és una estafa al lector; perquè tu l'hi estàs venent al lector com a informació el que en realitat és la teva opinió.»

«Jo ara treballo com a columnista per a *The New York Times* per exemple. Com és aquesta separació? Doncs que el director del *Times* té absolutament prohibit mencionar res al director de les pàgines d'opinió, són periòdics pràcticament diferents.»

—David Jimenez, director de *El Mundo* entre 2015 i 2016—.

No hi ha cap problema en mesclar articles d'opinió fora de les pàgines d'opinió mentre s'identifiquin i el lector tingui clar que es tracta d'una opinió. El problema d'ètica professional el trobem quan en una notícia que teòricament hauria de ser purament informativa hi mesquem informació i opinió.

Ja a les pàgines pròpiament categoritzades com a secció d'opinió, hi trobem diferents peces del gènere periodístic d'opinió. L'editorial —ja mencionada—, les columnes, les tribunes, les cares del dia o les cartes dels lectors. Hi pot haver altres peces d'opinió ubicades en altres pàgines, com a la contraportada o les entrevistes, que acostumen a ubicar-se a la secció de política (quan s'entrevista a un polític), a la secció de cultura (quan s'entrevista a un escriptor)... En aquest apartat per això ens focalitzarem en les columnes i les tribunes.

Podem anomenar columnes a aquelles opinions escrites per autors recurrents. Cada diari té els seus propis noms insígnia, per exemple Arturo Pérez Reverte és el gran nom destacat de l'*Abc*; a *El Mundo* ho són l'Arcadi Espada o Federico Jiménez Losantos; i al *La Vanguardia*, Quim Monzó o Sergi Pàmies.

Per altra banda, les tribunes, són articles d'opinió escrits per autors no habituals, firmes convidades com podrien ser per exemple polítics com l'Artur Mas, el governador del Banco de España, Pablo Hernández de Cosla o la rectora de la UOC, l'Àngels Fitó.

Hi ha elements de disseny que diferencien una notícia de caràcter informatiu d'una opinió. Aquets poden ser l'estil del titular, amb un cos en itàlica; incorporar la fotografia del columnista a l'espai de la firma; o utilitzar una lletra capital o capitular al primer paràgraf de la tribuna.

Especialment quan es tracta d'una anàlisi fora de la secció d'opinió també és força habitual no justificar el text, enquadrar tot l'article o fins i tot incorporar una fina trama de color al fons.

Vegeu les seccions [2.5.2. Titulars](#) i [2.5.3. Firmes](#) per a conèixer les diferències tipogràfiques entre les notícies informatives i les d'opinió.

2.4.4. Entrevistes

Els caps de setmana les activitats parlamentàries disminueixen, així que es converteixen en jornades idònies per omplir les pàgines de política —i d'altres seccions— d'entrevistes.

L'estructura bàsica és la següent. Una obertura amb una cita del personatge durant l'entrevista que es converteix amb titular. Prosegueix amb el nom del subjecte, el càrrec que ocupa i una breu descripció introductòria; i comença l'entrevista. Aquí hi ha diferents recursos gràfics per identificar les preguntes i les respostes de l'entrevistador i l'entrevistat, no n'hi ha cap de millor i pitjor, simplement són recursos diferents.

Un dels recursos més utilitzats és utilitzar la negreta per a les preguntes i un gruix regular per a les respostes.

Un altre és escriure la paraula "pregunta" a davant de la primera pregunta i "resposta" a davant de la primera resposta. A partir de la segona pregunta i la segona resposta s'acostuma a identificar amb una "P" i amb una "R" respectivament. Una variant d'aquest recurs és escriure el nom de l'entrevistat i les seves inicials a partir de la segona intervenció. Aquest recurs és especialment útil en entrevistes o converses on hi pugui haver més de dos interlocutors.

A més a més, també es pot deixar un doble espai entre una resposta i la pregunta següent. Però en aquets casos cal tenir més cura en la maquetació, ja que hi ha més risc de generar vídues i orfes.

Com que una entrevista al cap i a la fi no deixa de ser un espai on s'exposa opinió, també és freqüent utilitzar alguns recursos emprats en peces d'opinió. En la immensa majoria d'entrevistes, el titular és una cita de l'entrevistat durant la mateixa entrevista, aquesta va entre cometes (" ") o cometes baixes (« »); i força sovint també en cursiva.

Altres elements comuns en opinions poden ser el text en bandera. En entrevistes d'un caràcter més informal tendeixen més a no justificar el text; en entrevistes més formals a polítics sí que acostumen a justificar-los.

Ah, per cert. Evidentment no hi pot faltar la fotografia. Cal recordar que molts dels personatges entrevistats tenen un gran ego, els hi encanta veure's a la premsa.

2.4.5. Les cares del dia

Seguim amb una altra secció mítica dins d'opinió; digues-li “Semàfors”, “Vox populi”, “Les cares del dia”, “Protagonistes” o digues-li com vulguis. Es tracta d'un grup de notícies breus que agrupa rostres a mida carnet de personatges subjectes de notícies d'actualitat. Aquets són avaluats —en funció de la línia editorial de cada mitjà— positivament o negativament, amb fletxes o un codi de colors com el dels semàfors.

Dels vuit diaris generalistes analitzats, aquesta secció publica en tots tret de *El País*, que no es deu voler ficar en l'embolic de rebre trucades incomodes de polítics i executius. David Jiménez relata a *El director: Secretos e intrigas de la prensa narrados por el exdirector de El Mundo* «em costava entendre com algú que guanyava una fortuna i dirigia una multinacional amb milers d'empleats l'hi donés importància a aquell trosset del periòdic».

El diari *Abc* no identifica visualment si l'avaluació és positiva o negativa, cal llegir el text per saber-ho —encara que per la línia editorial ja pots imaginar quina serà la valoració—.

Figura 18. Comparativa de les cares del dia dels principals mitjans generalistes. Escala 1:4. Tots els exemples són recollits de les edicions del 10 de març de 2023 (tret de *El Punt Avui*, del 17 de febrer, ja que hi ha dies que es publica grupals i dies en format individual).

A aquesta secció l'hi veig el sentit quan serveix com a sumari, alguns diaris com *l'Ara*, *El Periódico* o *La Vanguardia*, en acabar el breu de cada semàfor indiquen el número de pàgina on seguir el desenvolupament de la notícia, i contrastar l'opinió del semàfor amb el que se suposa que hauria de ser un text imparcial d'una notícia de no opinió.

En canvi *l'Abc*, *El Mundo*, *El Punt Avui* i *La Razón* no indiquen la pàgina on seguir la notícia.

2.4.6. Cartes dels lectors

Les cartes dels lectors o cartes al director són un altre de les seccions mítiques. Es tracten de textos curts escrits per lectors que envien perquè es publiquin als diaris. Acostumen a ubicar-se a les darreres pàgines de la secció d'opinió. Tradicionalment, en quant a maquetació, no se l'hi acostuma a donar una especial cura, trencant les cartes amb salts de columnes. També és lògic que els equips de maquetació no hi dediquin gaire temps, cal prioritzar el contingut editorial.

2.4.7. La contraportada

La contraportada és una secció reservada per articles d'opinió o entrevistes que no necessàriament estan enfocades amb l'actualitat més immediata; a vegades ofereixen un angle diferent sobre fets d'actualitat. També és freqüent la incorporació d'alguna vinyeta —que tampoc deixen de ser opinió— que funcionen com a crítica social.

La contraportada no sempre està ubicada físicament a “la contraportada”, a vegades, especialment en caps de setmana, es reserva l'última pàgina per a publicitat, així que en ocasions la podem trobar a la penúltima o antepenúltima pàgina.

Segurament és la secció amb menys característiques de disseny comunes, cada mitjà ho maqueta seguint el seu propi estil.

2.4.8. Publireportatges

Són notícies i reportatges elaborats per una empresa o institució amb l'objectiu de donar a conèixer la seva imatge corporativa, activitats i/o productes. Tot i que no sempre és així, acostumen a estar correctament identificades com a “publireportatge”, “pàgines especials”, “publicitat” o similars. De fet el *Manual de estilo del diario “El País”* recull que «els anuncis el disseny dels quals s'assemblen a les columnes d'un diari hauran d'incloure a la capçalera la paraula ‘Publicitat’». Aquestes peces també acostumen a estar firmades per la mateixa empresa o institució que ha pagat la notícia.

És molt habitual que aquestes peces estiguin maquetades amb una font diferent al text de notícies periodístiques. El mateix manual de *El País* esmenta que «la publicitat sempre estarà diferenciada tipogràficament dels textos elaborats per la redacció. Els tipus de lletra reservats per les informacions no poden ser utilitzats per a la publicitat».

Aquestes peces, almenys en el cas de *La Vanguardia*, les maqueta una empresa externa que gestiona la publicitat. Ho fan seguint unes pautes que els hi va donar l'equip de disseny de *La Vanguardia*, per tal que s'integrin suficient amb el diari, per satisfer els objectius dels anunciants, però que es diferenciïn suficientment dels continguts editorials.

La majoria de diaris utilitza una font *sans* per als publireportatges en comptes de la seva font principal en *sans serif*. En el cas de *El Periódico*, si bé utilitza una font diferent, no acostuma a identificar les pàgines publicitàries —per a publicitat tradicional sí, però per a *Branded Content* no— com a tal a la capçalera; èticament no és del tot correcte. De fet en el codi deontològic del *Col·legi de Periodistes de Catalunya* recull que «el producte informatiu ha de poder ser identificat com a tal sigui quina sigui la seva naturalesa formal. La distinció entre informació i opinió també és igualment exigible, així com la diferenciació entre publicitat i informació».

2.4.9. Suplements

Els caps de setmana el lector pot fer una lectura més pausada i profunda dels continguts del diari, així que acostumen a publicar més reportatges en pàgines interiors i es solen distribuir més suplements. Un suplement és una secció addicional del diari que es crea per cobrir temes específics i per arribar a audiències que puguin tenir interessos diferents al lector mitjà de la premsa generalista.

En general els suplements tenen un disseny lleugerament diferent al de l'edició principal i en ocasions l'enquadernació també pot variar, com en els setmanals *XL Semanal (Abc)*, *El País Semanal (El País)*, *Actualidad Económica (El Mundo)*, *La Lectura (El Mundo)* o *TeleTodo (El Periódico)*; o els mensuals *ICON (El País)*, *S Moda (El País)*, *Mujer Hoy (Abc)*, *Yo Dona (El Mundo)* o *Life Style (La Razón)*.

Principalment podem classificar-los en funció de la periodicitat.

Suplements regulars: Són suplements que publiquen amb una freqüència determinada, setmanal o mensual; o fins i tot diària com *L'Esportiu de El Punt Avui*. Solen tractar una temàtica en concret, esports, cultura, motor, moda... Per a ampliar la informació vegeu annexes 6.4. Principals suplements nacionals.

Suplements especials: Solen ser suplements molt específics que publiquen de manera extraordinària, per exemple per celebrar el dia contra el càncer o la diada de Sant Jordi; o per cobrir esdeveniments com el Saló de l'Ensenyament, la presentació del Festival Grec de Barcelona o la 080 Barcelona Fashionweek.

La gran majoria de suplements són gratuïts, però n'hi ha alguns, com la guia de televisió *TeleTodo* de *El Periódico* que és opcional, mitjançant un cupó. Tradicionalment era gratuït, però fa cosa d'un any que l'hi van posar un preu a part de 0,20€; i recentment l'han augmentat a 0,50€.

2.5. Tipografia

2.5.1. Cos de les notícies

La font principal del cos de les notícies ha de ser còmode i agradable de llegir, és a dir, com que estem parlant de mitjans impresos el més habitual és l'ús de *serif*, tampoc gaire recargolades, ja que està demostrat que són les fonts més còmodes de llegir per a textos impresos relativament llargs; mentre que per a pantalles són més recomanables les *sans serif*.

Mitjà	Font	Mida	Mitjà	Font	Mida
Abc	ABCText-Lg	9,30	El Punt Avui	Hercules Text	9,81
Ara	Chronicle Text G 1	10,20	Expansión	Mercury Text UE	9,50
As	ITC Franklin Gothic Std	9,50	La Razón	Utopia Std	10,46
Cinco Días	Duplicate Ionic	9,20	La Vanguardia	Mercury Text G 1	9,80
El Economista	Mercury Text G3 Roman	9,80	Marca	Acta	9,60
El Mundo	Mundo Texto	8,75	Mundo Deportivo	Nimrod MT Std	8,97
El País	Majerit Text	8,80	Sport	Antenna Cond	9,50
El Periódico	Merriweather	8,80	20 Minutos	Tiempos Text	8,50

Figura 19. Comparativa de l'ús de fonts per al cos de notícia. "Barcelona" a escala 1:1.

Per a ampliar la informació vegeu annexes [6.1. Fonts emprades per els principals mitjans nacionals](#) i [6.2. Fonts de cos de text emprades per els principals mitjans nacionals i internacionals](#).

Tres dels quatre diaris nacionals editats a Madrid utilitzen una font exclusiva per a les seves capçaleres *Abc*, *El País* i *El Mundo*. Aquest últim ha estat el darrer a sumar-se al desenvolupament la seva pròpia font, elaborada per el dissenyador mallorquí Iñigo Jerez. Des del primer de febrer d'enguany *El Mundo* maqueta el seu diari —tant l'edició impresa com la digital— amb una única font, *Mundo*, tot en *serif* de diferents gruixos. L'*Abc* tampoc utilitza *sans serif*, només usa la seva font pròpia *ABC* en les seves dues variants *Text* i *Display*. En canvi *El País* sí que mescla la seva pròpia font, *Majerit*, amb una d'externa, la *sans*, *Benton*, per a firmes, destacats o peus de foto.

També hi trobem fonts d'*open source*. *Vocento* és l'editor d'*Abc* i d'una dotzena de diaris regionals més. Mentre que en el diari madrileny utilitza la seva font pròpia, per els regionals fan servir *IBM Plex Serif*.

Acabem amb la premsa esportiva, on el diari *As* utilitza la família *ITC Franklin Gothic*. I què té d'especial? Doncs que és una *sans*. El mateix amb els dos diaris de *Prensa Ibérica*: *Sport* i *Superdeporte*, tots dos fan servir la família *Antenna*. A la premsa regional també trobem alguns exemples amb *sans*, els diaris del *Grupo Gallego*: *El Ideal Gallego*, *Diario de Arousa*, *Diario de Bergantiños*, *Diario de Ferrol* i *DXT Campeón*, que utilitzen *Roboto*. També trobem el diari de ponent, *La Mañana* amb *Calibri* o *Melilla Hoy* amb *Arial*.

2.5.2. Titulars

Una de les edicions més recordades en les quasi cinc dècades de vida del diari *El País* és l'edició especial del 23 de febrer de 1981. Víctor Macías, cap de tallers en aquell moment, declara en el documental especial del 35^é aniversari de l'efemèride que «per primera vegada vam canviar les normes marcades per Julio Alonso —primer cap de disseny del diari— que un titular no podia ser superior un cos de 36». I afegeix que «nosaltres no teníem eines per fer capçaleres majors de cos 36, per tant vam haver de fer-ho amb fotomecànica, ampliant el títol fins el màxim que ens van dir».

Mentre que les diferències de les fonts del cos de text entre els diferents diaris són poques, per els titulars sí que en trobem més.

És molt habitual que un mateix diari utilitzi diferents estils tipogràfics per a diferents tipus d'articles, és un bon mètode que permet al lector distingir el tipus de notícia.

CAPÇALERA	ACTUALITAT	ARTICLE D'OPINIÓ	ESPORTS
ABC	Mueren tres jóvenes geólogos al derrumbarse una mina de sal	La verdadera excepción ibérica	Old Trafford devora al Betis
ara	La reforma de les pensions rep el suport de Brussel·les	Ferrovial i el capitalisme d'estat	Messi, a l'ull de l'huracà per l'enèsima decepció del PSG
ELMUNDO	Madrid exigirá informe psicológico para hormonar a los menores trans	<i>Una hipótesis optimista seguro que ingenua</i>	Nuevo fracaso, viejas dudas
EL PAÍS	El Govern investiga el entorno de la violación grupal de Badalona	<i>La normalidad del acoso</i>	El Sevilla es otro en Europa
elPeriódico	L'Eurocampra enviarà en 15 dies a Espanya una missió sobre Pegasus	Una policia de proximitat del segle XXI	El projecte de Qatar s'enfonsa
EL PUNT AVUI+	Els catalans perceben que hi ha més migració de la que existeix	De 'manada' en 'manada'	L'adaptació de Montes
LARAZÓN	Iglesias llevará al 28-M su «no» a revisar el «sí es sí»	<i>El actual Frente Popular</i>	Al Betis se lo lleva el vendaval
LAVANGUARDIA	La familia Sumarroca vincula amb Villarejo la seva imputació en el cas 3%	La posteritat, amigues meves	Les conseqüències del cas Negreira

Figura 20. Comparativa dels titulars dels principals mitjans generalistes. Tots els exemples són recollits de les edicions del 10 de març de 2023.

Tradicionalment els articles d'opinió es titulen en cursiva, les “notícies serioses” (seccions de política, internacional o economia) se solen titular amb *serif* per donar així força al títol. Per a notícies de seccions més desenfadades o menys serioses (com els esports) acostumen a utilitzar una font *sans* o una amb un gruix considerable.

Les notícies “serioses” de *El Periódico* les titulen amb *sans*. Trobo que és un error, ja que perden mota potència. En general la tipografia de *El Periódico* no m'acaba de fer el pes, la trobo poc agradable de llegir, el disseny en general de *El Periódico* no em convenç.

Igual que amb les portades, amb els titulars també hem de fer un petit parèntesi i desplaçar-nos a l'altre costat de l'Atlàntic.

El que fan alguns diaris estatunidencs és titular amb la primera lletra de cada paraula —excloent els determinants, articles o proposicions— amb caixa alta, i la resta de lletres amb caixa baixa; aquest estil es coneix com a “capitalització del títol”. Alguns estudis recolzen que és una estratègia psicològica que ajuda al lector a identificar ràpidament el tema principal i les paraules clau de la notícia, a més a més que augmenta la probabilitat que els lectors hi facin “click”. També és important tenir en compte que hi ha altres factors que influeixen amb l'efectivitat del titular, com el contingut, la longitud o la rellevància per el públic objectiu.

Aquest concepte també s'utilitza freqüentment en la indústria de l'entreteniment; títols de pel·lícules, àlbums de música o en noms de llibres. En general l'estil de capitalització varia segons l'idioma o la regió. Per exemple, en alemany, ortogràficament, tots els substantius s'escriuen en majúscules, independentment si es troben al titular o al cos de text. A Estats Units aquesta pràctica a la premsa és força habitual, en canvi al Regne Unit no ho és tant; i és que l'edició americana de *The New York Times* utilitza aquest format, mentre que l'edició internacional utilitza un format ortogràficament normatiu.

Common Diseases Could Erase Africa's Gains in Life Expectancy

Gains in life expectancy are in jeopardy

African Countries Made Huge Gains in Life Expectancy. Now That Could Be Erased.

Figura 21. Diferències entre els titulars d'una mateixa notícia de *The New York Times*. De dalt a baix, a l'edició d'Estats Units (10 de març de 2023), a l'edició internacional (11 de març de 2023) i a l'edició digital (11 de març de 2023).

Aquest exemple de *The New York Times* ens serveix a la perfecció per veure la diferència en els titulars entre les edicions digitals i les impreses. El *Llibre d'estil 'La Vanguardia'* recull que «els títols del diari

en paper poden ser més literaris, mentre que al web cal fer servir les paraules clau per facilitar la feina dels cercadors i aconseguir que *La Vanguardia* se situï en les primeres posicions». Afegeix que «els subtítols, limitats en el paper per la paginació, poden ser més llargs en el web i, si cal, poden funcionar com a entradetes resum».

També ja en un llenguatge més periodístic, el llibre recomana utilitzar diferents temps verbals, en paper el passat (va morir) i en digital el perfect (ha mort); o en paper és preferible utilitzar adverbis de temps (ahir) mentre que en digital es requereixen mots més exactes (dimarts).

2.5.3. Firmes

Una de les característiques de la prestigiosa revista britànica *The Economist* i un dels motius per el qual ha assolit aquest prestigi és que la immensa majoria d'articles no es firmen —sí que s'indica la ciutat des d'on es redacten els articles—, el consell editorial es responsabilitza de la informació presentada col·lectivament. D'aquesta manera els articles poden ser més crítics amb governs i empreses; i els redactors, amb més llibertat d'expressió, protegits de pressions que poguessin rebre de polítics o de grans multinacionals. Però el cas d'aquesta revista és tota una excepció.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, tota notícia, tret d'algun breu, ha d'estar firmada per el seu autor. Tots els diaris analitzats tenen una firma bàsica, per a notícies “normals”, on simplement s'indica el nom de l'autor o autora i en la majoria d'ocasions, la ciutat des d'on es redacta la notícia.

En ocasions la notícia pot estar redactada per dues persones diferents, des de diferents ubicacions.

En cas que un autor publiqui més d'una peça en una edició s'acostuma a firmar la primera amb el nom complet del periodista, i a les notícies posteriors es firma només amb les seves sigles. I així és com ho esmenta el *Manual de estilo del diario “El País”*, «la firma completa no haurà d'aparèixer més d'un cop en cada secció. Les altres informacions del mateix autor, si n'hi hagués, seran firmades amb les inicials».

El País és l'únic diari que no incorpora cap fotografia de cap dels seus autors, ni en les cròniques ni en les pàgines d'opinió. La resta de diaris analitzats si que ho fan.

REYES RINCÓN, **Madrid**

R. R., **Madrid**

AGENCIAS, **Madrid**

LUIS DE VEGA, **Kiev**
ENVIADO ESPECIAL

A. L. CONGOSTRINA / R. CARRANCO
Súria / Barcelona

ANÁLISIS / LLUÍS BASSETS

ESTEFANÍA MOLINA

Figura 22. Exemples de firmes de *El País*, d'esquerra a dreta. Primera fila: firma completa, firma amb sigles i notícia d'agència. Segona fila: enviat especial i doble autor. Tercera fila: anàlisi i opinió. Escala 1:1.

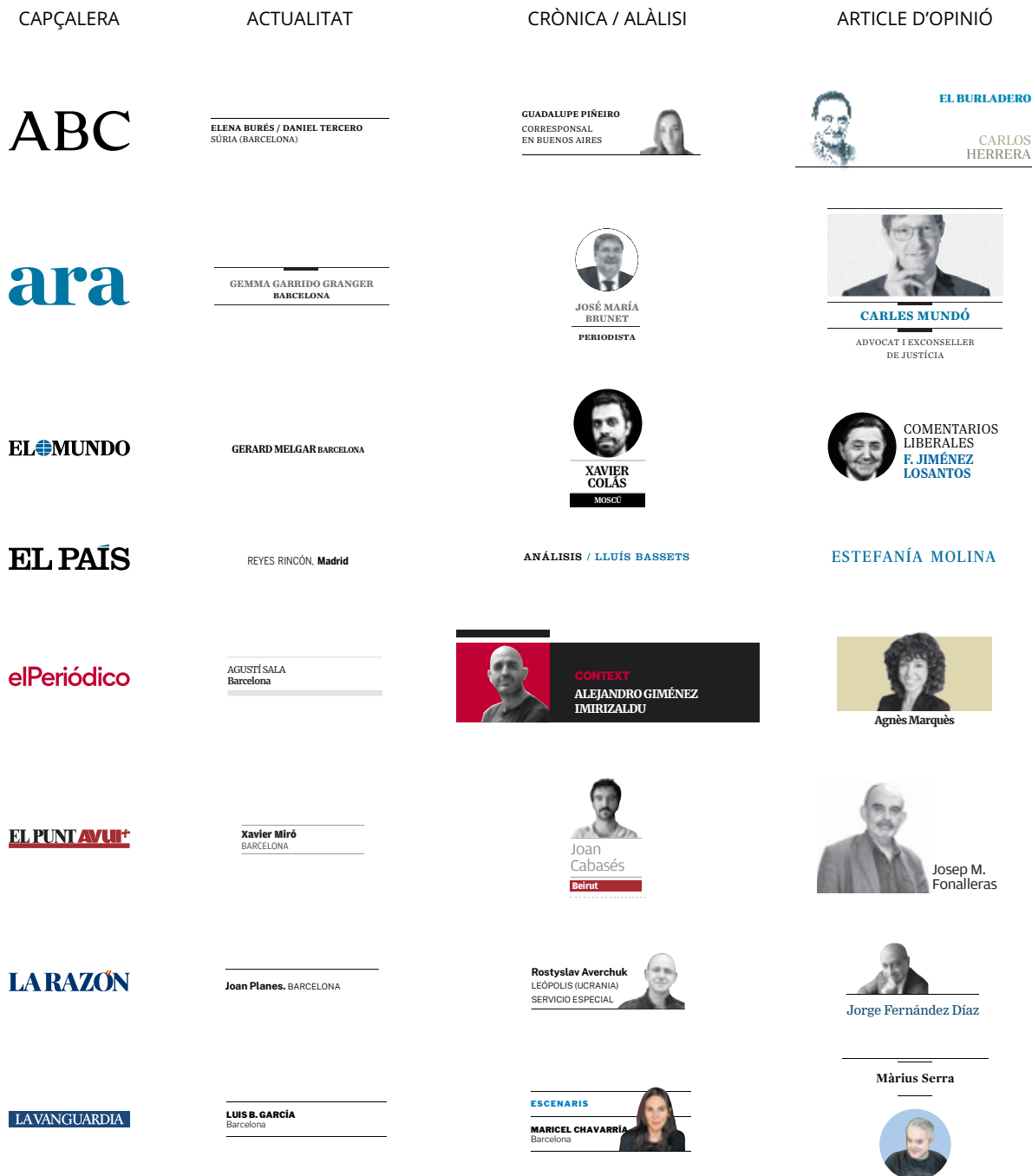

Figura 23. Comparativa de les firmes dels principals mitjans generalistes. Els exemples són recollits de les edicions del 10 de març de 2023. Escala 1:2.

Hi ha diaris que l’hi donen una especial importància a la firma, com ens mencionava l’Ester Castellano a l’entrevista, *La Vanguardia* és un d’ells. Per ressaltar anàlisis o cròniques de corresponents o d’enviats especials s’acostuma a incorporar una fotografia del periodista en qüestió.

Com es pot observar a la figura 23, els diaris catalans tendeixen a diferenciar més l’autor en les notícies “estàndard”, amb la utilització de filets per la part superior i inferior. En canvi, en els diaris de Madrid només utilitza aquest recurs l’*Abc* i *La Razón*, que a més a més prescindeixen del filet inferior. Per a les opinions el més habitual és recolzar el bust de l’autor en un filet horitzontal.

En general la mida de les firmes d'un diari és la mateixa per a tots els articles, però a vegades, per reforçar l'ego de certs personatges, es poden fer excepcions. David Jiménez recull en el seu llibre *El director: Secretos e intrigas de la prensa narrados por el exdirector de El Mundo* que «Alfonso Rojo, que quan vaig marxar de corresponsal era el reporter estrella del país i adjunt al director, era l'únic a qui se l'hi augmentava el cos de la firma a les seves cròniques».

2.5.4. Ortografia

Un bon dia estava fullejant l'edició en català d'*El Periódico*, quan de sobre vaig topar amb el mot “aterraran” [Figura 24]. Sí, “a-ter-ra-ran”. I el problema? Doncs que aquesta paraula té un salt de línia separada amb un guió. I en comptes de dividir-se tal com marca la normativa de l'Institut d'Estudis Catalans —un concepte que s'aprèn a tercer de primària— s'ha dividit “ate-rraran”, que seria la manera correcta de separar-ho en castellà.

Digueu-me perepunyetes, potser a algú l'hi semblarà una ximpleria... però a mi m'ha fet mal als ulls, i això que soc el primer en cometre grans crims ortogràfics, però no suportó els crims *ortopogràfics* — com quan me àvia col·loca un espai entre una paraula i el signe d'exclamació—, no ho suportó.

A la mateixa pàgina hi ha un mot amb doble essa, amb la mateixa casuística de salt de línia: “comissió”, és a dir: “co-mis-sió”. En aquest cas el mot sí que està ben separat, segurament perquè en castellà no existeix la doble essa.

els 33 republicans) perquè el seu projecte tiri endavant. Les tres parts van insistir per activa i per passiva que no és un pacte d'estabilitat, com assenyala Junts amb la proclama que s'ha consumat un tercer «tripartit».

De fet, les desconfiances creuades són manifestes, menys, això sí, que abans de la firma de l'acord, però a ningú li escapa que fins avui ERC, que estava a la corda fluixa de veure's abocada a un viacrucis parlamentari si no hi havia nous pressupostos, apuntala la legislatura i allunya el botó electoral. Aquest dijous els comptes **aterraran** a la Cambra catalana i, una

Illa va aprofitar l'esquerda oberta entre ERC i Junts per consolidar una posició central

La B-40 és el gripau que ERC s'ha empassat com a jugada per arrossegar el PSC al 'sí' als pressupostos

vegada comenci la tramitació, s'habilitaran 10 dies per a la presentació d'esmenes i la comparició de cada conseller en **comissió** abans del primer debat. En total, caldran un mínim de 45 dies fins a l'aprovació definitiva dels pressupostos.

Comissió tècnica

«No és habitual que el president de la Generalitat i el cap de l'oposició firmin un acord en matèria pressupostària», va remarcar Illa, que va precisar que, malgrat la rellevància del pacte, aquest és només «puntual» i que la seva preocupació no és si Aragonès té ara

L'ampliació cobrirà els tres districtes que encara no comptaven amb el servei, Sant Andreu, **Nou Barris** i Horta-Guinardó, i només deixarà sense oferta aquelles zones de la ciutat que tenen pendents superiors al 4% (la part alta de la ciutat i les muntanyes de Montjuïc i el Tibidabo).

Figura 24. Fragment de la pàgina 2 de *El Periódico* del 2 de febrer de 2023.

Figura 25. Fragment de la pàgina 2 de *El Periódico de Catalunya* del 4 de gener de 2008.

Fullejant *l'Ara* no em podia topar amb una pàgina publicitària més oportuna «Alguns diaris es conformen amb traduir al català, nosaltres pensem en català». Hauria estat criminal que la separació de síl·labes de *l'Ara* fos incorrecte, però és adequada. A *El Punt Avui*, a l'edició en català de *La Vanguardia* o a el suplement *Quadern* (el suplement dominical de l'edició Catalunya de *El País*) la separació també és correcta.

Així que si la resta d'editors segueix la normativa... potser es tracta d'un error general de l'editor, *Prensa Ibérica*, o amb sort potser només de *El Periódico*.

Prensa Ibérica és el líder de la premsa regional amb dues dotzenes de capçaleres. Té una gran presència als Països Catalans —encara que al País Valencià i a les illes els articles estan escrits majoritàriament en castellà— amb capçaleres com *El Periódico*, *Sport*, *Diari de Girona*, *Regió7* (diari de la Catalunya central), *Setmanari de l'Alt Empordà*, *Levante* i *Superdeporte* (de València), *El Periódico Mediterráneo* (de Castelló), *Información* (d'Alacant), *Diario de Mallorca* i *Diario de Ibiza*.

Els diaris cent per cent en català (*Diari de Girona*, *Regió7* i el *Setmanari de l'Alt Empordà*) ho separen correctament. En articles en català dels diaris de *Prensa Ibérica* del País Valencià o de les Balears tampoc separen les síl·labes correctament. Es pot entendre que al mesclar notícies en dos idiomes la configuració dels diccionaris sigui en castellà, ja que la immensa majoria d'articles són en espanyol.

Si creuem la frontera, al Principat d'Andorra es distribueix *El Periòdic d'Andorra* conjuntament i de manera inseparable amb *El Periódico de Catalunya*. Aquest mitjà, que també separa les síl·labes correctament, no és propietari de *Prensa Ibérica* sinó que és d'*Andorrana de Publicacions S.A.* La maquetació i el disseny recorda molt al que tenia *El Periódico* abans del redisseny que va materialitzar el desembre del 2020. Potser tindrem sort —bé, més que sort seria un retrocés— i en l'edició en català anterior al desembre de 2020 ho separava adequadament. Doncs sí, després de revisar-ho [Figura 25], confirmem que hem anat a pitjor, en anys anteriors al redisseny trencava les paraules correctament.

He comentat el tema amb la meva tieta, filòloga, que va treballar al seu dia en el desenvolupament del software de traducció al català de *La Vanguardia*. Per exemple recordo que ens explicava l'anècdota que en els inicis de l'edició impresa, el 2011, s'havia arribat a imprimir “Vaig donar María” o “Llegeixo Messi” per referir-se als futbolistes “Di María” o “Leo Messi”.

A més a més em comenta que al diari cuiden molt la separació, per evitar paraules desagradables com per exemple “obs-tá-cu-lo”, evitar que el salt de línia quedi com a “obstá-culo”, si bé ortogràficament és correcte, no agrada a la directiva.

Com a apunt també em comenta que el català utilitza menys caràcters que el castellà, i que a vegades a la maquetació en castellà es tendeix a comprimir una mica les paraules (*kerning/tracking*), o es tendeix a separar-les en català, ja que els continguts han de ser idèntics entre les dues edicions.

Tornant a *El Periódico*, la hipòtesi a la que hem arribat —que evidentment no podem validar, ja que no tenim accés als sistemes informàtics de *Prensa Ibérica*— és que no utilitzen una configuració del diccionari adequada. Tot i així és estrany que a hores d'ara —el nou disseny porta més de dos anys en circulació— encara ningú ho hagi corregit.

2.6. Recursos Gràfics

2.6.1. Entrevista a Kim Manresa, fotoperiodista

Durant l'etapa de recerca vaig tenir la possibilitat d'entrevistar al fotoperiodista Kim Manresa, especialitzat en reportatges de denúncia social. A finals dels anys 70 va començar a col·laborar amb diaris i revistes com *Tele/eXpres*, *Mundo Diario*, *Primera Plana* o *Muy Interesante*; i a mitjans dels 80 va entrar a la redacció de *La Vanguardia*, on hi va treballar 35 anys, fins el 2020.

Destaquen grans reportatges guardonats com "*Ablación: el día que Kadi perdió parte de su vida*" o "*Niñas con la vida robada*", publicats al *Magazine* de *La Vanguardia*. També ha publicat una trentena de llibres i les seves fotografies han estat exposades per tot el planeta.

P. Com han canviat els diaris en paper els últims anys amb l'arribada d'Internet?

Kim Manresa. La importància de la fotografia i el disseny en els diaris crec que s'ha perdut, s'ha descuidat totalment. Si obres un diari de fa deu anys veuràs reportatges ben cuidats i ben treballats. Ara no, ara quasi tots els diaris agafen les notícies d'Internet, *copio y pego*, agafen una foto i no miren absolutament res. S'ha perdut perquè les vendes dels diaris van caient, així que ja no inverteixen en fer un producte millor.

» A *La Vanguardia*, quan jo vaig marxar érem vint fotògrafs, ara solament en queden dos. La majoria de fotos les agafen d'agències o de becaris mal pagats. D'editors gràfics ja no n'hi ha, abans cada diari en tenia un. Ara és el mateix periodista qui escull el contingut fotogràfic. Però és que un periodista ja té prou feina en redactar la notícia per la web, redactar-la per el paper, traduir-la al català, traduir-la al castellà, penjar-la a la web... Si a més a més ha d'escollir la imatge...

» Abans et reunies amb el maquetador «escolta que tinc aquestes foto que m'agrada en vertical o tinc aquesta foto apaïxada que representa molt el que ha passat avui, com ho fem? Doncs la podem donar a quatre columnes...»

P. Quin futur l'hi espera al paper?

K.M. Crec que si els diaris volen sobreviure han de buscar un nou model d'informació. Ara tots els diaris tenen l'edició digital i l'edició en paper. Si el paper vol sobreviure han de fer un producte diferent. Tot el que és la notícia del dia, que ho publiquin al digital; però després en profunditat, les anàlisis i els reportatges com es feien abans, fer-los en paper. Per exemple poden publicar cinc reportatges en paper, ben fets, ben treballats; i la gent s'ho miraria. Però clar, si tu compres el diari, que et costa dos euros; i tot el que publica, el dia anterior ja ho saps...

Figura 26. (esquerra). Portada del suplement *Revista* del 14 de novembre de 1989.
 Figura 27. (centre). Portada del *Magazine* del 23 de novembre de 1997.
 Figura 28. (dreta). Pàgina 23 del *Magazine Lifestyle* del 6 de novembre de 2022.

P. I com ha canviat el fotoperiodisme?

K.M. Abans quan feies un reportatge, o cobries un esdeveniment et desplaçaves a la localització i feies les fotos ben fetes. Per exemple en política, quan anàvem al Parlament, doncs tu feies una fotografia simpàtica, en Pujol s’asseia i es ficava de *panxing*, vull dir, una cosa divertida, anecdòtica, simpàtica... Ara d’això res, van allà, fan *clink* i no miren res, sense enquadrar, sense gràcia. Com que ho fan amb el mòbil i la foto surt enfocada ja es dona per fet que tècnicament és bona.

P. Com ha canviat el Magazine? Que de fet l’han renombrat a Magazine Lifestile, i s’imprimeix amb el mateix paper de diari i no en format de revista com fa anys...

K.M. Abans al suplement *Revista* o al *Magazine* fèiem grans reportatges, la caiguda del mur de Berlín o de la Guerra d’Iraq, i hi dedicàvem cinc o sis pàgines; reportatges que removien consciències. Ara els continguts del *Magazine* han canviat; tot són publireportatges. Vull dir, per exemple això [Figura 28], fan una entrevista però realment no ho és. La marca de cosmètics que patrocina a aquesta actriu ha pagat el reportatge, són campanyes de moda. Ara el que mana és la publicitat; però és que la publicitat, si no hi ha un bon producte, també desapareixerà.

P. Quina diferència hi ha entre treballar per un diari o per una editorial de llibres?

K.M. És molt diferent. En una editorial es busca una foto maca per il·lustrar un tema; imaginat, una editorial està fent “el gran llibre dels escriptors”, i et demanen les fotos de X escriptors. Doncs tu els hi dones si ja les tens i si no te’n vas a fer-les. En canvi, per a una entrevista a la premsa a un escriptor la concepció és diferent, has de buscar un altre enfocament i una altra visió. Tot i així, a nivell editorial també s’ha perdut una mica aquest encant.

2.6.2. Fotografia

Durant els anys 20 del segle passat ja era freqüent trobar fotografies a les portades d'alguns diaris espanyols, com a l'*Abc* o al *Diario de Barcelona* —mentre que *La Vanguardia* encara publicava esqueles a la portada— en canvi a l'interior de les publicacions eren més habituals les il·lustracions i caricatures.

La reproducció de fotografies era un procés complicat i costós, i la qualitat força deficient. En canvi els dibuixos oferien més agilitat i rapidesa per la producció de notícies; a més a més, a una sola tinta, oferien més precisió i nitidesa. També permetien una expressió artística dels il·lustradors, especialment en les publicacions satíriques, molt freqüents en aquella època.

Cap als anys 80 va començar a arribar el color a les portades, però no fotografies en color, aquestes continuaven sent en blanc i negre. El que feien alguns periòdics era imprimir a dues tintes, en negre i en el color corporatiu del diari, que servia de color d'accent.

Figura 29. (esquerra). Portada del *Diario de Barcelona* del 17 de maig de 1981.

Figura 30. (dreta). Primera portada a color de *Avui*, l'11 de setembre de 1989.

Les fotografies en color es van començar a popularitzar a les portades dels diaris cap als anys 90 —tot i que les revistes del ja feia un parell dècades que l'utilitzaven— mentre que la majoria de pàgines interiors seguien imprimint-se a una sola tinta. Tècnicament ja era possible imprimir a color, però era costós, així que només ho feien a les portades i a les pàgines publicitàries, sempre que l'anunciant pagués el recàrrec de color corresponent.

Va ser cap a finals de la primera dècada dels 2000 que, amb la millora tecnològica i la reducció de costos, van començar a imprimir-se les edicions completes a color. Avui en dia encara hi ha diaris que publiquen algunes pàgines interiors en blanc i negre, com els de *Grupo Joly*, un dels editors més importants d'Andalusia amb 9 capçaleres en circulació.

És evident que la fotografia cada vegada és més important a la premsa escrita, difícilment trobareu una pàgina informativa —les cartelleres o les pàgines de serveis no compten— sense cap fotografia, il·lustració o gràfic. De fet, el *Llibre d'estil 'La Vanguardia'* recull que com a norma general s'ha d'incloure com a mínim una fotografia per a cada pàgina informativa, excloent els casos en que una publicitat ocupi un percentatge elevat de la pàgina. També destaca que val més la qualitat que la quantitat de fotografies.

Els grans mitjans de comunicació es poden permetre el luxe de tenir corresponents a les grans capitals del planeta però els diaris més modestos no. És per això que moltes de les fotografies que acompanyen les notícies són d'agències com *EFE*, *Europa Press*, *ACN* o *Reuters* entre altres.

Si prenem d'exemple l'edició del diari *Ara* del divendres 10 de març [Figura 31] podem observar com la principal font de la qual es nodreix el diari són les agències, especialment per il·lustrar les notícies de les seccions internacional o d'economia.

Hi ha fotografies que no n'identifiquen l'autor, les que il·lustren "Les cares del dia" o en notícies breus. En la categoria "Altres" corresponen a fotografies cedides d'arxius, utilitzades en publireportatges o fotogrames extrets de pel·lícules o sèries.

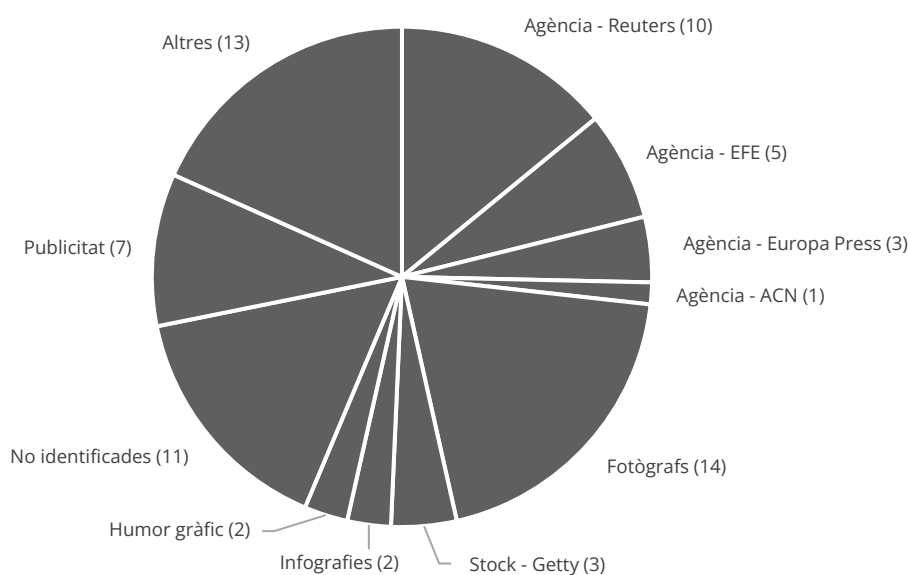

Figura 31. Fonts de les imatges del diari *Ara* del 10 de març de 2023.

Les agències són una peça imprescindible en el periodisme, de fet una de les fotografies més impactants de la democràcia espanyola va ser la del fotògraf Manuel Pérez Barriopedro, de l'agència EFE, durant la jornada del 23F. En aquesta apareix el coronel Tejero, dret, a la tribuna del Congrés, pistola en mà, apuntant als diputats. Va ser la fotografia escollida per obrir la portada de grans diaris com *El País*, *Diario16*, *La Vanguardia*, *Abc*, *El Periódico de Catalunya* o *The New York Times*.

Figura 32. (esquerra). Portada de *Diario16* del 24 de febrer de 1981.

Figura 33. (centre). Portada d'*Abc* del 24 de febrer de 1981.

Figura 34. (dreta). Portada de *The New York Times* del 24 de febrer de 1981.

2.6.3. Infografies

En els seus inicis les infografies eren dibuixos o esquemes fets a mà, que s'utilitzaven principalment en publicacions especialitzades com revistes científiques i tècniques. El desenvolupament de noves tecnologies durant la dècada de 1980 va popularitzar-les a la premsa generalista.

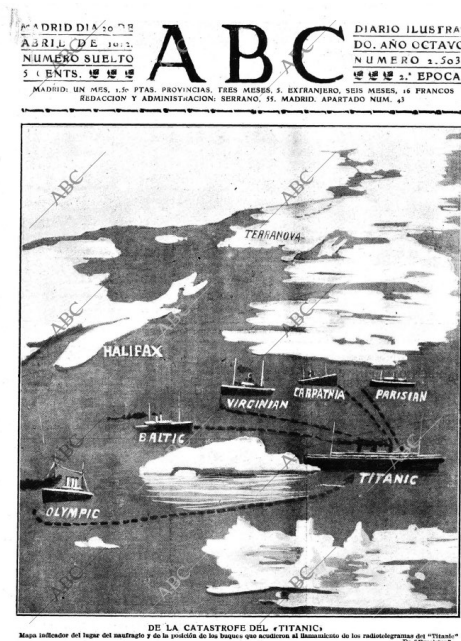

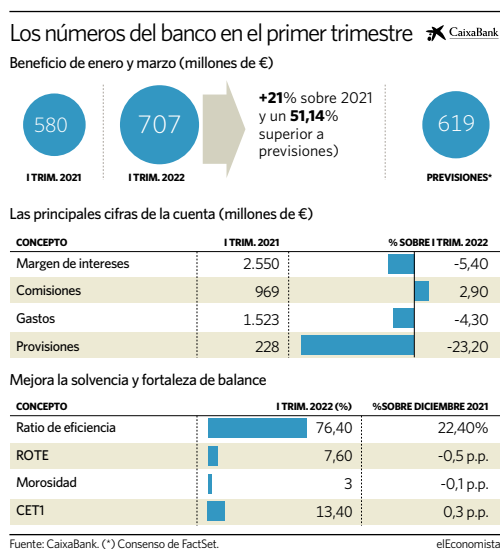
Figura 35. (esquerra). Portada de l'*Abc* del 20 d'abril de 1912, segons el mateix diari, primera infografia publicada a la premsa espanyola, per explicar el naufragi del Titànic.

Figura 36. (dreta). Infografia de la pàgina 30 de *La Vanguardia* del 18 de maig de 1995, amb una enquesta de les municipals a Sabadell, amb el meu senyor avi com a alcaldable socialista.

Als anys 90 ja es va consolidar com una part essencial del periodisme visual, estenent-se a totes les seccions dels diaris. Avui és un recurs molt ben valorat, tant a la premsa escrita com en la digital, ja que permet presentar informació de manera clara i concisa; visualment més atractiva que un text pla. Al cap i a la fi, fer que la informació sigui més entenedora i comprensible. De fet està demostrat que un contingut més visual aconsegueix una millor retenció del lector que no un text pla.

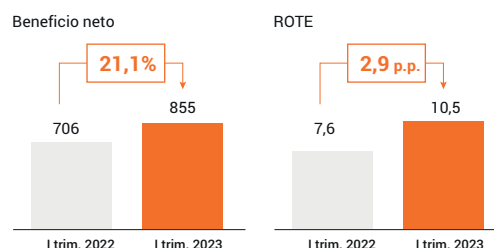
Actualment s'utilitzen diferents tipus d'infografies; taules de dades bàsiques, gràfics lineals, gràfics de barres, diagrames, mapes... fins a il·lustracions més complexes. De gràfics i de diagrames simples en podem trobar pràcticament cada dia, mentre que els més complexos i elaborats es solen reservar per a les edicions del cap de setmana.

A principis de març d'enguany *El Economista* va canviar l'estil dels seus gràfics. En les figures 37 i 38 podem apreciar aquest canvi, comparant el gràfic que acompanyava la notícia dels resultats de *CaixaBank* del 1Q 2022 i del 1Q 2023. Tot i no ser infografies d'una gran complexitat ens serveixen per apreciar que el nou disseny prescindeix de l'ús d'aquest color ocre —que segueix utilitzant per els destacats o breus de recolzament— i augmenta un predomini de blancs, on ara les files les treballa a escala de grisos, que l'hi donen un aspecte més minimalista. El color dominant dels gràfics era el blau, ara passa a ser el taronja, el mateix color corporatiu del diari. Per a mi aquest canvi ha estat tot un encert.

Unas cuentas favorecidas por los tipos

Las principales cifras de la cuenta, en millones de euros

Concepto	I trim. 2022	I trim. 2023	Var. %
Margen de intereses	1.455	2.163	48,6
Comisiones	936	937	0,1
Gastos	1.406	1.440	2,4
Provisiones	228	255	11,9
Mejora la solvencia			
Ratio de eficiencia	76,4	48,6	-27,8 p. p.
Morosidad	3,5	2,7	0,8 p.p.
CET1	13,4	12,6	0,8 p.p.

Fuente: CaixaBank.

elEconomista

Figura 37. (esquerra). Infografía de la página 15 de *El Economista* del 30 d'abril de 2022. Escala 1:1,5.
 Figura 38. (dreta). Infografía de la página 11 de *El Economista* del 6 de maig de 2023. Escala 1:1,5.

2.6.4. Imatges de *Stock*

Quan ens referim a imatges de *Stock* no ens referim a imatges que puguin venir d'agències com *EFE*, *Europa Press* o *Reuters*; sinó de pàgines com *iStock*, *Shutterstock*, *Getty* o bancs d'imatges similars.

La premsa econòmica és la reina de les imatges de *stock*, tendeix a utilitzar-les per il·lustrar conceptes intangibles com la inflació o els *criptoactius*, i en ocasions potser peca de l'abús d'aquest recurs.

Segurament *El Economista* és el que més n'abusa. Per exemple en l'última secció abans de la contraportada, titulada "*Normas & Tributos*". En aquestes pàgines acostumen a aparèixer imatges de directius donant-se la mà, d'individus amb una calculadora i un parell de folis fent la declaració de la renda o un grup de persones analitzant i discutint un gràfic de formatges.

En definitiva, imatges que no aporten gran cosa, o aquest era el meu punt de vista... El fotoperiodista Kim Manresa em va fer entendre que al públic objectiu d'aquestes publicacions ja els hi agrada aquest tipus d'imatges. Una altra cosa es utilitzar-les, com ja s'ha esmentat anteriorment, per acompanyar les editorials de *El Periódico*.

2.6.5. Gamma cromàtica

El blau és el color corporatiu de la majoria de diaris analitzats; ho és a l'*Ara*, *La Vanguardia*, *El Mundo*, *El País*, *La Razón*, *Expansión* i *20 Minutos*. Si tants diaris utilitzen aquest color deu ser perquè funciona. Sense anar gaire lluny, el color corporatiu original de 1989 de *El Mundo* era el verd; posteriorment, amb l'acomiadament de Pedro Jota Ramírez com a director del diari el 2014, la imatge corporativa va evolucionar a un to de blau, una mica verdós i apagat; i amb el redisseny d'enguany s'ha passat a un to de blau molt més accentuat.

Figura 39. Evolució del logotip de *El Mundo* des de la seva fundació, el 1989.

Mentre estava redactant aquest treball, *Cinco Días*, també va modernitzar el seu color corporatiu, juntament amb un lleuger redisseny per celebrar el seu 45^è aniversari. Va passar d'utilitzar un to de blau elèctric una mica verdós a un to de blau molt semblant al nou de *El Mundo*.

El color corporatiu de l'*Abc* la veritat que no acaba de quedar clar. El logotip és completament negre, sí que a la portada acostuma a aparèixer una franja blava subratllant-lo; però els destacats o els noms de les seccions en pàgines interiors apareixen en un taronja-marronós.

Els tres diaris generalistes/econòmics que utilitzen colors càlids són *El Economista*, taronja; i *El Periódico* i *El Punt Avui*, vermell. Els quatre grans diaris esportius es recolzen amb el vermell —color de l'emoció i la passió— i el groc —diversió, optimisme i alegria— com a colors corporatius. En canvi les seccions d'esports de diaris generalistes acostumen a utilitzar el verd; *l'Ara*, *El Periódico*, *El Punt Avui* (amb el suplement *L'Esportiu*), *La Vanguardia*, *El País* (només els dilluns) o *La Razón*. *L'Abc* i *El Mundo* utilitzen els mateixos colors corporatius que en la resta de seccions.

2.6.6. Altres elements

2.6.6.1. Capçaleres

La capçalera és la part superior de la pàgina, on s'indica el nom del mitjà, la data, el número de pàgina i la secció, que ens ajuda a ubicar-nos entre les pàgines.

No hi ha gaire diferències en la composició de capçaleres. Tots els diaris generalistes analitzats ubiquen el número de pàgina a la part exterior (a l'esquerra en pàgines parells i a la dreta en les senars), i la data a la part interior de la pàgina.

El nom del diari s'ubica al costat intern juntament amb la data (tret de *El País* que el col·loca a l'extern). I el nom de la secció el col·loquen a l'extern (tret de a *La Vanguardia* que va centrat).

A diferència dels altres, *El Periódico* és l'únic en que la capçalera està amb text negatiu; amb el fons vermell en les seccions de política, economia i internacional; negre per a la secció d'opinió; verd per a les seccions "light"; i gris per a les pàgines publicitàries.

En les obertures de seccions s'acostuma a destacar d'una manera o altre l'inici de la secció; normalment amb un cos superior o amb negretes. També és l'espai on es poden incorporar paraigües, elements que serveixen per agrupar notícies que tracten un tema comú, com per exemple la Guerra a Europa o el torneig Open Banc Sabadell de Tennis.

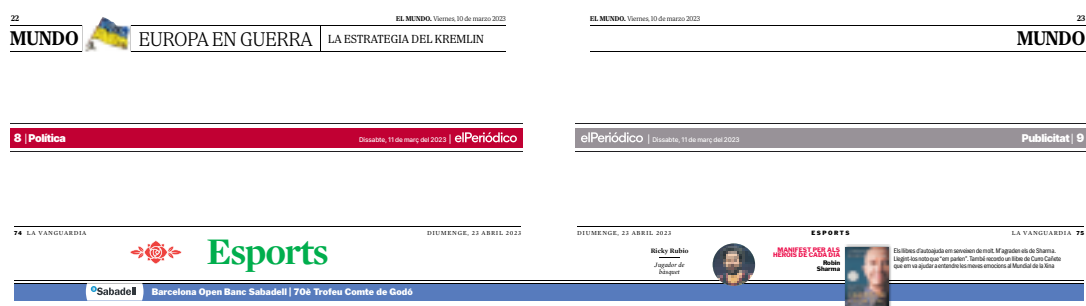

Figura 40. Exemples de capçaleres. De dalt a baix: pàgines 22 i 23 de *El Mundo* del 10 de març de 2023; pàgines 8 i 9 de *El Periódico* de l'11 de març de 2023; pàgines 74 i 75 de *La Vanguardia* del 23 d'abril de 2023.

2.6.6.2. Filets

Per separar les diferents peces informatives d'una pàgina es poden utilitzar filets. Encara que si es pot reduir la utilització d'aquest recurs molt millor, ja que obtenim un disseny molt més net. Rescatem les paraules de l'Ester Castellano a l'entrevista, on a La Vanguardia només utilitzen filets horitzontals; de verticals només s'utilitzen per a la publicitat. El que fan és deixar un doble espai de corondell entre les columnes de notícies diferents.

En aquest sentit El Punt Avui és el que més filets utilitza, en part degut a que en les seves pàgines hi ha molts breus i publicitats que no ocupen la totalitat de les pàgines. De totes maneres molts dels filets serien prescindibles amb un nou plantejament de l'estructura de les pàgines.

Figura 41. (esquerra). Pàgina 4 de El Punt Avui de l'11 de març de 2023.

Figura 42. (dreta). Pàgina 25 d'Expansión del 10 de març de 2023.

2.6.6.3. Trames o pel·lícules

Consisteixen en unes fines capes d'un color generalment pastel, que permeten una bona lectura del text amb la mateixa tinta negra, que ajuden a estructurar jeràrquicament els continguts d'una pàgina. Freqüentment s'utilitzen per a breus de recolzament o per destacar anàlisis o cròniques.

2.7. Maquetació

2.7.1. Retícules

Tot i que un diari pot utilitzar una retícula en una pàgina i una completament diferent en una altra, normalment n'hi ha una de més recurrent.

La majoria de diaris generalistes analitzats (*El Mundo*, *El País*, *El Periódico*, *La Razón* i *La Vanguardia*) utilitzen com a retícula principal una de cinc columnes regulars, com a mínim per a notícies purament informatives. A les pàgines d'opinió o en notícies més desenfadades és habitual veure retícules de quatre columnes, o de tres fins i tot; i també podem trobar pàgines on no totes les columnes tenen la mateixa amplada.

És habitual utilitzar, en una mateixa pàgina, diferents tipus de retícules per a diferents tipus de continguts [Figures 43 i 44]. Per exemple, per celebrar el canvi de mil·lenni, l'any 2000 el diari gironí *El Punt* va estrenar un nou disseny; en el suplement on es presentaven les característiques del nou diari s'indicava «el tema principal de cada plana haurà de portar com a mínim, una peça informativa i/o d'opinió que complementi la informació. Quan sigui informativa anirà en rodona, però a un columnat diferent que el text principal».

Figura 43. (esquerra). Pàgina 7 de *El Punt* del 10 de juliol de 2010. Retícula de sis columnes amb una introducció a quatre columnes i un destacat central amb columnat diferent, a tres columnes.

Figura 44. (centre). Pàgina 35 de *El País* del 10 de març de 2023. Retícula de cinc columnes i una opinió a quatre.

Figura 45. (dreta). Pàgina 5 de *Sport* del 10 de març de 2023. Retícula de (1; 1; 1; 1/2; 1; 1).

El fet d'utilitzar unes mides de pàgines inferiors a la de la resta de diaris nacionals fa que la retícula principal de l'*Abc* sigui de quatre columnes, i de tres per a les tribunes; encara que per a suplementos com *Abc Empresa* també és habitual trobar-hi una retícula de cinc columnes.

El Punt Avui i *20 Minutos* utilitzen una retícula de sis columnes. Són els diaris que publiquen més breus, segurament aquesta retícula és la més pràctica per fer encaixar més notícies en una sola pàgina, juntament amb mòduls de publicitat.

A la premsa econòmica el que manen són les sis columnes, *Cinco Días* i *Expansión* usen aquesta retícula per a la immensa majoria de notícies d'actualitat. Per a seccions "soft", *Expansión* n'utilitza una de cinc columnes; o *Cinco Días* de quatre per a les pàgines d'opinió.

En canvi la base de *El Economista* —que s'imprimeix amb paper blanc en comptes del color salmó tradicional— són les cinc columnes, i quatre per a la secció d'opinió.

A la premsa esportiva tenim a *Sport*, que treballa a cinc columnes i mitja [Figura 45]. *Marca*, que treballa a sis columnes, tot i que a vegades pot treballar amb dues mitges columnes (1; ½; 1; 1; 1; ½; 1). *As* i *Mundo Deportivo* tendeixen a fer menys experiments, tots dos utilitzen cinc columnes regulars.

2.7.2. Cas d'èxit, diari *Ara*

Des de la seva fundació el 2010, l'*Ara* ha estat guardonat amb múltiples premis de disseny. Una de les claus del seu èxit ha estat la seva retícula.

La majoria de pàgines "hard" es recolzen amb una retícula de nou columnes, o el que és el mateix, de quatre i mitja. Aquesta retícula l'hi permet jugar i col·locar aquesta mitja columna al centre (1; 1; ½; 1; 1), a l'esquerra (1; ½; 1; 1; 1) o a la dreta (1; 1; 1; ½; 1) [Figura 46, imatges superiors]. L'hi dona una flexibilitat que altres diaris no tenen. Aquesta columna s'utilitza per a destacats, cites, peus de foto... o simplement per donar-hi aire.

Per a les pàgines d'esports, la retícula que més utilitza és la de quatre columnes, totes quatre de la mateixa amplada [Figura 46, primera imatge inferior].

En altres seccions hi ha una variant, també a quatre columnes, on les dues columnes exteriors són més estretes, recolzant-se a la retícula de 9 columnes; mentre que les interiors són lleugerament més amples, utilitzant un corondell de la retícula de 9 columnes i el central de la retícula de 4 columnes [Figura 46, segona imatge inferior]. A la inversa, amb les columnes exteriors més amples que les interiors, no n'he vist cap exemple.

Ara bé, quan fa servir quatre columnes el més habitual és que tres siguin d'una mida i la quarta d'una altre, ja siguin les tres columnes més estretes que la quarta (tres columnes recolzant-se amb la retícula de nou columnes i l'altre amb la de quatre) [Figura 46, tercera imatge inferior] o que les tres siguin més amples que la quarta (tres columnes de la retícula de quatre i una doble columna de la retícula de nou) [Figura 46, quarta imatge inferior]. Evidentment la columna independent pot estar tant a dreta com a esquerra, normalment a l'esquerra en pàgines parells i a la dreta en les senars.

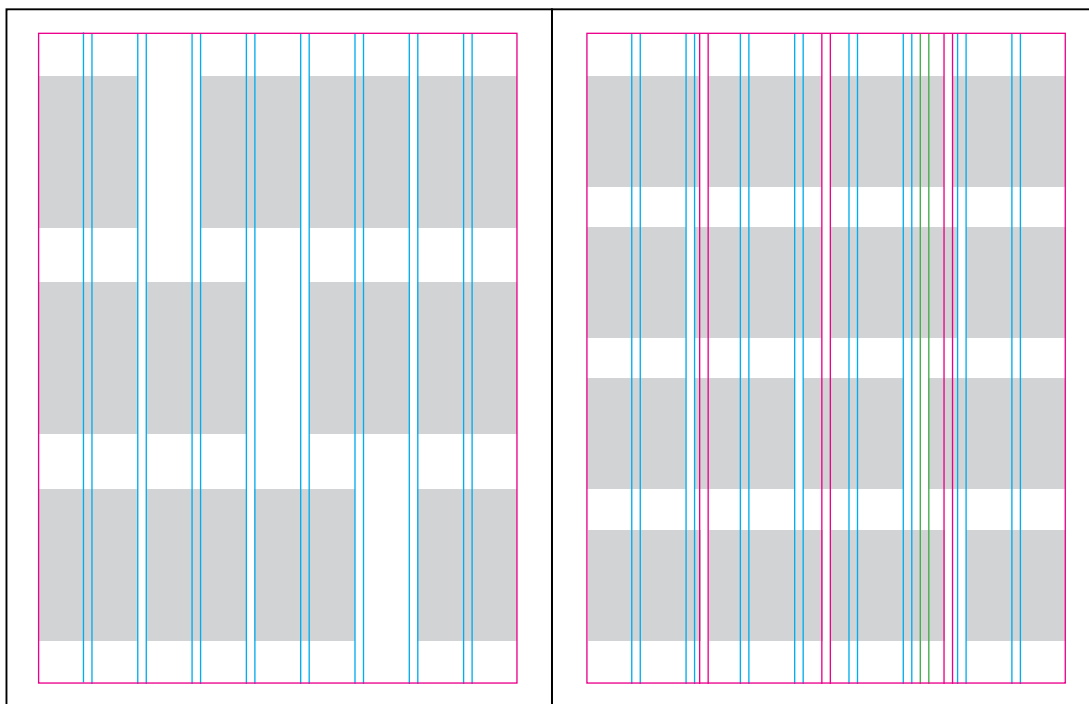

Figura 46. Retícules del diari Ara. Blau, retícula de 9 columnes. Magenta, retícula de 4 columnes. Escala 1:4.

2.7.3. Cas d'èxit, *El Mundo*

Des de la seva fundació *El Mundo* ha tingut un ferm compromís amb el disseny, igual que l'*Ara* també ha estat reconegut amb importants guardons de disseny. Segurament és el diari espanyol que més s'arrisca per oferir un disseny innovador i disruptiu.

Actualment treballa amb una retícula de cinc columnes però a les notícies més serioses, que es converteix en una retícula de deu per la secció *Papel*.

Papel és la secció més desenfadada de *El Mundo*; ofereix continguts culturals, de ciència, tecnologia, salut o de televisió. Té com a eslògan "*La revista diària de El Mundo*", i visualment es nota, el seu disseny si més no, crida l'atenció.

Una retícula de 10 columnes que l'hi permet utilitzar l'espai de manera dinàmica. Es pot maquetar utilitzant blocs de tres en tres, deixant la desena per a un peu de foto, un destacat o simplement aire. Per exemple a la figura 47, on hi ha columnes de diferents amplades (1; 3; 2; 1; 3 – 2; 2; 1; 3; 2), on també destaca el titular que ocupa tres columnes, igual que el primer paràgraf, però aquest està desplaçat una columna cap a l'esquerra.

En definitiva, si aquesta retícula s'utilitza amb la intel·ligència i amb l'experiència de treballar-hi dia a dia es poden obtenir resultats realment bons.

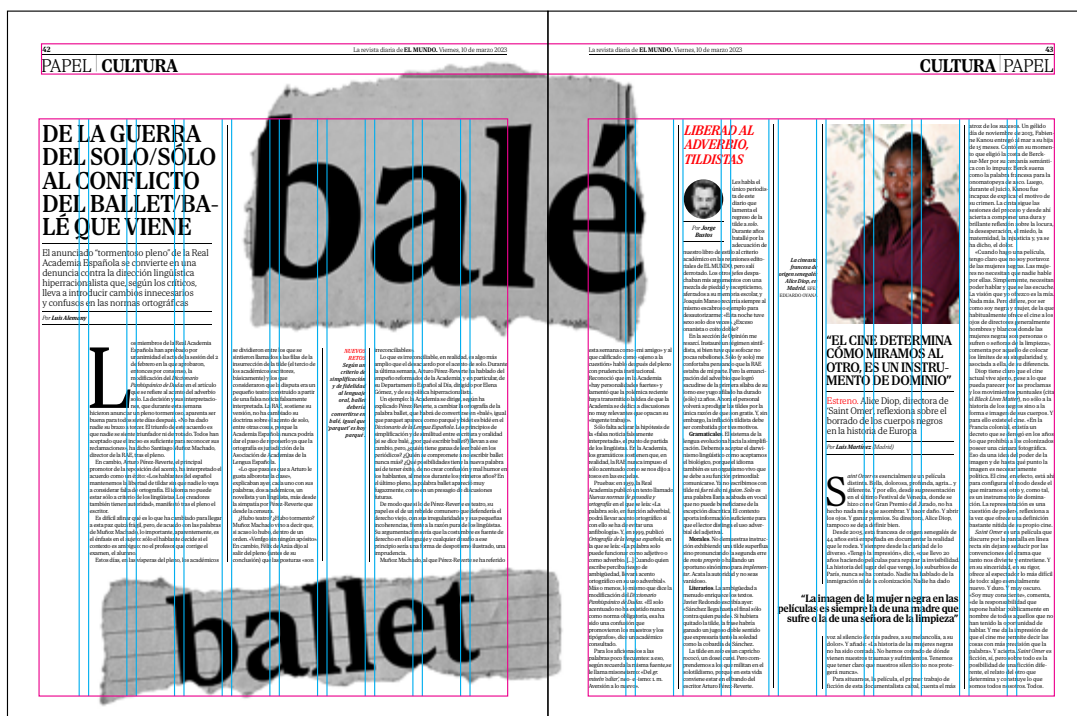

Figura 47. Retícula de les pàgines 42 i 43 de *El Mundo* del 10 de març de 2023. Escala 1:4.

3. FASE DE REDISSENY

3.1. Elecció del mitjà a redissenyar

A l'hora d'escollir la capçalera a redissenyar vaig estar dubtant entre dos potencials candidats, *El Periódico* i *El Punt Avui*.

3.1.1. *El Periódico*, mitjà descartat

Un dels principals punts febles de *El Periódico* és la cohesió entre el text i les imatges. Des del redisseny de 2020 que algunes de les fotografies les maqueten en cercles en comptes d'utilitzar un format rectangular estàndard. Si bé aquest recurs pot funcionar per a seccions "soft", per a les notícies "hard" considero que l'hi resten en formalisme, seriositat i fins i tot en rigor.

Un dels altres problemes que l'hi veig és un abús del text en negatiu. Sovint utilitzen columnes per a destacats o peces de recolzament amb una pel·lícula al fons, però aquesta té una tonalitat molt intensa. Crec que funcionaria millor si el color del fons fos més suau, més pastel; i el text en negre en comptes de blanc. A les capçaleres també treballa en negatiu, i en les obertures de les seccions, a una mida una mica desproporcionada, que també utilitza per recolzar-hi informació complementària.

Figura 48. (esquerra). Pàgina 7 de *El Periódico* de l'11 de febrer de 2023.
Figura 49. (centre). Pàgina 22 de *El Periódico* del 24 de febrer de 2023.
Figura 50. (dreta). Pàgina 40 de *El Periódico* de l'11 de març de 2023.

Les famílies tipogràfiques utilitzada tampoc em semblen del tot encertades. Trobo que la font principal, la *Merriwaether*, una *serif* amb uns angles força agressius, pot generar fatiga visual en textos molt llargs o si hi ha poc contrast entre el text i el fons —tinc la sensació que en paper la fatiga es nota més que en digital—. Però encara em sembla pitjor la font escollida per els titulars de les notícies "hard",

la família *Inter*, una *sans* amb molt poca personalitat que considero que l'hi fa perdre força a les notícies. En canvi, la font usada per a titulars de les notícies "light" em sembla més apropiada.

I també els ja esmentats; els problemes de separació de les síl·labes en els salts de línia a l'edició en català i l'ús d'imatges de *stock* per acompanyar les editorials.

Una de les característiques per les quals he descartat redissenyar *El Periódico* no és estrictament de disseny. El diari forma part d'un dels conglomerats de comunicació més grans d'Espanya, *Prensa Ibérica*, amb més de dues dotzenes de capçaleres. Altres diaris del grup tenen un disseny visualment més net on *El Periódico* podria emmirallar-se.

Per exemple, encara que *El Periódico de España* utilitzi la mateixa família per al cos del text, per els titulars utilitza una *serif* que em sembla més encertada; i un disseny general més net i jeràrquicament endreçat; amb molta més moderació del text en negatiu per exemple. El *Diari de Girona* utilitza una font principal que considero més llegible, i un disseny també més net que *El Periódico*.

Figura 51. (esquerra). Pàgina 31 del *Diari de Girona* de l'11 de maig de 2023.
 Figura 52. (centre). Pàgina 17 de *El Periódico* del 24 de l'11 de maig de 2023.
 Figura 53. (dreta). Pàgina 21 de *El Periódico de España* de l'11 de maig de 2023.

3.1.2. *El Punt Avui*, mitjà escollit

El Punt Avui va néixer el diumenge 31 de juliol del 2011, a partir de la fusió de dues capçaleres històriques, el diari gironí *El Punt* (fundat el 24 de febrer de 1979) i el barceloní *Avui* (fundat el dia de Sant Jordi de 1976, sent el primer diari en llengua catalana des de finals de la Guerra Civil Espanyola).

El disseny de *El Punt Avui* pràcticament no ha evolucionat des de les hores. Bé, des de les hores... No, des del 2005. Dos mil cinc!

Quan encara publicaven com a capçaleres independents, el diari *Avui* va aplicar un redisseny, el 28 de setembre de 2005. En aquesta edició hi podem trobar una entrevista al president de la Generalitat de

Catalunya, Pasqual Maragall o la crònica d'una golejada del Barça de Deco i Ronaldinho; tot maquetat, segurament, amb *Windows XP* o amb *Mac OS Panther*.

Per motius polítics que ara no venen al cas, a finals de novembre del 2009 el grup *Hermes* (editor de *El Punt*) va adquirir el diari *Avui* —era això o l'*Avui* estava pràcticament condemnat a la desaparició—. Pocs mesos després, l'11 de juliol de 2010, *El Punt* va adoptar el disseny de l'*Avui*, el mateix esquelet que l'*Avui* havia desenvolupat el 2005.

Un any més tard, el juliol de 2011, es van fusionar, fundant *El Punt Avui*. Tot i la fusió, els diaris ja feia temps que compartien articles i suplementes; la transició va ser força progressiva, que va concloure amb la fusió definitiva, que va mantenir l'estructura de disseny desenvolupada el 2005.

S'ha de reconèixer que fa gairebé un parell de dècades era un disseny que compila, però considero que ha envellit força malament, l'hi caldria un rentat de cara. Sí que hi ha hagut una lleugera evolució. La podem apreciar per exemple a la pàgina d'informació meteorològica, on a dia d'avui les icones són lleugerament més minimalistes; però a línies generals l'esquelet principal del diari és el mateix i la sensació que dona és que ha quedat estancat en el passat.

Per altra banda, la reducció de pàgines de l'edició en paper ha comportat que, per mantenir el volum d'articles, aquets han de ser més breus; i més breus és equivalent a un disseny més comprimit i a l'ús de més filets. De fet, si obrim un exemplar de fa una dècada, el fet de no tenir tants breus fa que tingui un disseny més net i endreçat.

La retícula segueix sent de sis columnes en moltes pàgines. És una retícula pràctica, especialment per inserir anuncis oficials o fer encaixar breus. Però visualment no és la més còmoda de llegir. No és el mateix utilitzar una retícula de 6 columnes per a un diari com el *Frankfurter Allgemeine*, que fa 40 centímetres d'amplada, que per a *El Punt Avui*, que en fa 28. L'amplada de les columnes és tant estreta que aproximadament hi ha uns 30 caràcters per línia, quan el volum òptim per a una lectura fluida hauria de ser d'entre 45 i 75 caràcters —cert que la majoria de columnes d'altres diaris tampoc arriben als 45 caràcters—.

Segurament les infografies són l'exemple més clar d'un disseny desactualitzat. Avui en dia encara abunden degradats, línies amb doble contorn o efectes de volum. En canvi, en aquest punt sí que s'ha de reconèixer que la majoria d'infografies de *El Periódico* són visualment prou atractives i entenedores.

3.2. Característiques de la proposta de redisseny de *El Punt Avui*

3.2.1. Continguts

En un món cada vegada més digital, els periòdics en paper s'enfronten al repte de mantenir-se rellevants i atractius per els lectors. A part d'oferir un disseny agradable, han d'oferir una bona selecció de continguts. «Tot el que és la notícia del dia, que ho publiquin al digital; però després en profunditat, les anàlisis i els reportatges com es feien abans, fer-los en paper. [...] Però clar, si tu compres el diari, que et costa dos euros; i tot el que publica, el dia anterior ja ho saps...» declarava en Kim Manresa a l'entrevista feta durant el procés de documentació.

La base de l'èxit dels grans diaris són els continguts, si la premsa en paper vol sobreviure ha d'oferir reportatges i anàlisis de qualitat, que no es trobin fàcilment en línia o que per exemple estiguin protegits darrera de murs de pagament.

A dia d'avui moltes de les notícies en paper de *El Punt Avui* segueixen sent breus. Sí que és cert que, cada vegada més, està recuperant la publicació de reportatges. Però encara l'hi falta molt contingut d'anàlisi, grans cròniques; o donar-li més protagonisme a la secció d'opinió i als seus columnistes.

Per elaborar les maquetes del redisseny, a la part pràctica del projecte, s'han escollit pàgines reals del diari, que per continguts, siguin afines a les tendències del sector aquí definides.

3.2.2. Llançat

Per satisfer l'objectiu de la nova d'oferta de continguts s'han elaborat dues propostes per a un nou llençat, partint com a base de l'edició del 10 de març d'enguany. Aquesta edició va sortir amb 24 pàgines [Figura 54], més les 8 pàgines d'esports del suplement *L'Esportiu*; així que en total, 32 pàgines.

El diari obra amb la secció d'opinió, anomenada "Punts de vista". Continua amb les notícies d'actualitat, primer la informació de proximitat i acabant amb els esdeveniments més llunyans; és a dir, "Ciutats", "Nacional" i "Món". Prossegueix amb la secció "Cultura", i a continuació hi trobem una sèrie d'entrevistes i reportatges de diferents temàtiques, d'informació local, de societat, de cultura i internacional. Acaba amb la secció "Apunts" on hi ha la informació meteorològica, entreteniments, la programació de televisió, una extensa cartellera de cinema i teatre, que acaba amb les necrològiques. Finalment, la contraportada.

Com veiem no hi ha secció d'economia ni de societat. Aquestes pàgines es troben dins de la secció "Nacional", mesclades amb la informació política; o al final, amb les entrevistes i reportatges.

La proposta conservadora consisteix en redistribuir les pàgines d'entrevistes i reportatges, i col·locar-les juntament amb les pàgines de la seva temàtica. És a dir, secció "Món", subsecció "Reportatge"; en comptes de secció "Reportatge", subsecció "Món".

La proposta més disruptiva consisteix en prescindir d'algunes pàgines de la secció "Apunts" i comprimir els seus continguts per poder augmentar el nombre de pàgines de continguts informatius. Aquesta acció ens permet fragmentar la secció "Nacional" en la pròpia "Nacional" amb informació política; i crear les seccions "Societat" i "Economia" com a seccions independents.

Figura 54. Esquerra: llençat de l'edició del divendres 10 de març de 2023 de *El Punt Avui*; centre: proposta conservadora d'un nou llençat; dreta: proposta disruptiva d'un nou llençat. (*) Ubicació de la pàgina en el disseny original.

3.2.3. Es recupera el dominical *Presència*

Fundada el 1965 a Girona, va ser una revista que va anar canviant de mans i de periodicitats, fins que 1982 va passar a distribuir-se com a suplement de *El Punt*. Posteriorment, en el seu millor moment també es distribuïa amb múltiples publicacions com *l'Avui*, *El 9 Nou*, *Diari d'Andorra*, *Diari de Balears*, o amb el *Segre* entre altres; convertint-se amb la publicació en català amb més lectors. Amb la fusió de *El Punt* i *l'Avui* va seguir publicant fins el 2018, que va ser substituït per el nou setmanari, *La República*. En uns inicis *La República* es distribuïa de manera independent als quioscos i com a suplement de *El Punt Avui*, però actualment ja no és un suplement i només es pot adquirir independentment.

Per acabar de completar la nova oferta de continguts s'ha decidit recuperar-lo com a acompanyant del diari els diumenges. Basant-nos en *XL Semanal*, *El País Semanal* o *El Temps* com a referents en el disseny i continguts, el nou dominical *Presència* oferirà reportatges i entrevistes de cultura, història, ciència i societat entre altres.

3.2.4. Tipografia

Un dels reptes ha estat trobar un conjunt de famílies tipogràfiques adequades per el projecte, que per el pressupost d'aquest, requeria que fossin d'*open source*. Finalment s'han seleccionat tres famílies diferents, totes elles disponibles a *Google Fonts*.

Crimson Text (<https://fonts.google.com/specimen/Crimson+Text?query=crimson>)

Dissenyada per Sebastian Kosch, *Crimson Text* és una *serif* que, com el seu nom indica, és optima per a textos. Consta de tres gruixos diferents: *regular*, *bold* i *semi bold*, amb les seves respectives Itàliques, suficient per el cos de les notícies.

És la família escollida per al cos de les notícies i exclusivament per el cos de les notícies. S'utilitzarà la font regular principalment; i en ocasions la negreta, per exemple en les preguntes de les entrevistes.

Source Sans 3 (<https://fonts.google.com/specimen/Source+Sans+3?query=source>)

En el moment d'escollir una família *sans* vaig estar dubtant entre dues, la famosa *Open Sans* i la *Source Sans 3*. I tot i que visualment potser em sembla més atractiva *l'Open Sans*, finalment em vaig decantar per la *Source Sans 3*. *L'Open Sans* és bastant més ample que la font seleccionada —sí, que també té una versió *condensed*, però no és el mateix—. Com que la variant en *sans* s'utilitza per exemple en infografies, en ocasions una tipografia amb una amplada considerable pot ser perjudicial. Una altra característica que m'ha fet decantar per la *Source Sans 3* ha estat que la família incorpora de manera nativa elements com fletxes, que ens poden ser útils en certs moments, com en les cares del dia.

Source Sans 3 és obra de Paul D. Hunt, té vuit gruixos amb les seves itàliques corresponents. Serà utilitzada per al nom de les seccions a la capçalera, el número de pàgina o la data. Per a entradetes, firmes, peus de fotografia o infografies; així com algunes peces de recolzament i destacats.

Source Serif 4 (<https://fonts.google.com/specimen/Source+Serif+4?query=source>)

Tot i que per el nom pot sembla que ha estat dissenyada per el mateix tipògraf que la font anterior, no ho ha estat. Dissenyada per Frank Grießhammer, *Source Serif 4* té un total de vuit gruixos, amb les seves itàliques.

Serà utilitzada per a titulars, subtítols o destacats; i per construir el nou logotip del diari.

3.2.5. Branding

«Un periòdic s'ha de dirigir a un públic molt variat, a una suma vastíssima de minories. La seva qualitat no prové de les notícies que dona, sinó de la manera com són exposades i tractades.» —Josep Pla i Casadevall, escriptor i periodista català (1897 - 1981)—.

Per aquest motiu, durant la fase de redisseny, a l'hora de construir els nous logotips de les portades de *El Punt Avui* i de *L'Esportiu* es va valorar si s'havia de mantenir el llaç groc o no.

Personalment considero que un diari ja disposa de les editorials per expressar la seva ideologia, i que la resta d'informació i elements gràfics haurien de ser neutrals. Tot i així, finalment es va considerar que la decisió més coherent era mantenir-los; això sí, s'havia d'intentar cohesionar-los d'una manera més elegant.

El 2011, quan encara publicaven per separat, el color corporatiu de *l'Avui* era el vermell, i el de *El Punt* el blau; amb la fusió es va adoptar el color de *l'Avui*. Per construir el nou logotip del diari simplement van col·locar el logotip que tenia *El Punt* i a la seva dreta el de *l'Avui*, cada un amb una font i un color diferent, i tot subratllat amb vermell per cohesionar-ho d'alguna manera.

Per el nou logotip, els mots "EL PUNT AVUI", escrits en caixa alta, com l'actual, passen a tenir un únic color, el negre; i una única font, *Source Serif 4 Bold*. Es manté el subratllat, amb el mateix to de vermell que utilitza el diari actualment, però amb menys gruix.

A l'interior de la publicació el mateix vermell serà utilitzat per el nom de les seccions, epígrafs o destacats; o a la portada, per indicar els números de pàgina on trobar els articles a l'interior.

El color corporatiu de *L'Esportiu* segueix sent el verd; un subratllat amb la mateixa tonalitat que la caixa actual i un cos lleugerament més fosc. Desapareix la caixa per convertir-se en un logotip més tipogràfic, construït en caixa alta, amb *Source Sans 3*.

Figura 55. Columna esquerra: disseny de les capçaleres actuals (tret de *Presència* que és de 2018, quan va deixar de publicar). Columna dreta, redisseny dels logotips.

El logotip de *L'Econòmic* passa a construir-se a caixa alta, amb *Source Serif 4 Medium*. Manté l'apòstrof i l'accent de la "O" de color blau, en un to més viu.

El nou logotip de *Presència* està construït amb *Source Serif 4 ExtraBold Italic*, en caixa baixa, incloent-hi la "p" inicial. Utilitza el mateix vermell corporatiu que *El Punt Avui*.

3.2.6. Maquetació

3.2.6.1. Notícies

Ens recolzarem en dos tipus de retícules per a construir la majoria de pàgines d'informació d'actualitat. Una de nou columnes (o quatre i mig) [Figura 56, pàgina 64] i una altra de cinc columnes [Figura 57, pàgina 65].

Les pàgines de *El Punt Avui* fan 280 mm d'amplada i 375 mm d'alçada; que després d'aplicar-hi el marge corresponent, ens queda un espai útil de 256 x 350 mm.

Els corondells faran 4 mil·límetres. Per tant, en les pàgines amb cinc columnes, aquestes faran 48 mm. Per a les pàgines de nou columnes, aquestes faran 25 mm en columnes simples; 54 mm per a columnes dobles (l'ús més freqüent) o 83 mm per a les triples.

També és moment d'esmentar que el disseny actual de *El Punt Avui*, en certes ocasions, especialment en reportatges o en cròniques, titula a doble pàgina; és a dir, que el titular en quedar-se sense espai a la pàgina parell, en comptes de saltar a una línia inferior, salta a la pàgina senar [Figura 58, pàgina 66].

Cal tenir en compte que si a dia d'avui les edicions en PDF o en *epaper* encara no són més rellevants que el propi paper, sens dubte que demà ho seran. En paper, al girar de full, el lector veu les dues pàgines a la vegada, la parell i la senar. En canvi en una tauleta, en vertical, el lector passa les pàgines d'una en una, així que es produeix un problema de visualització quan el titular ocupa dues pàgines. Per facilitar la llegibilitat en entorns digitals s'intentarà minimitzar al màxim l'ús d'aquest recurs, prioritzant aplicar salts de línia.

Aquest mateix exemple [Figures 58 i 59, pàgina 66] en serveix per explicar el redisseny aplicat a les infografies. A la pàgina original hi ha tres gràfiques, les tres en eixos diferents. En el redisseny les col·loquem totes en un mateix pla horitzontal, d'aquesta manera, visualment, podem veure més clarament la diferència entre els beneficis totals, els beneficis a Espanya i l'estimació de l'impost. El gràfic i les xifres guanyen protagonisme, i jeràrquicament queda tot més endreçat. A més a més s'han eliminat línies a doble contorn, efectes de volum o degradats per oferir un disseny més net.

3.2.6.2. Portades

Deixant de banda les jornades extraordinàries amb portades monotemàtiques, la retícula habitual de la portada serà de 4 columnes [Figura 60, pàgina 61]. Les notícies principals s'ubicaran a les tres columnes de l'esquerra. La columna de la dreta, tindrà un doble corondell, per deixar espai i prescindir d'un filet vertical. En aquesta columna, i a la part inferior, a mode de faldilla, s'hi ubicaran altres notícies destacades de la jornada.

En altres ocasions, quan es vulgui donar més protagonisme a la fotografia principal i obrir-la a quatre columnes, la resta de notícies secundàries es podran ubicar totes en una franja inferior en format de faldilla.

El redisseny incorpora més presència de text a la portada, recuperant l'escènica que tenien les portades, tant de *l'Avui* com de *El Punt*, des de la seva fundació fins als anys 90.

3.2.6.3. Opinió

La retícula de la secció "Punts de vista" surt una mica de la norma. S'ha construït a partir d'una retícula d'onze columnes, però s'han eliminat tots els corondells innecessaris. Les cartes dels lectors es construeixen a partir d'una retícula de quatre columnes.

Originalment aquesta pàgina alternava continguts amb una font de cos de notícies *serif* i una *sans serif*; per el redisseny s'utilitza la família *Crimson Text*, la mateixa *serif* emprada per la resta de continguts editorials.

Tots els epígrafs dels diferents columnistes s'escriuran en caixa alta, amb *Source Sans 3*, del color vermell corporatiu.

A més a més, seguint la tònica de tot el redisseny, s'han eliminat els filets per donar-hi més aire. Això sí, s'incorpora un marc al voltant de l'editorial per donar-li més protagonisme.

3.2.6.4. Presència

El dominical tindrà un format de 21 cm d'amplada i 28 d'alçada, unes mides properes a un A4. Utilitzarà una retícula de sis columnes que ens permetrà jugar amb grups de dues i tres columnes. Les famílies tipografies seran les mateixes que les de l'edició principal de *El Punt Avui*.

En general l'estructura a les portades del dominical serà la següent: una fotografia o il·lustració a pàgina completa, que serà per anunciar el reportatge principal de la revista. En funció dels colors predominants de la imatge d'obertura, la capçalera "presència" serà del vermell corporatiu, en blanc o en negre, per a que destaquí suficientment i sigui identificable.

A més a més, a la part inferior, s'hi destacaran tres reportatges més, dividits en tres columnes. Si per la imatge del fons les lletres no son pro llegibles s'hi pot afegir un lleu degradat en canal alfa al fons amb l'objectiu de millorar la llegibilitat.

3.2.6.5. Maquetes

A continuació es mostren algunes de les pàgines més significatives del redisseny amb les seves retícules corresponents; indicant les fonts i les mides emprades per cada element de text.

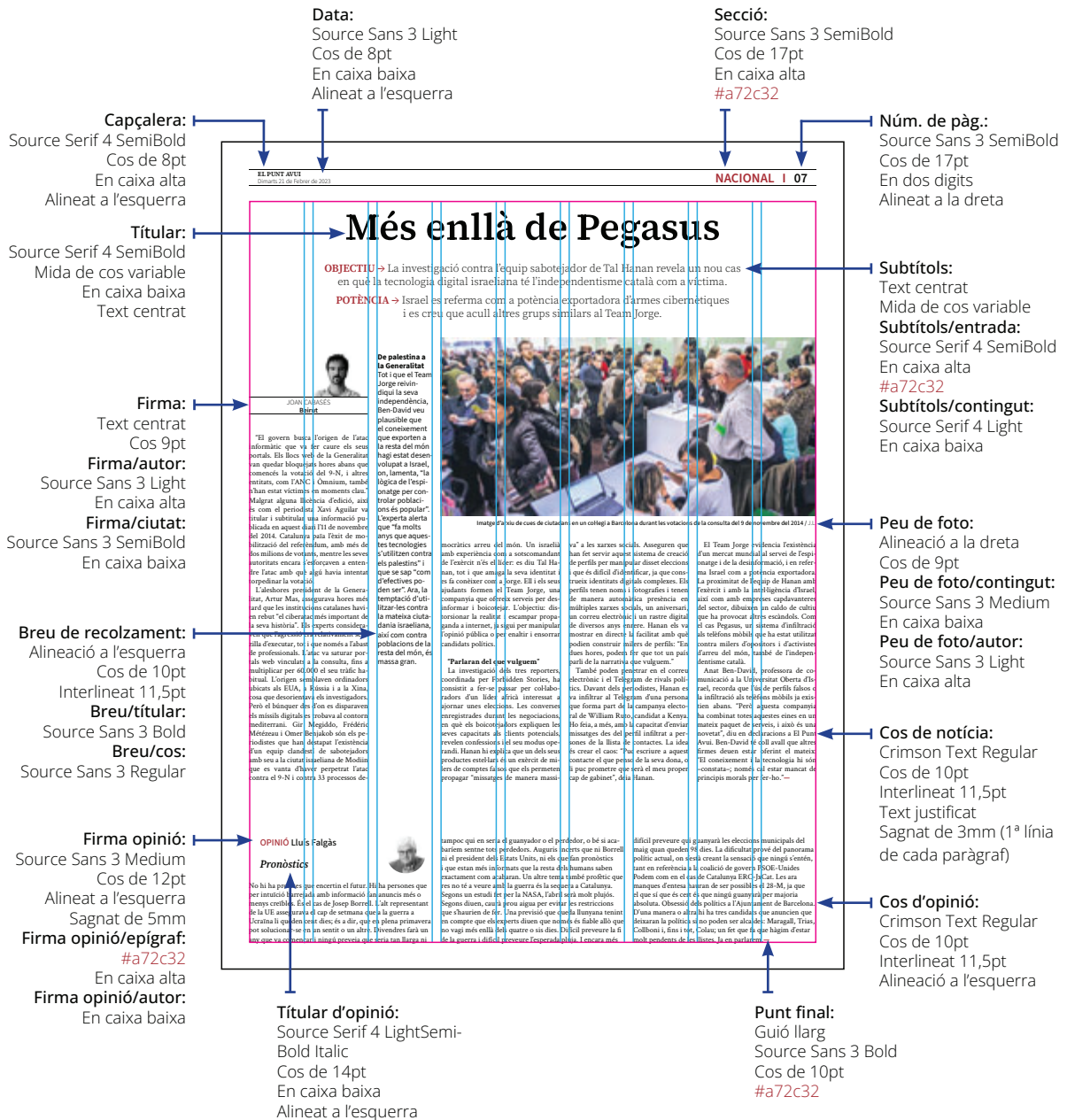

Figura 56. Exemple de redisseny, retícula a nou columnes. Escala 1:3.

Secció:
Source Sans 3 SemiBold
Cos de 17pt
En caixa alta
#a72c32

Data:
Source Sans 3 Light
Cos de 8pt
En caixa baixa
Alineat a l'esquerra

Núm. de pàg.:
Source Sans 3 SemiBold
Cos de 17pt
En dos dígits
Alineat a la dreta

Capçalera:
Source Serif 4 SemiBold
Cos de 8pt
En caixa alta
Alineat a l'esquerra

Títular:
Source Serif 4 SemiBold
Italic
Mida de cos variable
En caixa baixa
Text centrat

Epígraf entrevistes:
Text centrat
En caixa baixa
Mida de cos variable

Epígraf/entrevistat:
Source Serif 4 Bold
#a72c32

Epígraf/caec:
Source Serif 4 Light

Firma:
Text centrat
Cos 9pt

Firma/autor:
Source Sans 3 Light
En caixa alta

Firma/ciutat:
Source Sans 3 SemiBold
En caixa baixa

Destacat:
Source Serif 4 Italic
Mida de cos variable
En caixa baixa
Text centrat

Breu de recolzament:
Fons #fbf3e4
Alineat a l'esquerra
En caixa baixa

Breu/títular:
Source Sans 3 Bold
Mida de cos variable

Breu/cos:
Source Sans 3 Regular
Cos de 10pt
Interlineat d'11,5pt

Cos preguntes:
Crimson Text Bold
Cos de 10pt
Interlineat 11,5pt
Alineació a l'esquerra

Cos respostes:
Crimson Text Regular
Cos de 10pt
Interlineat 11,5pt
Alineació a l'esquerra

Peu de foto:
Alineació a la dreta
Cos de 9pt

Peu de foto/contingut:
Source Sans 3 Medium
En caixa baixa

Peu de foto/autor:
Source Sans 3 Light
En caixa alta

Punt final:
Guió llarg
Source Sans 3 Bold
Cos de 10pt
#a72c32

Figura 57. Exemple de redisseny, retícula a cinc columnes. Escala 1:3.

Nacional

Més de 1.000 milions del pressupost a la universitat

El finançament públic arribarà als 1.072 milions els centres de recerca en robòtica i IA

El primer any de la nova llei de l'IRPF

El primer any de la nova llei de l'IRPF

El primer any de la nova llei de l'IRPF

El primer any de la nova llei de l'IRPF

Nacional

La mort de dues persones sense fiar en menys de 24 hores de carter de Barcelona és un fet greu i una mala notícia que s'ha produït en un establiment de carter de Barcelona. Els carterers de la zona de l'Eixample de Barcelona han treballat per evitar que es produís un altre fatality. Els carterers de la zona de l'Eixample de Barcelona han treballat per evitar que es produís un altre fatality.

Viure al carrer costa vides

Elena Ferrán

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes

DESACORD Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la retenció del BCE

Les xifres

Entitat	Benefici total (M€)	Benefici a la banca (M€)	Benefici a l'Estat (M€)	Estimació de l'impost 2023 (M€)
CaixaBank	3.145	859	2.751	1.200
Banc Sabadell	6.420	740	1.678	170
BBVA	9.605	1.678	1.560	225
Santander	20.689	560	225	225
Bankinter	2.789	560	225	100

Les xifres

800 milions de marge d'interessos nets estimats per al 2023 en les entitats que pagaran l'impost

20.600 milions en guanys que pagaran l'impost aquest mes

3.000 milions netos d'impost que pagaran l'impost aquest mes

Les entitats també paguen

Nature, Republic, Bankinter, CaixaBank i Cepes són els cinc grans bancs espanyols que pagaran l'impost aquest mes

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

04 | ECONOMIA

EL PUNT AVUI

Divendres 4 de febrer de 2023

ECONOMIA | 05

EL PUNT AVUI

Divendres 4 de febrer de 2023

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes

DESACORD Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la retenció del BCE

Les xifres

Entitat	Benefici total (M€)	Benefici a la banca (M€)	Benefici a l'Estat (M€)	Estimació de l'impost 2023 (M€)
CaixaBank	3.145	859	2.751	1.200
Banc Sabadell	6.420	740	1.678	170
BBVA	9.605	1.678	1.560	225
Santander	20.689	560	225	225
Bankinter	2.789	560	225	100

Les xifres

800 milions de marge d'interessos nets estimats per al 2023 en les entitats que pagaran l'impost

20.600 milions en guanys que pagaran l'impost aquest mes

3.000 milions netos d'impost que pagaran l'impost aquest mes

Les entitats també paguen

Nature, Republic, Bankinter, CaixaBank i Cepes són els cinc grans bancs espanyols que pagaran l'impost aquest mes

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

El benefici de la gran banca del 2022 va ser de 24.700 milions

Figura 58. (superior). Pàgines 4 i 5 de El Punt Avui del 4 de febrer de 2023. Escala 1:4. Figura 59. (inferior). Proposta de redisseny. Escala 1:4.

Figura 60. Exemple de redisseny de la portada amb la seva retícula i característiques tipogràfiques. Escala 1:3.

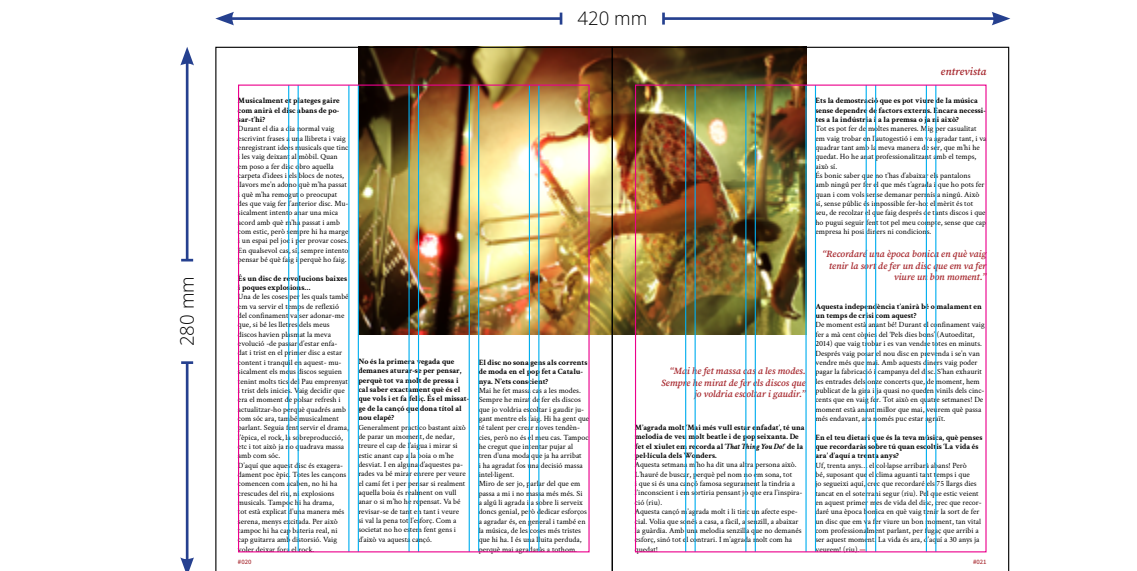
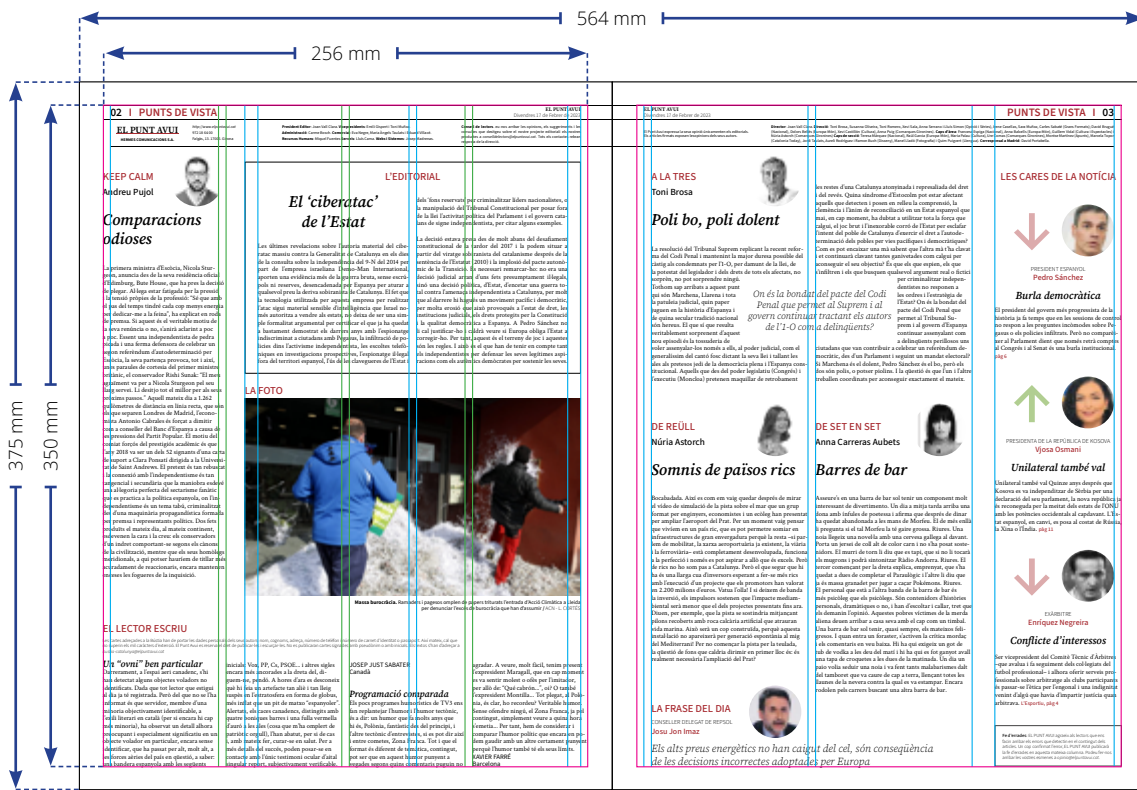

Figura 61. (superior). Exemple de redisseny de la secció 'Punts de vista' amb la seva retícula. Escala 1:4.
 Figura 62. Exemple del disseny del dominical Presència amb la seva retícula. Escala 1:4.

4. CONCLUSIONS

Com en qualsevol disciplina esportiva, hi ha atletes que aconseguen millors resultats que altres, el seu rendiment dependrà de diversos factors, com els preparadors físics o els nutricionistes que els envolten. De manera similar, el disseny de la premsa dependrà de l'habilitat i l'experiència dels professionals de l'equip de disseny del diari. Però en aquest sentit el disseny no és quantificable numèricament com el temps en corre els 100 metres tanques; per tant, sempre serà valorat des d'un punt de vista subjectiu.

Després d'haver completat l'anàlisi, si em pregunteu, personalment, us diria que l'ordre de millor a pitjor disseny seria el següent. En primeres posicions, amb un clar avantatge respecte a la resta hi hauria *El Mundo* —gràcies al redisseny d'enguany— i *l'Ara*. El tercer que completaria el podi seria *El País*, tot i que perseguit de molt a prop per *La Razón* i *La Vanguardia*. Bastant més avall trobaríem a *l'Abc*, amb un disseny força arcaic, i finalment els que ja s'han esmentat amb més profunditat a la memòria, *El Periódico* i *El Punt Avui*.

Però com dic, el disseny és subjectiu; a partir de les dades presentades a la memòria, el lector haurà d'extreure les seves pròpies conclusions en funció dels seus gustos i preferències.

Al cap i a la fi, l'objectiu d'un periòdic és vendre exemplars. Després de veure el projecte en perspectiva, trobo que hauria estat interessant analitzar la repercussió de les vendes relacionades amb el disseny. És a dir, analitzar les dades auditades d'OJD (*Oficina de Justificación de la Difusión*) o les de l'EGM (*Estudio General de Medios*) i comparar els mesos anteriors i posteriors a un redisseny, per conèixer si aquest realment ha tingut repercussió en les vendes. Ja no dic que el redisseny aconseguí augmentar les vendes, però si més no, que la davallada sigui més suau. També caldria tenir en compte que hi podria haver altres factors aliens al disseny que podrien alterar aquestes dades.

De fet m'he quedat amb les ganes, així que he recopilat les últimes dades disponibles de distribució de *El Mundo*. Però amb aquest període de temps encara no podem avaluar la tendència, que a més a més s'hauria de comparar amb la resta de mitjans per tenir una perspectiva més fidel del sector.

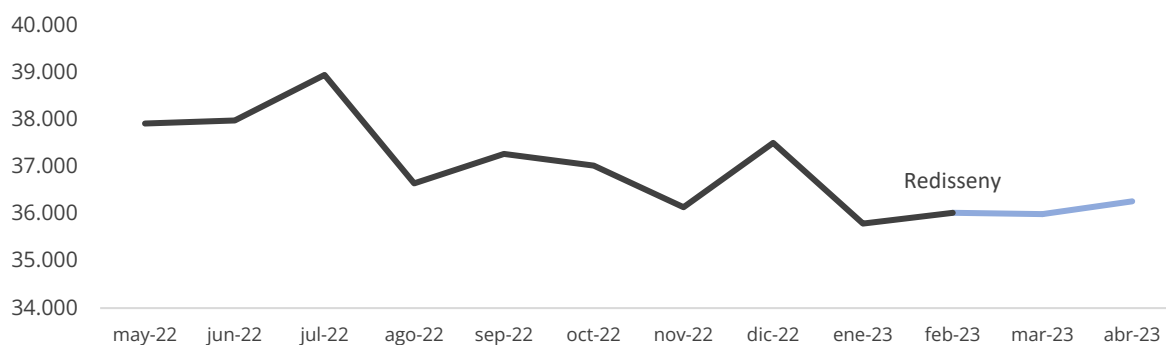

Figura 63. Mitjana diària de distribució dels últims 12 mesos de *El Mundo* (dades d'OJD).

Una de les característiques que més em va sobtar de tot el procés de documentació va ser durant la visita a la redacció de *La Vanguardia*. Allà vaig descobrir que la fase inicial del procés de producció és la maquetació, sense text ni imatges, i que són els redactors els que han d'adaptar el contingut dins de l'espai que els hi proporciona l'equip de disseny. «El que nosaltres hem de fer és, en base amb el que t'ha explicat la secció, fer-li una distribució de les peces en la pàgina, que tingui un sentit per nosaltres en quan a jerarquia» m'explicava la Núria Gràcia, redactora en cap de compaginació.

Desconec com es treballarà a la resta de redaccions, però imagino que d'una manera força similar. Més endavant vaig tenir l'oportunitat de llegir les memòries d'en David Jiménez, exdirector de *El Mundo*, que reforcen aquesta idea. En elles explica que «les nostres delegacions havien prescindit d'ells [els maquetadors] i eren els propis redactors qui escollien entre desenes de models de pàgines guardades en el sistema informàtic».

Doncs resulta que per la part pràctica he fet tot el contrari. La metodologia ha consistit en obrir una pàgina de *El Punt Avui*, i ordenar, desordenar i reestructurar els continguts per intentar obtenir un disseny més net i jeràrquicament més endreçat. Adaptant-me jo al contingut i no el contingut a mi.

Després de veure el resultat final, potser me'n vaig amb la sensació de que el redisseny ha sigut força conservador. Amb més temps s'hauria pogut plantejar un disseny més disruptiu i innovador, especialment en notícies “light” o en el dominical *Presència*.

Tot i així, satisfet amb el resultat del redisseny final i la feina de sintetització feta per el projecte. Es podria resumir amb un disseny on la tipografia guanya protagonisme gràcies a un augment de cos de títols i subtítols, on es redueixen filets, es dona més aire i en definitiva s'aconsegueix una estructura jeràrquica més coherent.

5. REFERÈNCIES

5.1. Llibres

- Ambrose, G. [Gavin]. Harris, P. [Paul]. (2005). *Bases del Diseño: Color*. Badalona: Parramón Arts & Design.
- Caldwell, C. [Cath]. Zappaterra, Y. [Yolanda]. (2014). *Diseño editorial: Periódicos y Revistas / Mediso impresos y digitales*. Barcelona: Gustavo Gili.
- Camps i Martín, M. [Magí]. (2018). *Llibre d'estil 'La Vanguardia'*. Barcelona: Libros de Vanguardia.
- El País. (1996). *Manual de estilo del diario "El País" de España*. Madrid: Ediciones El País.
- Institut d'Estudis Catalans. (2017). *Ortografia Catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
- Jiménez García, D. [David]. (2019). *El director: Secretos e intrigas de la prensa narrados por el exdirector de El Mundo*. Madrid: Libros del K.O.
- Kane, J. [John]. (2012). *Manual de tipografía, 2a edición revisada y ampliada*. Barcelona: Gustavo Gili.
- Paulos, J. A. [John Allen]. (1995). *Un matemático lee el periódico*. Barcelona: Círculo de Lectores.
- Satué, E. [Enric]. (1988). *El diseño gráfico: Desde los orígenes hasta nuestros días*. Madrid: Alianza Editorial.
- Vilà i Comajoan, C. [Carme]. Homs, L. [Laura]. (2015). *El català escrit 2, nivell superior (C2)*. Barcelona: Barcanova.

5.2. Articles de premsa impresa

- Abc. (2010, 10 de juny). Desde mañana, el ABC de siempre, mayor que nunca. *Abc*, pp 6-7.
- Alcaraz, M. [Mayte]. (2010, 11 de juny). Visual, humano y analítico. *Abc (Suplemento Especial)*, pp 88-92.
- Alonso, J. F. [Juan Francisco]. (2010, 11 de juny). La vida secreta de las letras. *Abc (Suplemento Especial)*, pp 48-54.
- Álvarez, C. [Carol]. (2020, 2 de desembre). Periodisme per entendre-hi més. *El Periódico (Ed. Català)*, pp 2-3.
- Ara. (2015, 23 de juny). L'Ara.cat estrena una imatge més depurada. *Ara*, p 45.
- Ara. (2015, 30 d'agost). L'ARA acomiada l'estiu amb un redisseny. *Ara (Suplement Estiu)*, p 16.
- Avui. (2005, 28 de setembre). Editorial. Nou AVUI. *Avui*, p 3.
- Ayora, A. [Amador]. (2012, 28 de febrer). Cambiar para que todo siga igual. *El Economista (Suplemento Especial)*, p 2.
- Béjar, M. [Mariela]. (2012, 28 de febrer). El líder de la premsa econòmica no duerme, se refuerza. *El Economista (Suplemento Especial)*, p 8.
- Béjar, M. [Mariela]. (2012, 28 de febrer). Siete publicaciones digitales en marcha. *El Economista (Suplemento Especial)*, p 6.
- Bueno, D. [David]. (2022, 4 de setembre). Paper o digital: com interpreta el cervell allò que llegeix? *Ara*, p. 10.
- De Querol, R. [Ricardo]. (2017, 3 d'abril). El Periodismo cambia porque cambia usted. *Cinco Días*, p 3.
- De Salas, A. [Alfonso]. (2012, 28 de febrer). Seis años marcando la diferencia. *El Economista (Suplemento Especial)*, p 2.
- El Mundo. (2021, 1 de juny). QR Prensa o cómo volver a leer tu Periódico favorito en el bar. *El Mundo*, p 40.
- El Mundo. (2022, 11 de novembre). Mucho más 'PAPEL' a partir del domingo. *El Mundo*, pp 44-45.
- El Mundo. (2022, 11 de novembre). Nuevas páginas de LOC, Crónica y televisión. *El Mundo*, p 45.
- El Mundo. (2022, 11 de novembre). Opinión: Nuevos formatos y más variedad. *El Mundo*, p 45.
- El Mundo. (2023, 1 de febrer). Un rediseño global para los Nuevos hábitos de lectura. *El Mundo*, pp 58-59.
- El País. (2015, 10 de maig). EL PAÍS se pone a punto. *El País*, pp 48-49.
- El Punt Avui. (2011, 31 de juliol). Editorial. El Punt i l'Avui fan història. *El Punt Avui*, p 3.

- El Punt. (2011, 30 de juliol). El Punt Avui, ara junts. *El Punt*, p 49.
- Escolar, A. [Arsenio]. (2016, 19 de maig). Cómo y por qué cambiamos 20 minutos. *20 Minutos*, pp 68-69.
- Espada, F. [Ferran]. (2011, 31 de juliol). Hi ha partit per al català. *El Punt Avui*, p 62.
- Expansión. (2008, 15 de desembre). Expansión mejora sus contenidos. *Expansión*, pp 6-7.
- G. G. (2020, 14 de setembre). LA RAZÓN, imagen renovada para un mismo compromiso. *La Razón*, p 54.
- Gifreu, J. [Josep]. (2011, 31 de juliol). Avui, la refundació. *El Punt Avui*, p 31.
- Gispert, E. [Emili]. (2000, 2 de gener). Canviem per fora i per dins. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 2-3.
- Gispert, E. [Emili]. (2000, 2 de gener). Reduïm el format i sortim en color. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 6-7.
- Gispert, E. [Emili]. (2010, 10 de juliol). El Punt de demà. *El Punt*, pp 44-45.
- Gispert, E. [Emili]. (2011, 14 d'agost). Només volem fer periodisme esportiu en català. *El 9 Esportiu*, p 2.
- Gispert, E. [Emili]. (2014, 6 d'abril). L'Esportiu, successor d'El 9. *L'Esportiu*, p 3.
- Gispert, E. [Emili]. (2023, 26 de febrer). Nou ordre i més apostes pels temes propis a El Punt Avui. *El Punt Avui*, p 6.
- Grau, J. [Jordi]. (2000, 2 de gener). Més opinió, més espais de reflexió. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 10-11.
- Grau, J. [Jordi]. (2000, 2 de gener). Una secció àmplia i ordenada. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 13-15.
- Güell Ayza, T. [Toni]. (2022, 4 de setembre). Llegir en paper: L'antídoto necessari. *Ara*, pp. 8-9.
- Gutiérrez, A. [Àlex]. (2022, 4 de setembre). El paper defensa el seu lloc tot i la digitalització. *Ara*, pp. 6-7.
- Gutiérrez, A. [Àlex]. (2022, 4 de setembre). Les principals prediccions (fallides) sobre la mort del paper. *Ara*, p. 7.
- Gutiérrez, A. [Àlex]. (2022, 4 de setembre). Menys dies de diari imprès i l'auge dels PDF, tendències de futur. *Ara*, pp. 6-7.
- La Vanguardia. (2007, 2 d'octubre). 'La Vanguardia' reorganiza su redacción. *La Vanguardia*, p 31.
- La Vanguardia. (2007, 2 d'octubre). Zapatero elogia la "nueva Vanguardia". *La Vanguardia*, p 30.
- Muñoz, T. [Toni]. (2000, 2 de gener). Ja hi ha disset Punt de Venda a Catalunya. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 20-21.
- Muñoz, T. [Toni]. (2000, 2 de gener). Rotatives per a una nova etapa. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 30-31.
- Pérez, M. [Moisés]. (2022, 11 d'octubre). La nova pell d'EL TEMPS. *El Temps*, pp 206-210.
- Riera, P. [Pep]. (2011, 14 d'agost). El 9, el diari que volem fer. *El 9 Esportiu*, pp 40-41.
- Sáez, A. [Albert]. (2020, 2 de desembre). EL PERIÓDICO, nova època. *El Periódico (Ed. Català)*, p 3.
- Sala, X. [Xavier]. (2000, 2 de gener). La portada agafa color. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 8-9.
- Serra, E. [Enric]. (2000, 2 de gener). Una imatge en evolució contínua. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 22-23.
- Sucasa, A. L. [Ángel Luis]. (2017, 1 d'abril). La mayor oferta de información económica en español. *Cinco Días*, pp 6-7.
- Tapounet, R. [Rafael]. (2020, 3 de desembre). Periodisme contra dracs. *El Periódico (Ed. Català)*, p 52.
- Ventura, J. [Joan]. (2000, 2 de gener). «Volem un diari més ordenat i poc cridaner i que es vegi clar on interessa aixecar el to». *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 4-5.
- Xirgo, X. [Xevi]. (2000, 2 de gener). Presència, revista de continguts. *El Punt (Suplement Especial Redisseny)*, pp 18-19.
- Xirgo, X. [Xevi]. (2011, 31 de juliol). Tres-centes mil gràcies. *El Punt Avui*, p 3.

5.3. Articles de premsa digital

- Abad, P. [Paloma]. (2020, 3 de setembre). Íñigo Jerez detalla la anatomía de Chamberí, la tipografía exclusiva de Vogue España, en todas sus variaciones. *Vogue España*. [Consultat el 07/04/2023].
<https://www.vogue.es/living/articulos/inigo-jerez-entrevista-chamberi-tipografia-exclusiva-vogue-espana>
- Delgado, P. [Pablo]. (2021, 9 d'abril). Entrevista a Iñigo Jerez, diseñador. *Abc*. [Consultat el 07/04/2023].
<https://abcblogs.abc.es/fahrenheit-451/entrevistas/entrevista-a-inigo-jerez-disenador.html?ref=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

- Gráfica. (2011, 5 de maig). Mário Feliciano: «Cuando diseño una tipografía para un periódico no hay cabida para la experimentación». *Gráfica*. [Consultat el 07/04/2023]. <https://grafica.info/mario-feliciano-cuando-diseno-una-tipografia-para-un-periodico-no-hay-cabida-para-la-experimentacion/>
- Gráfica. (2015, 22 d'abril). Íñigo Jerez: «Soy dibujante, después diseñador gráfico y además dibujo letras». *Gráfica*. [Consultat el 07/04/2023]. <https://grafica.info/inigo-jerez/>
- Gutiérrez, A. [Àlex]. (2022, 21 de juny). L'ARA rep a Viena el premi a Millor Diari Europeu de l'Any. *Ara*. [Consultat el 17/05/2023]. https://www.ara.cat/media/l-ara-rep-viena-premi-millor-diari-europeu-l-any_1_4410098.html
- Miravalls, J. [Julio]. (1993, 12 de març). Los diarios del Siglo XXI no serán impresos en papel. *El Mundo*. [consultat el 25/04/2023]. <https://www.elmundo.es/elmundo/2009/05/10/palabrasarchivadas/1241955563.html>
- Nogueira Calvar, A. [Andrea]. (2017, 17 de desembre). EL PAÍS se despide de sus rotativos. *El País*. [Consultat el 25/04/2023]. https://elpais.com/politica/2017/12/16/actualidad/1513457282_998706.html
- Pedrals, J. [Josep]. (2023, 11 de març). La llúdria natural. *El País*. [Consultat el 06/04/2023]. <https://elpais.com/quadern/2023-03-11/la-lludria-natural.html>
- Pla Nualart, A. [Albert]. (2020, 30 d'octubre). La difícil partició gràfica de la paraula 'diagnòstic'. *Ara*. [Consultat el 06/04/2023]. https://llegim.ara.cat/opinio/dificil-particio-grafica-paraula-diagnostic_1_2554527.html
- Suñer, N. [Neus]. (2017, 15 d'octubre). Cristina Córdoba: "És molt important que la informació arribi al lector pels ulls". *Ara Balears*. [Consultat el 04/04/2023]. https://www.arabalears.cat/balears/cristina-cordoba-important-informacio-arribi_1_1289959.html

5.4. Audiovisuals

- Atance, X. [Xavier]. (2021). *Helvètica. Episodi 1, Tipografia i lettering*. [Programa de televisió]. RTVE Catalunya, La 2. [Consultat el 27/03/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/helvetica/disseny-tipografia-lletres/5778679/>
- Atance, X. [Xavier]. (2022). *Helvètica. Episodi 24, Dades*. [Programa de televisió]. RTVE Catalunya, La 2. [Consultat el 27/03/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/helvetica/dades/6375224/>
- Atance, X. [Xavier]. (2022). *Helvètica. Episodi 5, Disseny gràfic*. [Programa de televisió]. RTVE Catalunya, La 2. [Consultat el 27/03/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/helvetica/cinque-capitol-disseny-grafic/5805830/>
- Atance, X. [Xavier]. (2022). *Helvètica. Episodi 9, Disseny editorial*. [Programa de televisió]. RTVE Catalunya, La 2. [Consultat el 27/03/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/helvetica/disseny-editorial-helvetica/5824910/>
- Baig, X. [Xavier]. Moreno, O. [Òscar]. (2021). *Detrás del instante. Kim Manresa*. [Programa de televisió]. RTVE, La 2. [Consultat el 02/04/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/detras-del-instante/kim-manresa/5976625/>
- Baig, X. [Xavier]. Rovira, J. [Jordi]. (2021). *Detrás del instante. Gervasio Sánchez*. [Programa de televisió]. RTVE, La 2. [Consultat el 02/04/2023]. Recuperat de <https://www.rtve.es/play/videos/detras-del-instante/detras-del-instante-gervasio-sanchez/5530043/>
- Diari Ara. (2016, 10 de novembre). *Descobreix com és un dia a l'ARA*. [Arxiu de vídeo]. Diari Ara. [Consultat el 03/04/2023]. Recuperat de https://www.youtube.com/watch?v=UCXm58H_9Oo
- Díez, J. M. [María José]. (2016, 24 de febrer). *23 F: EL PAÍS, con la Constitución*. [Documental]. El País. [Consultat el 01/04/2023]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=5hVgqXYfV1A>
- El País. (2016, 7 de juliol). *Así hacemos El País*. [Arxiu de vídeo]. El País. [Consultat el 03/04/2023]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=Mglua8PGHlo>
- Guadiana, J. [Javier]. Marín, N. [Natalia]. (2019, 11 de març). *80/20. Episodio 11, Presente y futuro de los Medios de Comunicación*. [Podcast]. Reason Why. [Consultat el 29/04/2023]. Recuperat de https://www.reasonwhy.es/audio/podcast8020/hablamos-de-presente-futuro-medios-de-comunicacion?utm_source=sutori
- Guadiana, J. [Javier]. Marín, N. [Natalia]. (2019, 6 de maig). *80/20. Episodio 24, Nuevos formatos de comunicación*. [Podcast]. Reason Why. [Consultat el 29/04/2023]. Recuperat de <https://www.reasonwhy.es/audio/podcast8020/hablamos-de-nuevos-formatos-comunicacion>

- Guadiana, J. [Javier]. Pueyo, D. [David]. (2019, 15 de maig). *80/20. Episodio 26, Branded Content y Transmedia*. [Podcast]. Reason Why. [Consultat el 29/04/2023]. Recuperat de https://www.reasonwhy.es/audio/podcast8020/hablamos-de-branded-content-y-transmedia?utm_source=sutori
- Herrera, C. [Carlos]. (2023, 18 de gener). *Herrera en COPE. Entrevista a Rodrigo Sánchez, director de arte: "Mi madre nunca supo a qué me dedicaba"*. [Programa de ràdio]. Cadena COPE. [Consultat el 06/04/2023]. Recuperat de https://www.cope.es/programas/herrera-en-cope/noticias/rodrigo-sanchez-director-arte-madre-nunca-supos-que-dedicaba-20230118_2501125
- Niebla, R. [Rocío]. Florin, C. [Cora]. (2019, 28 de juny). *Otra Vuelta de Tuerka, Temporada 5, Episodi 32, Pablo Iglesias con David Jiménez*. [Programa de televisió en streaming]. Público TV. [Consultat el 03/04/2023]. Recuperat de https://www.youtube.com/watch?v=keex_jx994s
- Rekete. (2021, 28 de febrer). *Imprenta de El Faro Astorgano*. [Arxiu de vídeo]. Rekete. [Consultat el 03/04/2023]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=3d6ZjisRPiM>

5.5. Altres recursos en línia

- Adobe Helpx. (2023, 5 de d'abril, última actualització). Spell-check and language dictionaries. [Forum]. *Adobe Helpx*. [Consultat el 05/04/2023]. <https://helpx.adobe.com/indesign/using/spell-checking-language-dictionaries.html>
- Benito, M. [Mario]. (2023, 2 de maig). Rediseñar 'El Mundo'. [Entrada de blog]. *Encajaba, prensa y diseño*. [Consultat el 23/05/2023]. <https://encajabaja.blogspot.com/2023/05/redisenar-el-mundo.html>
- Bernardi, S. [Stefano]. (sense data). How to use the InDesign Spell Check (Step-by-step Guide). [Entrada de blog]. *Redokun*. [Consultat el 15/04/2023]. <https://redokun.com/blog/indesign-spell-check>
- Col·legi de Periodistes de Catalunya (2016, novembre). Codi Deontològic: Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya. [Codi deontològic]. *Col·legi de Periodistes de Catalunya*. [Consultat el 23/05/2023]. <https://www.periodistes.cat/sites/default/files/public/continguts/basic/codi-deontologic/documents/codi-deontologic-novembre-2016-3.pdf>
- Conversaciones con... (2014, 22 de gener). Javier Errea: "Una redacción no puede generar información de calidad para tres plataformas" [Entrada de blog]. *Conversaciones con...* [Consultat el 07/04/2023]. <http://conversacionescon.es/rodrigo-sanchez-muchas-veces-necesitas-mil-palabras-y-una-imagen-para-contar-una-historia/>
- Enciclopèdia Catalana. (sense data). Gran Enciclopèdia Catalana. [Enciclopèdia en línia]. *Enciclopèdia Catalana*. [Consultat el 27/04/2023]. <https://www.enciclopedia.cat/>
- Garcia Herrería, C. [Carmen]. (2014, 10 de desembre). Rodrigo Sánchez: "Para contar una historia, una imagen vale más con mil palabras". [Entrada de blog]. *Conversaciones con...* [Consultat el 06/04/2023]. <http://conversacionescon.es/rodrigo-sanchez-muchas-veces-necesitas-mil-palabras-y-una-imagen-para-contar-una-historia/>
- Institut d'Estudis Catalans. (sense data). Diccionari de la llengua catalana. [Diccionari en línia]. *Institut d'Estudis Catalans*. [Consultat el 27/04/2023]. <https://dlc.iec.cat/>
- Ministerio de Cultura. *Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, regularizando, aclarando y armonizando las disposiciones legales vigentes sobre la materia*. [Legislació]. Boletín Oficial del Estado núm. 97 (1996). [Consultat el 12/05/2023]. <https://www.boe.es/buscar/pdf/1996/BOE-A-1996-8930-consolidado.pdf>
- Newell, J. [Jennifer]. (2019, 20 d'octubre). Spanish Hyphenation in InDesign. [Entrada de blog]. *Adobe Support Community*. [Consultat el 15/04/2023]. <https://community.adobe.com/t5/indesign-discussions/spanish-hyphenation-in-indesign/td-p/10699127>
- Softcatalà. (sense data). Diccionari de sinònims de català/valencià. [Diccionari en línia]. *Softcatalà*. [Consultat el 27/04/2023]. <https://www.softcatala.org/diccionari-de-sinonims/>
- Universitat de Barcelona. (sense data). Guidelines > Orthography and grammar > Capitalization. [Recurs en línia]. *Criteris Universitat de Barcelona*. [Consultat el 30/03/2023]. <https://www.ub.edu/cub/criteri.php?id=2336>

6. ANNEX

6.1. Fonts emprades per els principals mitjans nacionals

Font i cos	Abc		Ara		As	
Cos de text	ABCText-Lg	9,3	Chronicle Text G 1	10,2	ITC Franklin Gothic Std	9,5
Títol Notícia	ABCDisplay-Sb	var.	Chronicle Display	var.	Knockout HTF Complete	var.
Títol Opinió	ABCDisplay-Bk	var.	Chronicle Display	var.	Knockout HTF Complete Italic	var.
Títol Esports	ABCDisplay-Bd	var.	Soho Std	var.	-	-
Títol "light"	-	-	Futura Std	var.	Helvetica Neure LT Std	var.
Avantítol	ABCDisplay-Bk	var.	Soho Gothic Pro	11	Eurostile LT Std	var.
Subtítol	ABCDisplay-Lg	var.	Chronicle Display	var.	Griffith Gothic	var.
Destacat A	ABCText-Md	9,3	Soho Gothic Pro	11	Griffith Gothic	25
Destacat B	-	-	Soho Std	12	Helvetica Neure LT Std	16
Breu de recolzament	ABCText-Md	9,3	Soho Gothic Pro	8,6	ITC Franklin Gothic Std	9,5
Peu de foto	ABCText-Md	9,3	Chronicle Text G 1	10	Utopia Std Italic	9
Infografies	AbcText	var.	Ringside Narrow	var.	News Gothic Std	8
Firma autor	ABCText-Sb	7,5	Chronicle Text G 1	8,5	Clarendon LT Std Bold	7,5
Firma ciutat	ABCText-Lg	7,5	Chronicle Text G 1 Bold	7	Clarendon LT Std	7
Núm. de pàgina	ABCDisplay-Lg	16	Chronicle Text G 1	11	Eurostile	26
Data	ABCText-Lg	6,5	Chronicle Display	7,5	ITC Franklin Gothic Std	7
Secció, obertura	ABCDisplay-Lg	16	Chronicle Display	52	Eurostile LT Std	30
Secció	ABCDisplay-Lg	30	Chronicle Display	16	Eurostile LT Std	20
Branded content	Gotham-Light	9	Soho Gothic Pro	8,5	-	-

Font i cos	Cinco Días (2022)		Cinco Días (2023)		El Economista	
Cos de text	Duplicate Ionic	9	Duplicate Ionic	9,2	Mercury Text G3 Roman	9,8
Títol Notícia	Duplicate Ionic	var.	Duplicate Ionic	var.	Whitney Bold	var.
Títol Opinió	Duplicate Ionic Italic	var.	Duplicate Ionic Italic	var.	Mercury Display Light	var.
Títol Esports	-	-	-	-	-	-
Títol "light"	Duplicate Ionic	var.	Duplicate Ionic Light	var.	Factoria Demi	var.
Avantítol	Duplicate Ionic Bold	var.	-	-	Whitney Book	var.
Subtítol	Duplicate Ionic	var.	Duplicate Ionic	var.	Mercury Display Roman	var.
Destacat A	Duplicate Sans Bold	13	Duplicate Sans Bold	13	Whitney Medium	14
Destacat B	-	-	Duplicate Sans Bold	10	-	-
Breu de recolzament	Duplicate Sans Bold	9	Duplicate Sans Bold	9,2	Whitney Medium	9,5
Peu de foto	Duplicate Ionic	8,8	Duplicate Sans Bold	9	Whitney SemiBold	9
Infografies	Duplicate Sans	var.	Duplicate Sans	var.	Whitney	var.
Firma autor	Duplicate Ionic Bold	7	Duplicate Sans Bold	8	Whitney Bold	9
Firma ciutat	Duplicate Ionic Bold	6	Duplicate Sans	7	Whitney Book	7
Núm. de pàgina	Duplicate	20	Duplicate Light	18	Whitney Book	12
Data	Duplicate	7	Duplicate	7	Whitney Book	8
Secció, obertura	Duplicate	65	Duplicate Sans Bold	51	Whitney SemiBold	36
Secció	Duplicate	20	Duplicate	18	Whitney SemiBold	18
Branded content	Helvetica LT Std	9	Helvetica LT Std	9	Charter IT Cby BT	9,3

Font i cos	El Mundo (2022)		El Mundo (2023)		El País	
Cos de text	Imperial BT	8,75	Mundo Texto	8,75	Majerit Text	8,8
Títol Notícia	Valencia	var.	Mundo Bold	var.	Majerit Headline Bold	var.
Títol Opinió	Valencia Italic	var.	Mundo Bold Italic	var.	Majerit Headline Light Italic	var.
Títol Esports	Newspaper Pi BT	var.	Mundo Bold	var.	Benton Sans Bold	var.
Títol "light"	Valencia	var.	Mundo Texto	var.	Majerit Bn	var.
Avantítol	Minion Pro	var.	Mundo Texto	var.	Majerit Headline	var.
Subtítol	Knockout	var.	Mundo	var.	Majerit Headline	var.
Destacat A	Knockout	var.	Mundo Texto Bold	15,5	Majerit Headline	14
Destacat B	Valencia	var.	-	-	Benton Sans	14
Breu de recolzament	Imperial BT Bold	8,75	Mundo Texto	8,5	Majerit Text Bold	8,8
Peu de foto	Knockout	10	Mundo Texto Bold Italic	8,5	Benton Sans Bold	8
Infografies	Knockout	var.	Mundo	var.	Marcin Ant B	8,8
Firma autor	Knockout Bold	9,5	Mundo Texto Bold	9	Benton Sans Cond	9
Firma ciutat	Knockout	8	Mundo Texto Bold	7	Benton Sans Cond Bold	9
Núm. de pàgina	Knockout Bold	11	Mundo Bold	11	Benton Sans Bold	9
Data	Knockout	9,5	Mundo	9,5	Benton Sans	8
Secció, obertura	Imperial	23	Mundo Texto Bold	27,1	Benton Sans Cond	27
Secció	Imperial	16	Mundo Texto	27,1	Benton Sans Cond	16
Branded content	PT Serif	8	PT Serif	8,5	Utopia Std	9,7

Font i cos	El Periódico		El Punt Avui		Expansión	
Cos de text	Merriwaether	8,8	Hercules Text	9,8	Mercury Text UE	9,5
Títol Notícia	Inter	var.	Amplitude	var.	Mercury Display UE	var.
Títol Opinió	Inter Thin	var.	Amplitude Wild	var.	Benton Sans UE Bold	var.
Títol Esports	Merriwaether Black	var.	Amplitude Bold	var.	-	-
Títol "light"	Merriwaether	var.	-	-	Benton Sans UE	var.
Avantítol	Inter Semi Bold	var.	Amplitude Wild	var.	Benton Sans UE Bold	var.
Subtítol	Inter	var.	Amplitude	var.	Benton Sans UE	var.
Destacat A	Merriwaether Black	14	Amplitude Wild	14,9	Benton Sans UE Bold	11
Destacat B	Merriwaether	13,5	-	-	Benton Sans UE	10
Breu de recolzament	Inter	8,8	Benton Sans	9,35	Mercury Text UE	9,5
Peu de foto	Inter Light	8	Amplitude	9,24	Benton Sans UE	7,5
Infografies	Inter	var.	Amplitude	var.	Benton Sans Cond	var.
Firma autor	Merriwaether	8	Amplitude Bold	9,35	Benton Sans UE Bold	8
Firma ciutat	Merriwaether Bold	8	Amplitude	8,5	Benton Sans UE	8
Núm. de pàgina	Inter Bold	15	Amplitude Bold	12,8	Benton Sans UE Bold	7
Data	Inter Medium	9	Amplitude	7,4	Benton Sans UE	7
Secció, obertura	Inter Bold	22	Amplitude	65,9	Benton Sans UE	45
Secció	Inter Bold	15	Amplitude Bold	12,8	Benton Sans UE	14
Branded content	Helvetica Neure LT Std	9,5	Benton Sans	9,1	Myriad Pro	9,2

Font i cos	La Razón		La Vanguardia		Marca	
Cos de text	Utopia Std	10,4	Mercury Text G 1	9,8	Acta	9,6
Títol Notícia	Nimord MT Std	var.	Mercury Display Bold	var.	Good Headline OT	var.
Títol Opinió	Nimord MT Std Italic	var.	Mercury Display	var.	Good Headline OT Italic	var.
Títol Esports	Public Sans Bold	var.	Mercury Text G 1 Bold	var.	-	-
Títol "light"	-	-	Mercury Display	var.	-	-
Avantítol	Nimord MT Std	12,9	Libre Franklin Bold	var.	-	-
Subtítol	Nimord MT Std Bold	var.	Mercury Display Italic	var.	Good OT Bold	var.
Destacat A	Nimord MT Std	14,9	Mercury Display Bold	16	Good Headline OT	var.
Destacat B	Nimord MT Std Bold	var.	-	12	Good OT Italic	13
Breu de recolzament	Public Sans Bold	10,5	Mercury Text G 1	9,4	Good OT	10,5
Peu de foto	Public Sans Bold	10,2	Mercury Text G 1 Bold	8,5	Good OT	8
Infografies	Public Sans	var.	Taz Barcelona	var.	Good OT	11,7
Firma autor	Public Sans Bold	7,5	Libre Franklin Bold	9	Good OT Bold	8
Firma ciutat	Public Sans	7,5	Libre Franklin	7,5	Good OT	8
Núm. de pàgina	Nimord MT Std Bold	7,8	Libre Franklin Bold	15	Good Headline OT	8,5
Data	Public Sans	9,2	Mercury Text G 1	8	Good Headline OT	9,6
Secció, obertura	Nimord MT Std	55,8	Mercury Display	25	Good Headline OT	32
Secció	Nimord MT Std	8,47	Libre Franklin Bold	16	Good Headline OT	16
Branded content	Charter ITC by BT	9	Noticia	9,3	-	-

Font i cos	Mundo Deportivo		Sport		20 Minutos	
Cos de text	Nimrod MT Std	9	Antenna Cond	9,5	Tiempos Text	8,5
Títol Notícia	M Display UPE	var.	Antenna Extra Cond	var.	Tiempos Headline	var.
Títol Opinió	Nimrod MT Std	var.	Antenna Extra Cond	var.	Tiempos Headline Italic	var.
Títol Esports	-	-	-	-	Giorgio Sans Bold	var.
Títol "light"	-	-	-	-	Giorgio Sans	var.
Avantítol	MDTE Extra T	15,9	Antenna Extra Cond	var.	Giorgio Sans Bold	var.
Subtítol	M Display UPE	19,9	Antenna Cond	var.	Tiempos Headline	var.
Destacat A	MDREG	var.	Stag Bold	15	Calibre	var.
Destacat B	M Display UPE	var.	Antenna Cond	var.	-	-
Breu de recolzament	MDTE Extra T	var.	Antenna	9,5	Tiempos Text Bold	8,5
Peu de foto	MDNEG	9	Antenna Cond	8,5	Tiempos Text Bold	8
Infografies	Univers LT Pro	var.	Antenna	var.	Calibre	var.
Firma autor	MDREG	10	Antenna Cond Bold	7,5	Calibre Bold	8
Firma ciutat	MDREG	8	Antenna Cond	7,5	Calibre	6
Núm. de pàgina	Impact	24	Antenna Extra Cond	30	Calibre Bold	10
Data	MDFINA	8	Antenna Cond	11	Tiempos Text	9
Secció, obertura	Impact	24	Antenna Comp	150	Giorgio Sans	30
Secció	Impact	24	Antenna Extra Cond	30	Giorgio Sans	30
Branded content	-	-	-	-	Futura	8,25

Fonts. Informació recopilada dels propis mitjans en base a les edicions de març de 2023, excepte "Cinco Días (2023)" que correspon al redisseny de mitjans de maig; i "Cinco Días (2022)" i "El Mundo (2022)" que corresponen a les edicions posteriors al redisseny d'enguany.

6.2. Fonts de cos de text emprades per els principals mitjans nacionals i internacionals

Mitjà	Grup	Regió (ISO 3166)	Font Principal
Al Bayane	-	MA	A Garamond
Nueva Alcarria	Nueva Alcarria	ES-CM	A Garamond
Vida Económica	-	PT	A Garamond
Abc	Vocento	ES-MD	ABC
La Voz de Almería	La Voz de Almería	ES-AN	Abril
Berria	Euskal Editorea Berria	ES-PV	Acta
Marca	Unidad Editorial	ES-MD	Acta
Diari de Terrassa	Novapress Edicions	ES-CT	Adrina
Sport	Prensa Ibérica	ES-CT	Antenna
Superdeporte	Prensa Ibérica	ES-VC	Antenna
Melilla Hoy	Prensa de Melilla	ES-ML	Arial
The Dayly Telegraph	-	GB	Austin News
La Gaceta de Salamanca	Grupo Promotor Salmantino	ES-CL	Bradfort
La Nueva Crónica	Vocento	ES-CL	Brioni
La Voz de Cádiz	Vocento	ES-AN	Brioni
La Mañana	La Mañana	ES-CT	Calibri
Sud Ouest	-	FR	Capitolium
Bon Dia	-	AD	Chaparral Pro
Diari d'Andorra	-	AD	Charter
Diari de Tarragona	Diari de Tarragona	ES-CT	Charter
Diario de Almería	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Diario de Cádiz	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Diario de Jerez	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Diario de Sevilla	Grupo Joly	ES-AN	Charter
El Día de Córdoba	Grupo Joly	ES-AN	Charter
El Faro de Ceuta	Grupo Faro	ES-CE	Charter
El Faro de Melilla	Grupo Faro	ES-ML	Charter
Europa Sur	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Granada Hoy	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Huelva Información	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Málaga Hoy	Grupo Joly	ES-AN	Charter
Ara	Ara	ES-CT	Chronicle
The Head	-	GB	Concept Pro
O Jornal Económico	-	PT	Crimson
The Wall Street Journal	-	US	DJ 5 Exchange
Cinco Días	Prisa	ES-MD	Duplicate
El Pueblo de Ceuta	Diario El Pueblo	ES-CE	Egyptienne
La Repubblica	-	IT	Eugenio
Diario de Pontevedra	El Progreso	ES-GA	Fedra
El Progreso	El Progreso	ES-GA	Fedra
Financial Times	-	GB	Financier
El Siglo	-	PA	Fira
Nós Diario	Sermos Galiza	ES-GA	Georgia
El Día La Opinión de Tenerife	Prensa Ibérica	ES-CN	Guardian Egyp
La Provincia	Prensa Ibérica	ES-CN	Guardian Egyp
Handelsblatt	-	DE	Guyot
El Punt Avui	Grup Hermes	ES-CT	Hercules
L'Esportiu	Grup Hermes	ES-CT	Hercules
El Comercio	Vocento	ES-AS	IBM Plex Serif
El Correo	Vocento	ES-PV	IBM Plex Serif
El Diario Montañés	Vocento	ES-CB	IBM Plex Serif
El Diario Vasco	Vocento	ES-PV	IBM Plex Serif
El Norte de Castilla	Vocento	ES-CL	IBM Plex Serif
Hoy Extremadura	Vocento	ES-EX	IBM Plex Serif

Ideal	Vocento	ES-AN	IBM Plex Serif
La Rioja	Vocento	ES-RI	IBM Plex Serif
La Verdad	Vocento	ES-MC	IBM Plex Serif
La Voz de Avilés	Vocento	ES-AS	IBM Plex Serif
Las Provincias	Vocento	ES-VC	IBM Plex Serif
Sur	Vocento	ES-AN	IBM Plex Serif
Canarias7	Vocento	ES-CN	IMB Plex Serif
Alerta	Alerta El Diario de Cantabria	ES-CB	Imperial
Faro de Vigo	Prensa Ibérica	ES-GA	ITC Cheltenham
La Opinión A Coruña	Prensa Ibérica	ES-GA	ITC Cheltenham
As	Prisa	ES-MD	ITC Franklin Gothic
Diari Més	Tamediaxa	ES-CT	Karina
El Correo Gallego	Prensa Ibérica	ES-GA	Majerit
El País	Prisa	ES-MD	Majerit
Diario de Navarra	La Información	ES-NC	Mayeur
El Economista	Ecoprensa	ES-MD	Mercury
Expansión	Unidad Editorial	ES-MD	Mercury
La Vanguardia	Grupo Godó	ES-CT	Mercury
El Periódico	Prensa Ibérica	ES-CT	Merriwaether
El Periódico de España	Prensa Ibérica	ES-MD	Merriwaether
Viva Andalucía	Publicaciones del Sur	ES-AN	Meta
Atlántico	La Región	ES-GA	Miller
El Adelantado de Segovia	El Adelantado	ES-CL	Miller
La Prensa	-	PA	Miller
La Región	La Región	ES-GA	Miller
The Washington Post	-	US	Miller Daily Three
El Mundo	Unidad Editorial	ES-MD	Mundo
Jaén	Diario Jaén	ES-AN	NewsMiller
Mundo Deportivo	Grupo Godó	ES-CT	Nimrod
The New York Times	-	US	NYT Imperial
Menorca	Grup Serra	ES-IB	Palatino
Periódico de Ibiza y Formentera	Grup Serra	ES-IB	Palatino
Última Hora	Grup Serra	ES-IB	Palatino
El 9 Nou	Prensa d'Osona	ES-CT	Parable
Diario de León	Diario de León	ES-CL	Poynter
Heraldo de Aragón	Henneo	ES-AR	Poynter
La Voz de Galicia	La Voz de Galicia	ES-GA	Poynter
La Estrella de Panamá	-	PA	Prumo
Público	-	PT	Publico
Diari de Sabadell	Novapress Edicions	ES-CT	Quarto
Diario de Arousa	Ideal Gallego	ES-GA	Roboto
Diario de Bergantiños	Ideal Gallego	ES-GA	Roboto
Diario de Ferrol	Ideal Gallego	ES-GA	Roboto
DXT Campeón	Ideal Gallego	ES-GA	Roboto
El Ideal Gallego	Ideal Gallego	ES-GA	Roboto
Segre	Grup Segre	ES-CT	Rotation
Suddeutsche Zeitung	-	DE	S Zo
Diario de Teruel	Prensa de Teruel	ES-AR	Slimbach
Corriere della Sera	-	IT	Soferino
Deia	Grupo Noticias	ES-PV	Sueca
Diario de Noticias	Grupo Noticias	ES-NC	Sueca
Diario del Alto Aragón	Henneo	ES-AR	Sueca
Diario Noticias de Álava	Grupo Noticias	ES-PV	Sueca
Les Echos	-	FR	Sueca
Noticias de Gipuzkoa	Grupo Noticias	ES-PV	Sueca
Córdoba	Prensa Ibérica	ES-AN	Swift
El Periòdic d'Andorra	-	AD	Swift
El Periódico de Aragón	Prensa Ibérica	ES-AR	Swift
El Periódico de Extremadura	Prensa Ibérica	ES-EX	Swift
El Periódico Mediterráneo	Prensa Ibérica	ES-VC	Swift
La Crónica de Badajoz	Prensa Ibérica	ES-EX	Swift

Gara	Naiz	ES-PV	The Antiqua
Le Monde	-	FR	The Antique
20 Minutes	-	FR	Tiempos
20 Minutos	Henneo	ES-MD	Tiempos
La Nueva España	Prensa Ibérica	ES-AS	Times
La Opinión El Correo de Zamora	Prensa Ibérica	ES-CL	Times
The Times	-	GB	Times Classic
Frankfurter Allgemeine	-	DE	Times Tenfor FAZ
Diari de Girona	Prensa Ibérica	ES-CT	Utopia
Diario de Ávila	Promecal	ES-CL	Utopia
Diario de Avisos	El Español	ES-CN	Utopia
Diario de Burgos	Promecal	ES-CL	Utopia
Diario de Ibiza	Prensa Ibérica	ES-IB	Utopia
Diario de Mallorca	Prensa Ibérica	ES-IB	Utopia
Diario Palentino	Promecal	ES-CL	Utopia
El Día de La Rioja	Promecal	ES-RI	Utopia
El Día de Segovia	Promecal	ES-CL	Utopia
El Día de Soria	Promecal	ES-CL	Utopia
El Día de Valladolid	Promecal	ES-CL	Utopia
Información de Alicante	Prensa Ibérica	ES-VC	Utopia
La Comarca del Bajo Aragón	La Comarca Grupo	ES-AR	Utopia
La Opinión de Málaga	Prensa Ibérica	ES-AN	Utopia
La Opinión de Murcia	Prensa Ibérica	ES-MC	Utopia
La Razón	Grupo Planeta	ES-MD	Utopia
La Tribuna de Albacete	Promecal	ES-CM	Utopia
La Tribuna de Ciudad Real	Promecal	ES-CM	Utopia
La Tribuna de Cuenca	Promecal	ES-CM	Utopia
La Tribuna de Guadalajara	Promecal	ES-CM	Utopia
La Tribuna de Talavera	Promecal	ES-CM	Utopia
La Tribuna de Toledo	Promecal	ES-CM	Utopia
Levante	Prensa Ibérica	ES-VC	Utopia
Metro Libre	-	PA	Utopia
Regió7	Prensa Ibérica	ES-CT	Utopia
Setmanari de l'Alt Empordà	Prensa Ibérica	ES-CT	Utopia

Fonts. Informació recopilada dels propis mitjans en base a les edicions de març de 2023.

6.3. Mides de pàgines dels principals diaris nacionals i internacionals

Mitjà	Regió (ISO 3166)	Temàtica	W (cm)	H (cm)	Àrea (cm ²)
TP (Teleprograma)	ES	Revista (Guia TV)	14	21	294
TeleTodo (El Periódico)	ES	Revista (Guia TV)	20	27	540
El País Semanal	ES	Revista (Dominical)	21	27	567
Mujer Hoy (Vocento)	ES	Revista (Estil de vida)	21	27	567
XL Semanal (Vocento)	ES	Revista (Dominical)	21	27	567
S Moda (El País)	ES	Revista (Estil de vida)	23	27	621
A4	-	-	21	29.7	624
Yo Dona (El Mundo)	ES	Revista (Estil de vida)	22	29	638
The Sun	GB	Sensacionalista	23	30	690
Mi Diario	PA	Sensacionalista	28	28	784
Abc	ES	Generalista	26	34	884
Público	PT	Generalista	27	34	918
The Times	GB	Generalista	27	34	918
Actualidad Económica (El Mundo)	ES	Dominical	27	35	945
Mundo Deportivo	ES	Esportiu	28	34	952
Clarín	AR	Generalista	26	37	962
La Razón	ES	Generalista	28	35	980
Negocios	PT	Econòmic	28	35	980
20 Minutos	ES	Generalista	29	35	1015
Sport	ES	Esportiu	29	35	1015
El Punt Avui	ES	Generalista	28	37	1036
El Mundo	ES	Generalista	29	37	1073
El Periódico	ES	Generalista	29	37	1073
El Periódico de España	ES	Generalista	29	37	1073
Expansión	ES	Econòmic	29	37	1073
Marca	ES	Esportiu	29	37	1073
Ara	ES	Generalista	29	38	1102
The Guardian	GB	Generalista	30	37	1110
Diari d'Andorra	AD	Generalista	29	39	1131
El Economista	ES	Econòmic	29	39	1131
As	ES	Esportiu	29	40	1160
Cinco Días	ES	Econòmic	29	40	1160
El País	ES	Generalista	29	40	1160
La Vanguardia	ES	Generalista	29	40	1160
A3	-	-	29.7	42	1247
La Repubblica	IT	Generalista	31	42	1302
Corriere della Sera	IT	Generalista	31	45	1395
Le Monde	FR	Generalista	32	47	1504
Les Echos	FR	Econòmic	32	47	1504
The Wall Street Journal	US	Econòmic	28	54	1512
La Prensa	PA	Generalista	28	56	1568
The Providence Journal	US	Generalista	29	56	1624
The New York Times	US	Generalista	31	56	1736
The Boston Globe	US	Generalista	32	57	1824
Al Bayne	MA	Generalista	34	54	1836
The Washington Post	US	Generalista	34	60	2040
Financial Times	GB	Econòmic	37	58	2146
The Daily Telegraph	GB	Generalista	37	60	2220
Frankfurter Allgemeine	DE	Generalista	40	57	2280
Süddeutsche Zeitung	DE	Generalista	40	57	2280
A2	-	-	42	59.4	2495

Fonts. Informació recollida dels propis mitjans en base a les edicions de març de 2023.

6.4. Principals suplementos nacionals

Diari principal	Suplement	Temàtica	Dia de publicació	Format d'impressió
Abc	Alfa & Omega	Religió	Dijous	Periòdic
Abc	Cultural	Cultura	Dissabte	Periòdic
Abc	Empresa	Economia	Diumenge	Periòdic
Abc	XL Semanal	General	Diumenge	Revista
Abc	Mujer Hoy	Estil de vida	Mensual	Revista
Ara	Criatures	Infants	Dissabte	Periòdic
Ara	Diumenge	General	Diumenge	Periòdic
Cinco Días	Legal	Economia	Dilluns	Periòdic
El Economista	EcoBolsa	Economia	Dissabte	Periòdic
El Mundo	DXT	Esports	Dilluns	Periòdic
El Mundo	La Lectura	Cultura	Divendres	Revista
El Mundo	La Otra Crónica	Cor	Dissabte	Periòdic
El Mundo	Actualidad Económica	Economia	Diumenge	Revista
El Mundo	Crónica	General	Diumenge	Periòdic
El Mundo	Papel	Cultura	Diumenge	Periòdic
El Mundo	Yo Dona	Estil de vida	Mensual	Revista
El País	Babelia	Cultura	Dissabte	Periòdic
El País	Ideas	General	Diumenge	Periòdic
El País	Negocios	Economia	Diumenge	Periòdic
El País	Semanal	General	Diumenge	Revista
El País	ICON	Estil de vida	Mensual	Revista
El País	S Moda	Estil de vida	Mensual	Revista
El País	Shopping & Style	Estil de vida	Mensual	Revista
El Periódico	Abril	Cultura	Dijous	Periòdic
El Periódico	TeleTodo *1	Televisió	Divendres	Revista
El Periódico	NeoMotor	Motor	Dissabte	Periòdic
El Periódico	Actius	Economia	Diumenge	Periòdic
El Periódico	Entendre-hi més	General	Diumenge	Periòdic
El Periódico	XL Dominical *2	Reportatges	Diumenge	Revista
El Periódico	Mujer Hoy *2	Estil de vida	Mensual	Revista
El Punt Avui	L'Esportiu	Esports	Diari	Periòdic
El Punt Avui	L'Econòmic	Economia	Mensual	Periòdic
Expansión	Start Up	Economia	Dilluns	Periòdic
Expansión	Jurídico	Economia	Dimarts	Periòdic
Expansión	Fiscal	Economia	Dimecres	Periòdic
Expansión	Economía Digital	Economia	Dijous	Periòdic
Expansión	Casas y Estilo de Vida	Economia	Divendres	Periòdic
Expansión	Del Inversor	Economia	Dissabte	Periòdic
Expansión	Empleo	Economia	Dissabte	Periòdic
Expansión	Fin de Semana	Economia	Dissabte	Periòdic
Expansión	Fuera de Serie	Estil de vida	Mensual	Revista
La Razón	A tu salud	Salut	Diumenge	Periòdic
La Razón	Dinero & Negocios	Economia	Diumenge	Periòdic
La Razón	Life Style	Estil de vida	Mensual	Revista
La Vanguardia	QuèFem?	Oci	Divendres	Periòdic
La Vanguardia	Cultura s	Cultura	Dissabte	Periòdic
La Vanguardia	Diners	Economia	Diumenge	Periòdic
La Vanguardia	Magazine Lifestyle	Estil de vida	Diumenge	Periòdic

Fonts. Informació recopilada dels propis mitjans en base a les edicions de març de 2023.

*1. Venda amb cupó per 0,50€

*2. Editat per *Vocento (Abc)* i distribuït per altres mitjans que no son de *Vocento*, com *El Periódico*.

Dolors Ferrer L'Ametlla del Vallès
Cap de l'oposició (Junts per l'Ametlla) [pàg 8-9](#)

"A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí"

Josep Ginesta Protagonistes
Secretari general de Pimec [pàg 12](#)

"La gent del carrer no té horaris"

EL PUNT AVUI

DIVENDRES · 17 de febrer del 2023. Any XLVIII. Núm. 16360 - AVUI / Any XLV. Núm. 15230 - EL PUNT

1,20€

Kosova, malgrat tot

La declaració d'independència kosovar compleix 15 anys

La reconeixen 117 estats, inclòs el gruix de la UE i les potències occidentals

Ser admès a la UE i normalitzar les relacions amb Sèrbia, objectius remots

El 17 de febrer no és un dia qualsevol a Kosova. El país celebra avui, 15 anys d'independència en un aniversari que es

torna a produir lluny de la normalització de la relació amb Sèrbia. El diàleg entre Belgrad i Pristina no passa pel seu mi-

llor moment després que en l'últim any s'hagin viscut alguns dels episodis més tensos entre els dos països. Quinze anys

després, el 17 de febrer continua sent un dia de celebració per als albanokosovars, però no per a la minoria sèrbia. [pàg 12](#)

Marcos Alonso alça el dit al cel per dedicar el primer gol del Barça al seu pare, mort fa una setmana / TONI ALBIR - EFE

El Barça surt viu d'un partidàs sense control

El Barça empata contra el United en el primer assalt i s'ho jugarà tot a Manchester

Les inoportunes baixes de Gavi i Pedri per a la tornada són la pitjor notícia de la nit

L'ESPORTIU

L'ANC, en perill d'implosió

La direcció intenta reconduir la crisi al secretariat i evitar la marxa del sector crític amb Dolors Feliu [pàg 6](#)

Pedro Sánchez menysté el Parlament i no hi anirà pel Pegasus

ERC, Junts i la CUP enguagen una ofensiva per exigir que el ciberatac contra el 9-N s'esclareixi al Congrés, al Senat i al Parlament Europeu

El Parlament no tindrà qui el visiti. Almenys no des de Madrid per esclarir el cas de l'espionatge amb Pegasus. El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i els ministres Nadia Calviño, Yolanda Díaz, Fernando Grande-Marlaska i Margarita Robles no acudirán el 3 de març a la seu de la sobirania catalana i menystindran la citació a la comissió d'investigació que investiga l'ús del programari Pegasus per esquivar les preguntes i demandes d'explicacions dels grups catalans.

[pàg 4-5 i editorial](#)

Entren en vigor la llei de l'avortament i la llei trans

A partir dels 16 anys es podrà interrompre l'embaràs sense aval patern i canviar de sexe al registre civil

El gruix de la llei de l'avortament entra en vigor quan es publiqui avui al BOE però hi ha disposicions que giraran d'aquí a tres mesos. La ministra d'Igualtat, que va tenir un record per

a l'exministra socialista Bibiana Aído i el "mal tracte" que va patir de la dreta, va convocar la Generalitat i la resta a treballar amb els centres sanitaris per garantir que a tots els hospitals públics

hi hagi personal suficient per realitzar avortaments tot respectant al mateix temps el dret a l'objecció de consciència dels sanitaris.

[pàg 5](#)

Kosova, malgrat tot

La declaració d'independència kosovar compleix 15 anys

La reconeixen 117 estats, inclòs el gruix de la UE i les potències occidentals

Ser admès a la UE i normalitzar les relacions amb Sèrbia, objectius remots

El 17 de febrer no és un dia qualsevol a Kosova. El país celebra avui, 15 anys d'independència en un aniversari que es

torna a produir lluny de la normalització de la relació amb Sèrbia. El diàleg entre Belgrad i Pristina no passa pel seu mi-

llor moment després que en l'últim any s'hagin viscut alguns dels episodis més tensos entre els dos països. Quinze anys

després, el 17 de febrer continua sent un dia de celebració per als albanokosovars, però no per a la minoria sèrbia. [pàg 12](#)

Marcos Alonso alça el dit al cel per dedicar el primer gol del Barça al seu pare, mort fa una setmana / TONI ALBIR - EFE

El Barça surt viu d'un partidàs sense control

El Barça empata contra el United en el primer assalt i s'ho jugarà tot a Manchester

Les inoportunes baixes de Gavi i Pedri per a la tornada són la pitjor notícia de la nit

L'ESPORTIU

Entren en vigor la llei de l'avortament i la llei trans

A partir dels 16 anys es podrà interrompre l'embaràs sense aval patern i canviar de sexe al registre civil

El gruix de la llei de l'avortament entra en vigor quan es publiqui avui al BOE però hi ha disposicions que regiran d'aquí a tres mesos. La ministra d'Igualtat, que va tenir un record per

a l'exministra socialista Bibiana Aído i el "mal tracte" que va patir de la dreta, va convocar la Generalitat i la resta a treballar amb els centres sanitaris per garantir que a tots els hospitals públics

hi hagi personal suficient per realitzar avortaments tot respectant al mateix temps el dret a l'objecció de consciència dels sanitaris. [pàg 5](#)

L'ANC, en perill d'implosió

La direcció intenta reconduir la crisi al secretariat i evitar la marxa del sector crític amb Dolors Feliu [pàg 6](#)

Pedro Sánchez menysté el Parlament i no hi anirà pel Pegasus

ERC, Junts i la CUP enguagen una ofensiva per exigir que el ciberatac contra el 9-N s'esclareixi al Congrés, al Senat i al Parlament Europeu

El Parlament no tindrà qui el visiti. Almenys no des de Madrid per esclarrir el cas de l'espionatge amb Pegasus. El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i els ministres Nadia Calviño, Yolanda Díaz, Fernando Grande-Marlaska i Margarita Robles no acudiran el 3 de març a la seu de la sobirania catalana i menystindran la citació a la comissió d'investigació que investiga l'ús del programari Pegasus per esquivar les preguntes i demandes d'explicacions dels grups catalans. [pàg 4-5 i editorial](#)

Dolors Ferrer L'Ametlla del Vallès
Cap de l'oposició (Junts per l'Ametlla) [pàg 8-9](#)

"A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí"

Josep Ginesta Protagonistes
Secretari general de Pimec [pàg 12](#)

"La gent del carrer no té horaris"

EL PUNT AVUI

DIVENDRES · 17 de febrer del 2023. Any XLVIII. Núm. 16360 - AVUI / Any XLV. Núm. 15230 - EL PUNT

1,20€

Kosova, malgrat tot

La declaració d'independència kosovar compleix 15 anys

La reconeixen 117 estats, inclòs el gruix de la UE i les potències occidentals

Ser admès a la UE i normalitzar les relacions amb Sèrbia, objectius remots

El 17 de febrer no és un dia qualsevol a Kosova. El país celebra avui, 15 anys d'independència en un aniversari que es

torna a produir lluny de la normalització de la relació amb Sèrbia. El diàleg entre Belgrad i Pristina no passa pel seu mi-

llor moment després que en l'últim any s'hagin viscut alguns dels episodis més tensos entre els dos països. Quinze anys

després, el 17 de febrer continua sent un dia de celebració per als albanokosovars, però no per a la minoria sèrbia. pàg 12

Marcos Alonso alça el dit al cel per dedicar el primer gol del Barça al seu pare, mort fa una setmana / TONI ALBIR - EFE

El Barça surt viu d'un partidàs sense control

El Barça empata contra el United en el primer assalt i s'ho jugarà tot a Manchester

Les inoportunes baixes de Gavi i Pedri per a la tornada són la pitjor notícia de la nit

L'ESPORTIU

L'ANC, en perill d'implosió

La direcció intenta reconduir la crisi al secretariat i evitar la marxa del sector crític amb Dolors Feliu pàg 6

Pedro Sánchez menysté el Parlament i no hi anirà pel Pegasus

ERC, Junts i la CUP enguuen una ofensiva per exigir que el ciberatac contra el 9-N s'esclareixi al Congrés, al Senat i al Parlament Europeu

El Parlament no tindrà qui el visiti. Almenys no des de Madrid per esclarir el cas de l'espionatge amb Pegasus. El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i els ministres Nadia Calviño, Yolanda Díaz, Fernando Grande-Marlaska i Margarita Robles no acudirán el 3 de març a la seu de la sobirania catalana i menystindran la citació a la comissió d'investigació que investiga l'ús del programari Pegasus per esquivar les preguntes i demandes d'explicacions dels grups catalans.

pàg 4-5 i editorial

Entren en vigor la llei de l'avortament i la llei trans

A partir dels 16 anys es podrà interrompre l'embaràs sense aval patern i canviar de sexe al registre civil

El gruix de la llei de l'avortament entra en vigor quan es publiqui avui al BOE però hi ha disposicions que regiran d'aquí a tres mesos. La ministra d'Igualtat, que va tenir un record per

a l'exministra socialista Bibiana Aído i el "mal tracte" que va patir de la dreta, va convocar la Generalitat i la resta a treballar amb els centres sanitaris per garantir que a tots els hospitals públics

hi hagi personal suficient per realitzar avortaments tot respectant al mateix temps el dret a l'objecció de consciència dels sanitaris.

pàg 5

Roger Martínez Esplugues de Llobregat
Portaveu d'ERC a Esplugues **pàg 10-11**

“Els governs del PSC no s’han preocupat del patrimoni ni de la nostra memòria”

Josep Ginesta Protagonistes
Secretari general de Pimec **pàg 12**

“No s’ha fet transició política en l’economia”

Aigua regenerada

La reutilització és l’aposta de l’ACA enfront de la dependència dels pantans

Planifica construir més de vint estacions de regeneració d’aigua depurada

També preveu doblar en 6 anys la producció de les dessalinitzadores

La sequera actual –més dura que la del 2008– ha evidenciat que, sense les dessalinitzadores construïdes arran d’aquella crisi, l’àrea metropolitana hauria estat objecte de restriccions des de fa setma-

nes. I els governs de la Generalitat i l’Àrea Metropolitana (AMB) han arribat a la conclusió que ja no es pot comptar amb els embassaments com a reserves d’aigua exclusives, de model únic, i que

s’ha d’avançar cap al doblament de recursos a través de la dessalinització, la regeneració d’aigua depurada i la recuperació d’aqüífers.

pàg 4-5 i editorial

Avui amb El Punt Avui
L’ECONÒMIC

Martí i Sanz encapçalen la llista continuïst

La CUP presenta eixos per a les Municipals

L’alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va presentar ahir els primers 20 noms de la seva llista de Bcomú per revalidar l’alcaldia en les eleccions del proper mes de maig, i va situar els regidors Jordi Martí i Janet Sanz al capdavant d’aquesta llista per, va dir ahir, “consolidar” la “transformació” de la ciutat. En els primers llocs de la seva candidatura va situar en el número 4 el portaveu de la plataforma L’Eixample Respira, Guillem López; la diputada al Parlament Gemma Tarafa com a número 5 i la també diputada Jess González en el número 6.

pàg 6

Benet XVI, el més llegit

Els llibres seus o sobre ell es venen més que mai

Des que el 31 de desembre va morir Benet XVI, considerat com un dels grans teòlegs del segle XX i un dels puntals del Concili Vaticà II, els seus llibres no paren de vendre’s. “Des del moment en què es va saber que havia mort, a la llibreria no van deixar de trucar clients per preguntar pels seus llibres. Ara tenim diverses estanteries amb llibres seus o que parlen d’ell”, explica Josep Maria Alentà, un dels treballadors de la llibreria religiosa Claret, que no dubta a afirmar que Ratzinger “és el papa més llegit”.

pàg 14

Un home camina entre runes a la ciutat turca de Hatay, mentre es continuen trobant supervivents i víctimes sota les restes dels edificis / EFE

Cent hores sota les runes

Continua el rescat de supervivents del terratrèmol, que supera les 28.000 víctimes.

pàg 13

Avui a les 21:00h - Movistar LaLiga

El Barça té l’oportunitat de refermar el lideratge, abans d’afrontar la visita del Manchester United

L’ESPORTIU

“El món més interessant que hi ha és l’interior”

Gemma Ventura Farré Entrevista
Premi Josep Pla amb ‘La llei de l’hivern’ **pàg 15**

“Els governs del PSC no s’han preocupat del patrimoni ni de la memòria”
Roger Martínez Portaveu d’ERC a Esplugues de Llobregat **pàg 10-11**

“No s’ha fet transició política en l’economia”

Josep Ginesta Secretari general de Pimec **pàg 12**

EL PUNT AVUI

DIUMENGE · 12 de febrer del 2023. Any XLVIII. Núm. 16355 - AVUI / Any XLV. Núm. 15225 - EL PUNT

2,50€

Aigua regenerada

La reutilització és l’aposta de l’ACA enfront de la dependència dels pantans

Planifica construir més de vint estacions de regeneració d’aigua depurada

També preveu doblar en 6 anys la producció de les dessalinitzadores

La sequera actual –més dura que la del 2008– ha evidenciat que, sense les dessalinitzadores construïdes arran d’aquella crisi, l’àrea metropolitana hauria estat objecte de restriccions des de fa setma-

nes. I els governs de la Generalitat i l’Àrea Metropolitana (AMB) han arribat a la conclusió que ja no es pot comptar amb els embassaments com a reserves d’aigua exclusives, de model únic, i que

s’ha d’avançar cap al doblament de recursos a través de la dessalinització, la regeneració d’aigua depurada i la recuperació d’aqüífers.

pàg 4-5 i editorial

Avui amb El Punt Avui
L’ECONÒMIC

Martí i Sanz encapçalen la llista continuïst

La CUP presenta eixos per a les Municipals

L’alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va presentar ahir els primers 20 noms de la seva llista de Bcomú per revalidar l’alcaldia en les eleccions del proper mes de maig, i va situar els regidors Jordi Martí i Janet Sanz al capdavant d’aquesta llista per, va dir ahir, “consolidar” la “transformació” de la ciutat. En els primers llocs de la seva candidatura va situar en el número 4 el portaveu de la plataforma L’Eixample Respira, Guillem López; la diputada al Parlament Gemma Tarafa com a número 5 i la també diputada Jess González en el número 6. **pàg 6**

Benet XVI, el més llegit

Els llibres seus o sobre ell es venen més que mai

Des que el 31 de desembre va morir Benet XVI, considerat com un dels grans teòlegs del segle XX i un dels puntals del Concili Vaticà II, els seus llibres no paren de vendre’s. “Des del moment en què es va saber que havia mort, a la llibreria no van deixar de trucar clients per preguntar pels seus llibres. Ara tenim diverses estanteries amb llibres seus o que parlen d’ell”, explica Josep Maria Alentà, un dels treballadors de la llibreria religiosa Claret, que no dubta a afirmar que Ratzinger “és el papa més llegit”. **pàg 14**

Un home camina entre runes a la ciutat turca de Hatay, mentre es continuen trobant supervivents i víctimes sota les restes dels edificis / EFE

Cent hores sota les runes

Continua el rescat de supervivents del terratrèmol, que supera les 28.000 víctimes. **pàg 13**

Avui a les 21:00h - Movistar LaLiga

El Barça té l’oportunitat de refermar el lideratge, abans d’afrontar la visita del Manchester United

L’ESPORTIU

“El món més interessant que hi ha és l’interior”

Gemma Ventura Farré Entrevista
Premi Josep Pla amb ‘La llei de l’hivern’ **pàg 15**

EL PUNT AVUI

Dissabte, 4 de febrer de 2023

AVUI - Any XLVIII. Núm. 16355
EL PUNT - Any XLV. Núm. 15225

Edició Nacional

Preu: 1,50€

Paga la banca

Les entitats han de començar a abonar aquest mes el tribut especial

Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 mi-

lions d'euros pel nou impost a la banca. El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis

El sector financer estudia recórrer contra la imposició tot i els grans beneficis

de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica.
pàg 4-5 i editorial

Un misteriós globus provoca una crisi entre la Xina i els EUA

Les autoritats xineses diuen que és de recerca i que es va desviar del seu curs

El secretari d'Estat nordamericà, Antony Blinken, va suspendre ahir el viatge que tenia previst fer a Pequín aquest cap de setmana després que els EUA detectessin un "globus espia xinès" volant sobre el seu territori. Funcionaris d'alt nivell del Departament d'Estat van denunciar "una clara violació" de la sobirania i el dret internacional, un fet "inacceptable" que justifica l'ajornament de la visita de Blinken al país asiàtic, durant la qual tenia previst entrevistar-se amb el president, Xi Jinping.
pàg 14

Inversió de 1.000 milions a les universitats

Millorar plantilles i edificis són els principals objectius de Nadal

Les retallades van fer baixar el finançament per sota dels 700 milions, el que ha posat les universitats en una difícil situació, i en els últims temps ha anat remuntant fins a situar-se en els 980 milions. Aquest any, per primer cop, el finançament públic arribarà als 1.072 milions.
pàg 6

Un visitant fa una fotografia en un estand immersiu de la fira Integrated Systems Europe, celebrada a Barcelona / ACN

La fira ISE visualitza el seu èxit rotund

Ha tingut 58.000 visitants i s'hi han tancat acords empresarials per 8 milions d'euros.

pàg 11

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 - 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

MASCARELL
VIDRES & ALUMINI
MAJORISTA - INSTAL·LACIÓ I MANUFACTURA

Lepanto, 64 (a prop de la Penya)
MATARÓ - Tel. 93 755 25 25
vidres@mascarell.es

70
ANYS
1953-2023

Vidres de seguretat, aïllants i antifoc
Mampares de bany i miralls

EL PUNT AVUI

Divendres, 25 de febrer de 2022

AVUI - Any XLVIII. Núm. 16355
EL PUNT - Any XLV. Núm. 15225

Edició Nacional

Preu: 1,20€

GUERRA

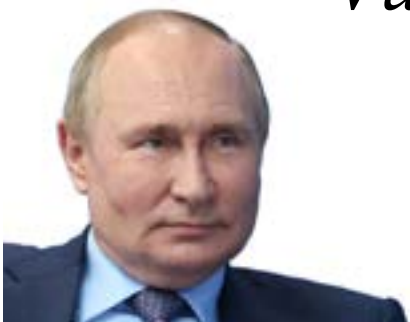

Un avió de les forces aèries ucraïneses abatut prop de Kíev per l'aviació russa, en un incident que va causar cinc morts / EFE

RÚSSIA → Helicòpters, avions i tancs travessen la frontera ucraïnesa en el primer atac entre estats a Europa després de la Segona Guerra Mundial

BOMBES → Primeres víctimes en la defensa d'Ucraïna mentre la població marxa de les ciutats i el president Zelenski demana l'ajut internacional

“Vull desnazificar “Frenarem Rússia i Ucraïna” el seu finançament”

L'Anàlisi per Xavier Rius Sant

Una guerra perquè Ucraïna continuï sent els límits de l'imperi

EL PUNT AVUI

Dilluns, 12 de setembre de 2022

AVUI - Any XLVIII. Núm. 16355
EL PUNT - Any XLV. Núm. 15225

Edició Nacional

Preu: 1,20€

La gent no falla

La gran columna de la manifestació a l'avinguda del Paral·lel pocs minuts després de començar / JUANMA RAMOS

MANIFESTACIÓ → 150.000
persones segons la Guàrdia
Urbana i 700.000 segons
l'ANC prenen Barcelona

L'AVÍS → L'Assemblea manté
que si els partits no avancen
cap a la independència
presentarà una llista pròpia

MÉS FORÇA → Òmnium
obrirà un cicle per incorporar
el jovent organitzat a la lluita
per l'autodeterminació

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

PRIORITATS → Ferrer creu que s'ha prioritzat massa la programació de festes i esdeveniments i s'han deixat de banda altres temes que afecten més el dia a dia del poble.

ORGULL → Per a la cap de l'oposició cal recuperar la illusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.

per MÒNICA GENESTAR

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i L'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi haguessin aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. Una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el

programa o enteníem que era un bé per al poble. Òbviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en el POU, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Si que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregar un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps

i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Feliubadaló– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de repensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Els equipaments per als joves són, doncs, una manca?

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, ronden els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Sí que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÒNICA GENESTAR

trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt alta. L'obra és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però sí hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn: tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està

situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de Montguit i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no només fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell

fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

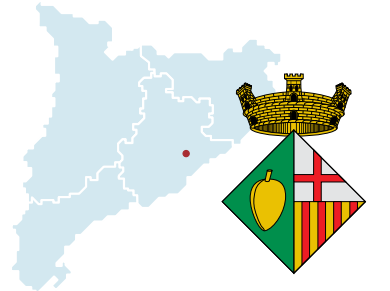
Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'ofereixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit, comptar amb una major programació

L'Ametlla del Vallès

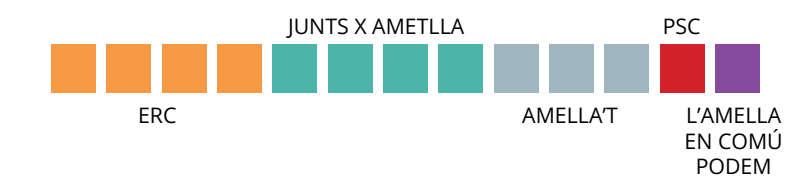
Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú

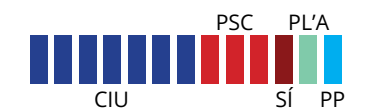
Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

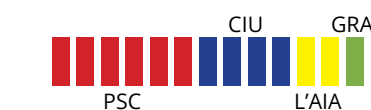
Maig 2015

Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

Sí: Solidaritat Catalana per la Independència / L&A L'Ametlla en Comú / PL'A: Pacte per l'Ametlla / L'AIA: Autèntics Indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns Indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per l'Entorn de l'Ametlla

Font: IDESCAT / ALBERT BORRÀS

de festes i activitats?

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocades molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, especialment en tot el tema de formació professional. Actualment sí

ofereixen l'ESO i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble.

Què serà el primer que fareu si sortiu escollits?

Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Feliubadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.—

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible”

“El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem”

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

MÒNICA GENESTAR
L'Ametlla del Vallès

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i l'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser haviem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Òbviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en

el POU, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Sí que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregat un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és

un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Felibadaló– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de repensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Els equipaments per als joves són, doncs, una mancança?

Antigament hi havia un espai que

estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, rondan els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Sí que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible”

“El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem”

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÒNICA GENESTAR

trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt alta. Llavors és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però s'hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn: tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està

situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de Montguit i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no només fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell

fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'oferixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit, comptar amb una major programació

de festes i activitats?

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocat molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, penso que cal fer un replantejament, especialment en tot el tema de formació professional. Actualment s'hi

ofereixen l'ESO i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble.

Què serà el primer que fareu si sortiu escollits?

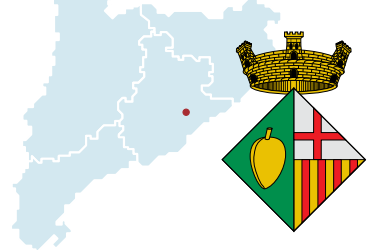
Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Felibadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.—

i demà **Pep Moret**
Alcalde de l'Ametlla del Vallès (ERC)
Hem de transformar i tornar a repensar el poble de l'Ametlla

L'Ametlla del Vallès

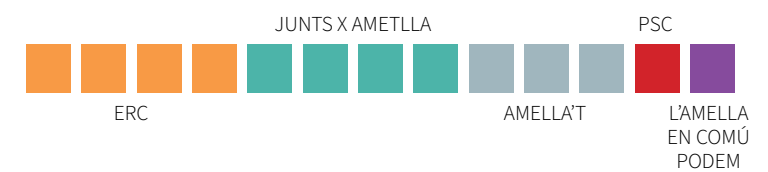
Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú Podem

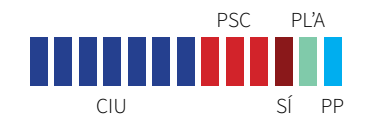
Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

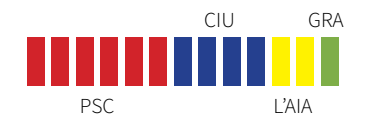
Maig 2015

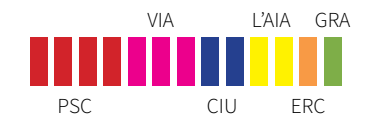
Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

SI: Solidaritat Catalana per la Independència / AMC: L'Ametlla en Comú / PL'A: Pacte per l'Ametlla / L'AIA: Autèntics Indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns Indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per l'Relançament de l'Ametlla

Font: Elaboració pròpia amb dades d'IDESCAT / ALBERT BORRÀS

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

MÒNICA GENESTAR
L'Ametlla del Vallès

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i l'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit.

A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Òbviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en el POU, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Sí que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregar un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és veritat que no

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible”

“El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem”

hi ha un nucli, no hi ha un lloc on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Felibadal– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de repensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem

ben bé cap a on anirà.

Els equipaments per als joves són, doncs, una mancança?

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, rondan els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Sí que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÒNICA GENESTAR

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt alta. Llavors és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però sí hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan

referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn: tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de Montguit i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les

administracions cal potenciar l'activitat econòmica no només fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggració, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'ofereixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit, comptar amb una major programació de festes i activitats?

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocat molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, penso que cal fer un replantejament, especialment en tot el tema de for-

mació professional. Actualment s'hi ofereixen l'ESO i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble.

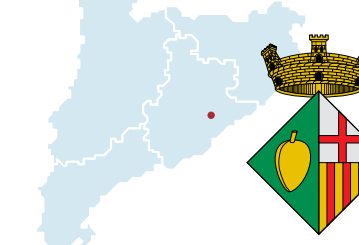
Què serà el primer que fareu si sortiu escollits?

Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Felibadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.—

L'Ametlla del Vallès

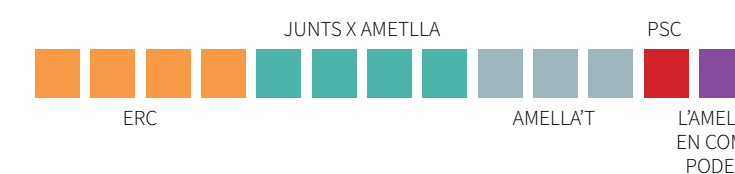
Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

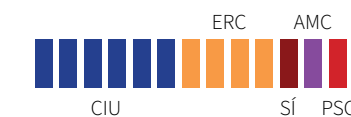

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú Podem

Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

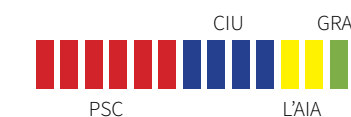
Maig 2015

Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

SÍ: Solidaritat Catalana per la Independència / AMC: L'Ametlla en Comú / PL'A: Pacte per l'Ametlla / L'AIA: Autèntics Indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns Indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per l'Relançament de l'Ametlla

Font: Elaboració pròpia amb dades d'IDESCAT / ALBERT BORRÀS

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

MÒNICA GENESTAR
L'Ametlla del Vallès

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i L'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Òbviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en el POU, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Si que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregar un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre? Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats,

PRIORITATS → Ferrer creu que s'ha prioritzat massa la programació de festes i esdeveniments i s'han deixat de banda altres temes que afecten més el dia a dia del poble.

ORGULL → Per a la cap de l'oposició cal recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.

s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Feliubadaló– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de pensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritàris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, ronden els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Si que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÒNICA GENESTAR

per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt molt alta. Llavors és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però s'hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn: tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta

vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de Montguait i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no només fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa

per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

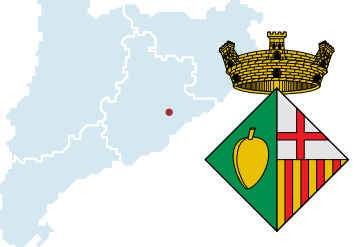
Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'ofereixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit, comptar amb una major programació de festes i activitats?

L'Ametlla del Vallès

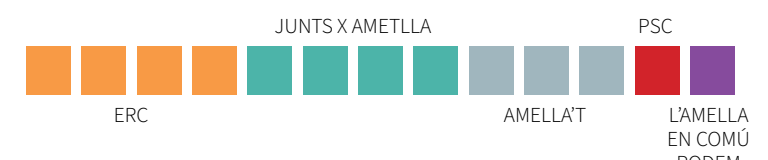
Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú Podem

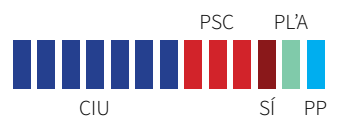
Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

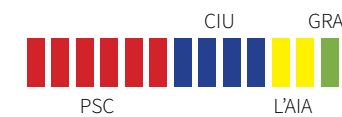
Maig 2015

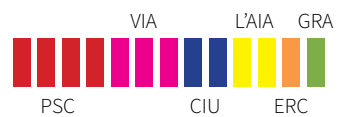
Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

SÍ: Solidaritat Catalana per la Independència / AMC: L'Ametlla en Comú / PLA: Pacte per l'Ametlla / LAIA: Autèntics Indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns Indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per l'Relançament de l'Ametlla

Font: Elaboració pròpia amb dades d'IDESCAT / ALBERT BORRÀS

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocat molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, penso que cal fer un replantejament, especialment en tot el tema de formació professional. Actualment s'hi ofereixen l'ESO

i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble.

Què serà el primer que fareu si sortiu escollits?

Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Feliubadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.—

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible”

“El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem”

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET → CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes..
DESACORD → Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE.

MARGARIDA MORENO
Barcelona

Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros –la meitat dels quals, aquest mateix mes– pel nou impost a la banca.

El tribut, convertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els

estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca porti part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenyalat en conèixer la intenció de l'executiu presidit per Pedro Sánchez d'instaurar l'impost. L'organisme regulador pilotat per Christine Lagarde va assegurar en un principi que es podria "posar en risc l'estabilitat financera del sector" i "distorsionar la competència".

Tot i que aquestes alertes del BCE no són vinculants, algunes entitats van apel·lar a la presumpta inconstitucionalitat del tribut, entre les quals, Bankinter, que ja hi ha interposat un recurs. La resta, de moment, no s'han pronunciat. En les recents presentacions de resultats del Banc Sabadell i CaixaBank, per exemple, els màxims responsables van expressar que aquesta és una decisió que han de prendre els consells d'administració respectius, sense anunciar ni descartar res, si bé amb la imminència que implica l'ordre emesa ahir pel ministeri, s'espera que s'accelerïn les decisions.

Els beneficis de la gran banca del 2022 van ser estratosfèrics, ja que, conjuntament, els cinc grans (CaixaBank, BBVA, Santander, Sabadell i Bankinter) van sumar gairebé

20.600 milions. Val a dir que bona part d'aquest volum correspon al negoci que entitats multinacionals com ara el BBVA i Santander han fet fora de l'Estat. Si el perímetre es limita a les fronteres espanyoles, la quantitat supera de molt els 7.000 milions. Amb aquests guarismes, l'oposició a l'impost fa de mal defensar en un moment en què molta gent no arriba a final de mes o no pot assumir la

Les energètiques també paguen Naturgy, Repsol, Iberdrola, Ende-sa i Cepsa són l'altre quintet, en aquest cas del sector energètic, sobre el qual també recau el nou impost temporal sobre els beneficis extraordinaris. En principi, l'executiu espanyol preveu recaptar-hi uns 2.000 milions durant els dos anys de vigència, amb un gravamen de l'1,2%. Val a dir que el càlcul inicial de recaptació era molt més alt, el doble, però les esmenes del PDeCAT i el PNB durant el tràmit parlamentari van rebaixar l'abast del nou tribut.

hipoteca. I més quan les entitats han fet una reconversió radical en els últims anys, tancant oficines de manera massiva i empentint les plantilles per reduir costos.

Alhora, les quotes de les hipoteques continuen la línia ascendent dels tipus i de l'euríbor i la banca espanyola es mostra renuent a abonar més interessos pels dipòsits dels clients argüint que hi ha productes més atractius i més rendibles. Fa pocs dies el conseller delegat del Sabadell, César González-Bueno, argumentava durant la presentació de resultats de l'entitat que no veia justificació al tribut, per "l'alta càrrega fiscal que ja paga la banca, que encara té una rendibilitat per sota de la d'altres sectors". Al seu torn, el president del BBVA, Carlos Torres Vila, el va considerar "contraproductiu".

Presentació de resultats del Banc Sabadell / BANC SABADELL

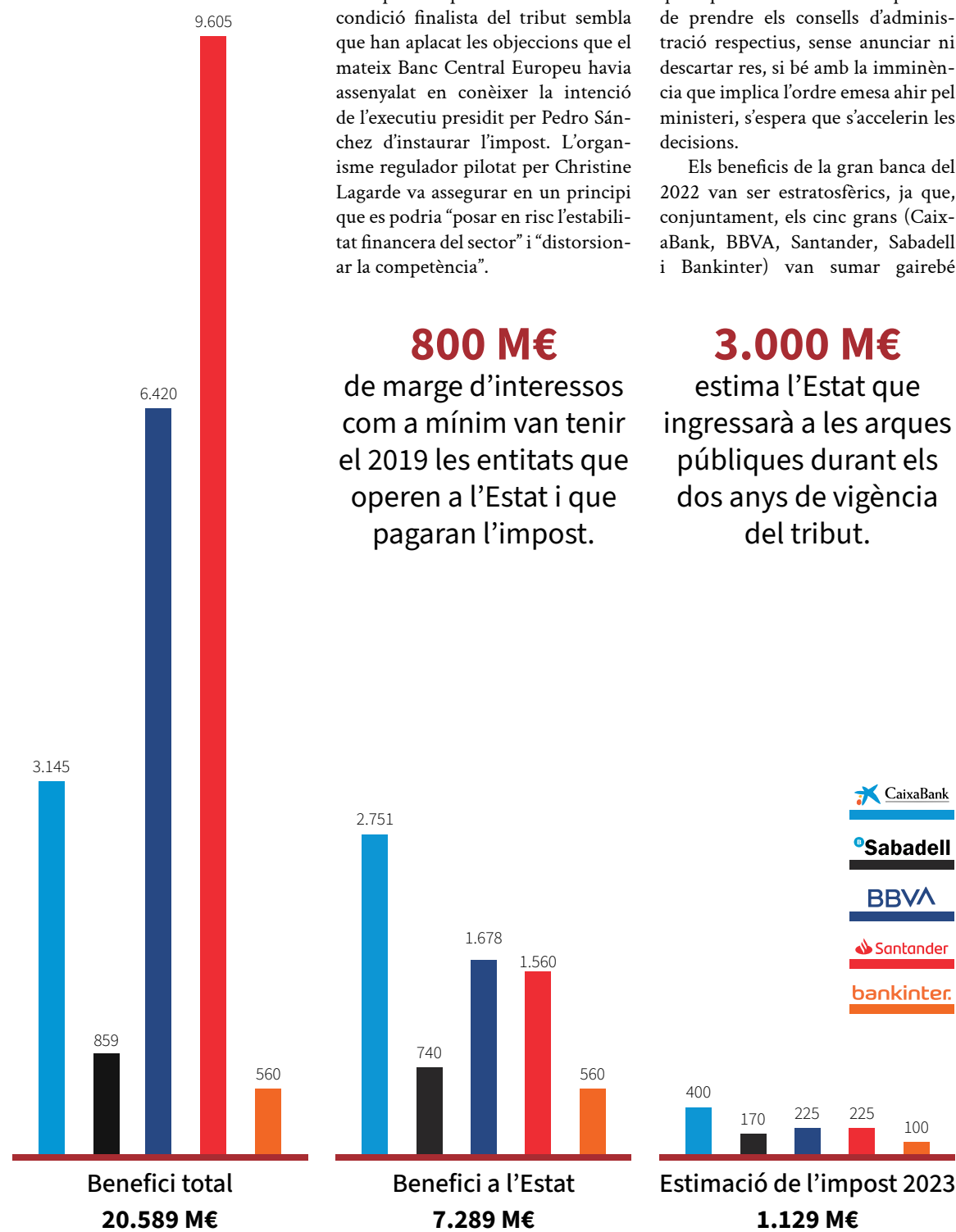

20.600 M€
van guanyar conjuntament els cinc grans bancs espanyols al llarg del 2022, un nou resultat rècord.

costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

Amb els resultats anuals de les entitats presentats, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliurament de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem

L'APUNT
Elena Ferran

Viure al carrer costa vides

cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar // ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

→ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura. → Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització".

M. MORENO
Barcelona

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% més que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortázar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules del president.

Amb tot, els directius de CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'ens que decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representarà pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euríbor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'increment dels marges

de les entitats de crèdit són, en realitat, "una normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com ara l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els sous dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers.

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET → CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes..
DESACORD → Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE.

MARGARIDA MORENO
Barcelona

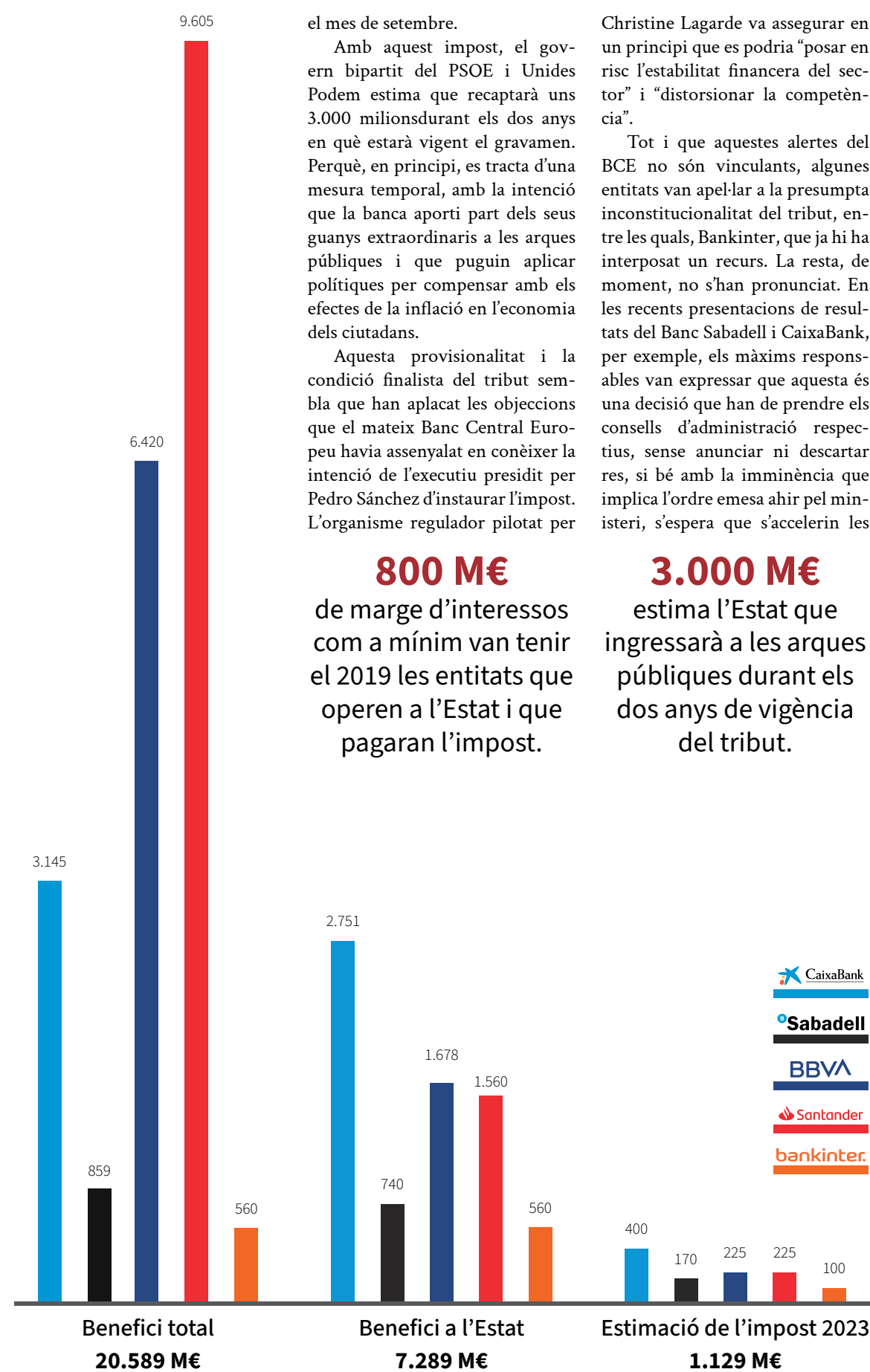
Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros –la meitat dels quals, aquest mateix mes– pel nou impost a la banca.

El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats

20.600 M€
van guanyar conjuntament els cinc grans bancs espanyols al llarg del 2022, un nou resultat rècord.

d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

Amb els resultats anuals de les entitats presentats, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliurament de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit

el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca aportï part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenyalat en conèixer la intenció de l'executiu presidit per Pedro Sánchez d'instaurar l'impost. L'organisme regulador pilotat per

Christine Lagarde va assegurar en un principi que es podria "posar en risc l'estabilitat financera del sector" i "distorsionar la competència".

Tot i que aquestes alertes del BCE no són vinculants, algunes entitats van apel·lar a la presumpció d'inconstitucionalitat del tribut, entre les quals, Bankinter, que ja hi ha interposat un recurs. La resta, de moment, no s'han pronunciat. En les recents presentacions de resultats del Banc Sabadell i CaixaBank, per exemple, els màxims responsables van expressar que aquesta és una decisió que han de prendre els consells d'administració respectivament, sense anunciar ni descartar res, si bé amb la imminència que implica l'ordre emesa ahir pel ministeri, s'espera que s'accelerïn les

decisions.

Els beneficis de la gran banca del 2022 van ser estratosfèrics, ja que, conjuntament, els cinc grans (CaixaBank, BBVA, Santander, Sabadell i Bankinter) van sumar gairebé 20.600 milions. Val a dir que bona part d'aquest volum correspon al negoci que entitats multinacionals com ara el BBVA i Santander han fet fora de l'Estat. Si el perímetre es limita a les fronteres espanyoles, la quantitat

Presentació de resultats del Banc Sabadell / BANC SABADELL

Les energètiques també paguen Naturgy, Repsol, Iberdrola, Endesa i Cepsa són l'altre quintet, en aquest cas del sector energètic, sobre el qual també recau el nou impost temporal sobre els beneficis extraordinaris. En principi, l'executiu espanyol preveu recaptar-hi uns 2.000 milions durant els dos anys de vigència, amb un gravamen de l'1,2%. Val a dir que el càlcul inicial de recaptació era molt més alt, però les esmenes del PDeCAT i el PNB durant el tràmit parlamentari van rebaixar l'abast del nou tribut.

supera de molt els 7.000 milions. Amb aquests guarismes, l'oposició a l'impost fa de mal defensar en un moment en què molta gent no arriba a final de mes o no pot assumir la hipoteca. I més quan les entitats han fet una reconversió radical en els últims anys, tancant oficines de manera massiva i empentint les plantilles per reduir costos.

Alhora, les quotes de les hipoteques continuen la línia ascendent dels tipus i de l'euríbor i la banca espanyola es mostra renuent a abonar més interessos pels dipòsits dels clients argüint que hi ha productes més atractius i més rendibles. Fa pocs dies el conseller delegat del Sabadell, César González-Bueno, argumentava durant la presentació de resultats de l'entitat que no veia justificació al tribut, per "l'alta càrrega fiscal que ja paga la banca, que encara té una rendibilitat per sota de la d'altres sectors". Al seu torn, el president del BBVA, Carlos Torres Vila, el va considerar "contraproduent".

L'APUNT
Elena Ferran

Viure al carrer costa vides

persona cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar // ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

→ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura. → Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització".

M. MORENO
Barcelona

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% menys que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortázar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules del president.

Amb tot, els directius de

CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'ens que decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representaran pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euríbor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'increment dels marges de les entitats de crèdit són, en realitat, "una

normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com ara l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els sous dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers.—

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET → CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes..

DESACORD → Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE.

La mort de dues persones sense llar en menys de 24 hores als carrers de Barcelona és un fet greu i lamentable. Una crisi social que s'agreuja i que es normalitza quan el més urgent és posar-hi recursos. Les xifres d'entitats com Arrels alerten que en els darrers set anys han mort més de 400 persones sense llar a Barcelona, i això vol dir que, de mitjana, hi ha mort una

L'APUNT
Elena Ferran

Viure al carrer costa vides

persona cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

M. MORENO
Barcelona

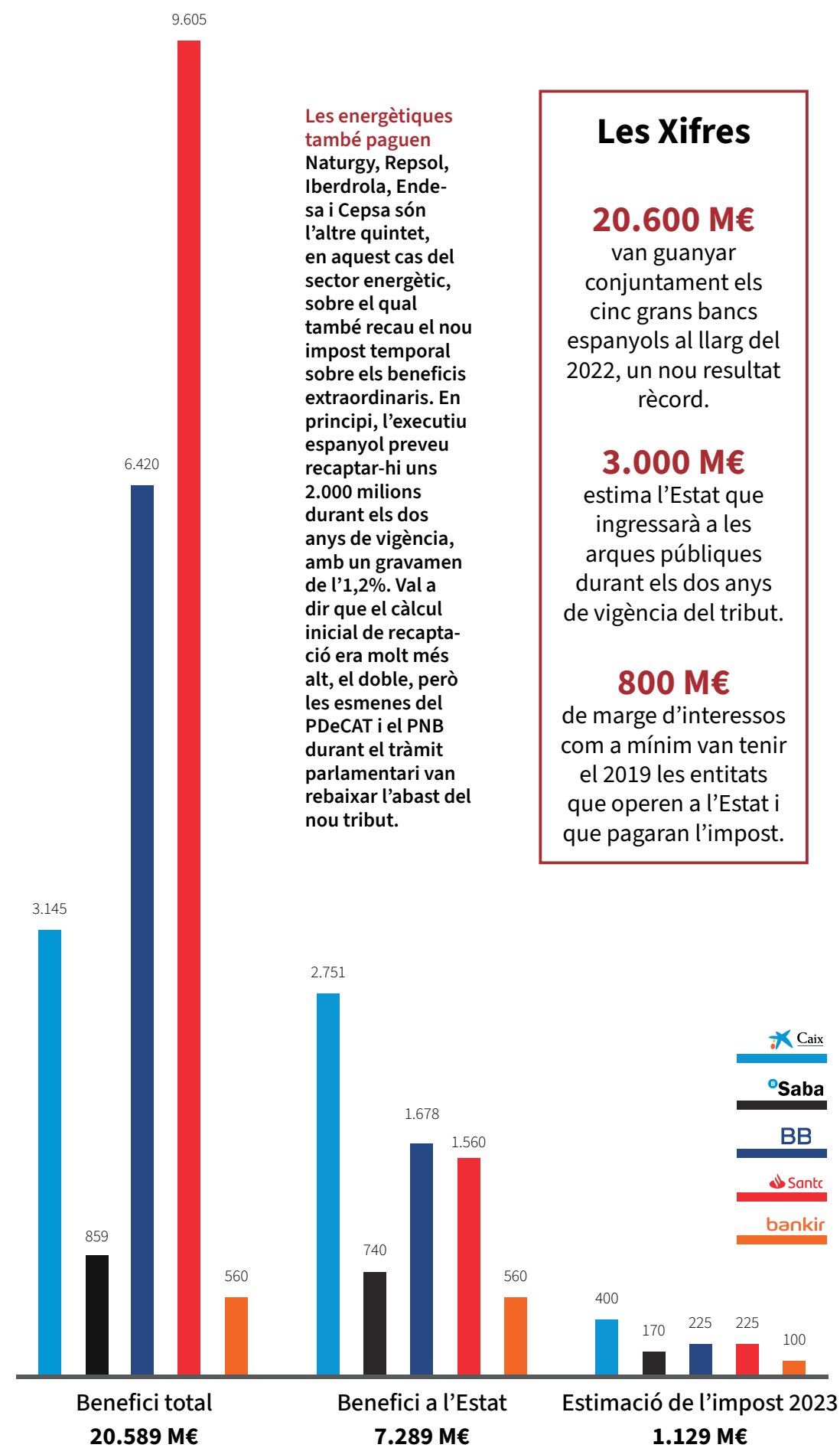
Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros –la meitat dels quals, aquest mateix mes– pel nou impost a la banca.

El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

Amb els resultats anuals de les entitats presentats, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliurament de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca aporti part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenyalat en conèixer la intenció de l'executiu

Presentació de resultats del Banc Sabadell / BANC SABADELL

presidit per Pedro Sánchez d'instaurar l'impost. L'organisme regulador pilotat per Christine Lagarde va assegurar en un principi que es podria "posar en risc l'estabilitat financera del sector" i "distorcionar la competència".

Tot i que aquestes alertes del BCE no són vinculants, algunes entitats van apel·lar a la presumpta inconstitucionalitat del tribut, entre les quals, Bankinter, que ja hi ha interposat un recurs. La resta, de moment, no s'han pronunciat. En les recents presentacions de resultats del Banc Sabadell i CaixaBank, per exemple, els màxims responsables van expressar que aquesta és una decisió que han de prendre els consells d'administració respectius, sense anunciar ni descartar res, si bé amb la imminència que implica l'ordre emesa ahir pel ministeri, s'espera que s'accelerïn les decisions.

Els beneficis de la gran banca del 2022 van ser estratosfèrics, ja que, conjuntament, els cinc grans (CaixaBank, BBVA, Santander, Sabadell i Bankinter) van sumar gairebé 20.600 milions. Val a dir que bona part d'aquest volum correspon al negoci que entitats multinacionals com ara el BBVA i Santander han fet fora de l'Estat. Si el perímetre es limita a les fronteres espanyoles, la quantitat supera de molt els 7.000 milions. Amb aquests guarismes, l'oposició a l'impost fa de mal defensar en un moment en què molta gent no arriba a final de mes o no pot assumir la hipoteca. I més quan les entitats han fet una reconversió radical en els últims anys, tancant oficines de manera massiva i empentint les plantilles per reduir costos.

Alhora, les quotes de les hipoteques continuen la línia ascendent dels tipus i de l'euríbor i la banca espanyola es mostra renuent a abonar més interessos pels dipòsits dels clients argüint que hi ha productes més atractius i més rendibles. Fa pocs dies el conseller delegat del Sabadell, César González-Bueno, argumentava durant la presentació de resultats de l'entitat que no veia justificació al tribut, per "l'alta càrrega fiscal que ja paga la banca, que encara té una rendibilitat per sota de la d'altres sectors". Al seu torn, el president del BBVA, Carlos Torres Vila, el va considerar "contraproduent".

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar // ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

→ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura. → Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització".

M. MORENO
Barcelona

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% menys que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortázar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules

del president.

Amb tot, els directius de CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'ens que decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representarà pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euríbor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'in-

crement dels marges de les entitats de crèdit són, en realitat, "una normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com ara l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els sous dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers.

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET → CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes..

DESACORD → Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE.

La mort de dues persones sense llar en menys de 24 hores als carrers de Barcelona és un fet greu i lamentable. Una crisi social que s'agreuja i que es normalitza quan el més urgent és posar-hi recursos. Les xifres d'entitats com Arrels alerten que en els darrers set anys han mort més de 400 persones sense llar a Barcelona, i això vol dir que, de mitjana, hi ha mort una

L'APUNT
Elena Ferran

Viure al carrer costa vides

persona cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

M. MORENO
Barcelona

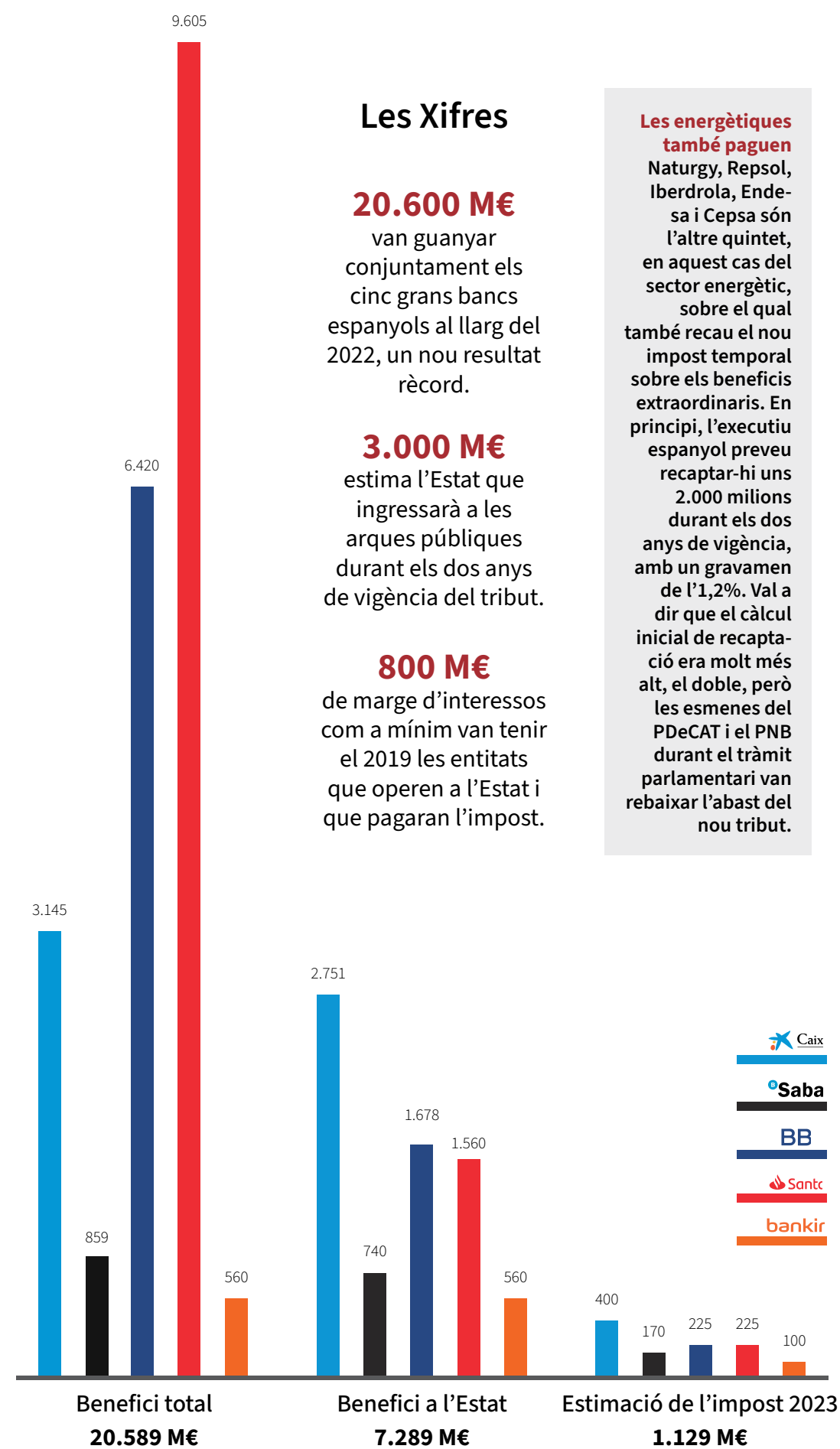
Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros –la meitat dels quals, aquest mateix mes– pel nou impost a la banca.

El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

Amb els resultats anuals de les entitats presentats, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliurament de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca aporti part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenyalat en conèixer la intenció de l'executiu

Les Xifres

20.600 M€ van guanyar conjuntament els cinc grans bancs espanyols al llarg del 2022, un nou resultat rècord.

3.000 M€ estima l'Estat que ingressarà a les arques públiques durant els dos anys de vigència del tribut.

800 M€ de marge d'interessos com a mínim van tenir el 2019 les entitats que operen a l'Estat i que pagaran l'impost.

Les energètiques també paguen Naturgy, Repsol, Iberdrola, Ende-sa i Cepsa són l'altre quintet, en aquest cas del sector energètic, sobre el qual també recau el nou impost temporal sobre els beneficis extraordinaris. En principi, l'executiu espanyol preveu recaptar-hi uns 2.000 milions durant els dos anys de vigència, amb un gravamen de l'1,2%. Val a dir que el càlcul inicial de recaptació era molt més alt, el doble, però les esmenes del PDeCAT i el PNB durant el tràmit parlamentari van rebaixar l'abast del nou tribut.

Presentació de resultats del Banc Sabadell / BANC SABADELL

presidit per Pedro Sánchez d'instaurar l'impost. L'organisme regulador pilotat per Christine Lagarde va assegurar en un principi que es podria "posar en risc l'estabilitat financera del sector" i "distorsionar la competència".

Tot i que aquestes alertes del BCE no són vinculants, algunes entitats van apel·lar a la presumpta inconstitucionalitat del tribut, entre les quals, Bankinter, que ja hi ha interposat un recurs. La resta, de moment, no s'han pronunciat. En les recents presentacions de resultats del Banc Sabadell i CaixaBank, per exemple, els màxims responsables van expressar que aquesta és una decisió que han de prendre els consells d'administració respectius, sense anunciar ni descartar res, si bé amb la imminència que implica l'ordre emesa ahir pel ministeri, s'espera que s'accelerïn les decisions.

Els beneficis de la gran banca del 2022 van ser estratosfèrics, ja que, conjuntament, els cinc grans (CaixaBank, BBVA, Santander, Sabadell i Bankinter) van sumar gairebé 20.600 milions. Val a dir que bona part d'aquest volum correspon al negoci que entitats multinacionals com ara el BBVA i Santander han fet fora de l'Estat. Si el perímetre es limita a les fronteres espanyoles, la quantitat supera de molt els 7.000 milions. Amb aquests guarismes, l'oposició a l'impost fa de mal defensar en un moment en què molta gent no arriba a final de mes o no pot assumir la hipoteca. I més quan les entitats han fet una reconversió radical en els últims anys, tancant oficines de manera massiva i empentint les plantilles per reduir costos.

Alhora, les quotes de les hipoteques continuen la línia ascendent dels tipus i de l'euríbor i la banca espanyola es mostra renuent a abonar més interessos pels dipòsits dels clients argüint que hi ha productes més atractius i més rendibles. Fa pocs dies el conseller delegat del Sabadell, César González-Bueno, argumentava durant la presentació de resultats de l'entitat que no veia justificació al tribut, per "l'alta càrrega fiscal que ja paga la banca, que encara té una rendibilitat per sota de la d'altres sectors". Al seu torn, el president del BBVA, Carlos Torres Vila, el va considerar "contraproduent".

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar // ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

→ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura. → Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització".

M. MORENO
Barcelona

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% menys que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortázar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules

del president.

Amb tot, els directius de CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'ens que decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representarà pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euríbor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'in-

crement dels marges de les entitats de crèdit són, en realitat, "una normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com ara l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els sous dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers.

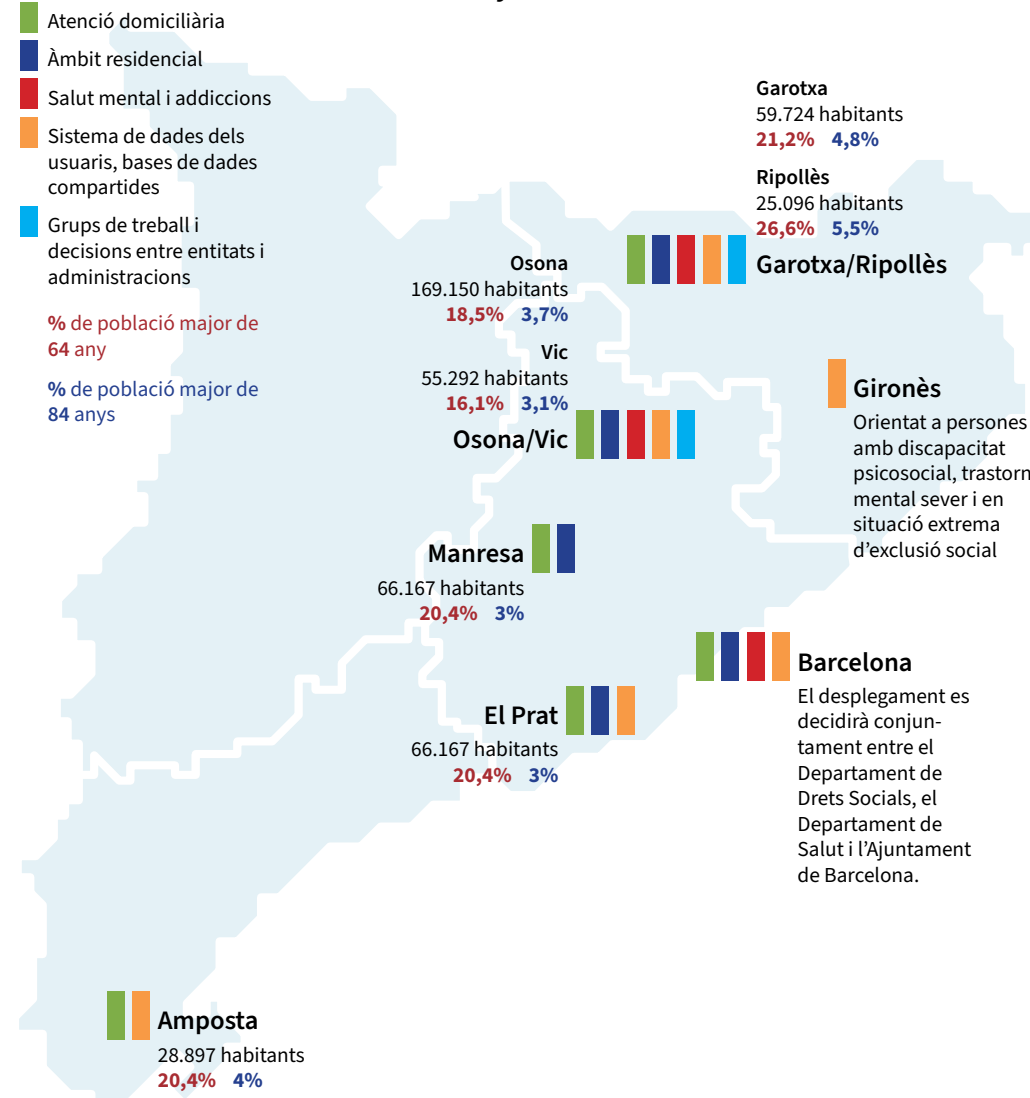
Despleguen l'atenció social i sanitària integrada en set àrees

ELENA FERRAN
Barcelona

MODEL → Les conselleries de Salut i Drets Socials es “conjuren” per coordinar professionals i optimitzar recursos amb l'objectiu de millorar l'atenció a l'usuari

ÀMBIT → Comença a les zones on ja funcionen experiències amb el compromís d'arribar a tot el país.

Desplegament de l'atenció integrada social i sanitària (AISS) any 2023

Font: Elaboració pròpia amb dades de la Generalitat de Catalunya / ALBERT BORRÀS

La futura agència d'atenció integrada

L'impacte de la pandèmia a les residències de gent gran i persones amb discapacitat va evidenciar el que ja feia anys que es reclamava: una millor coordinació entre l'atenció sanitària i l'assistencial davant un col·lectiu molt fràgil, molt més exposat com va estar al virus. Aleshores els poders polítics van anunciar el desplegament de la futura agència d'atenció integrada social i sanitària.

El conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, s'hi referia ahir i es mostrava confiat que la normativa que n'ha de garantir la creació es pugui començar a tramitar al Parlament, passat l'estiu. Abans aquest organisme conjunt no sigui una realitat, les dues conselleries es donen més marge per avaluar el desplegament territorial que ha de permetre “fer que en aquests mesos passin coses”, independentment

de les tràmits legislatius de l'agència. Un dels reptes és que els propers mesos es pugui avançar en els sistemes d'informació dels dos àmbits, el social i sanitari, per tal que els dos puguin accedir a la informació de les persones que atenen. Un cop desplegada, se'n podrien beneficiar un milió de persones, d'aquesta atenció integrada, que essencialment són ancians que pateixen múltiples malalties i que

tenen dependència, o persones de totes les edats amb discapacitats i malalties cròniques. Les projeccions de futur preveuen que a Catalunya, l'any 2031, pràcticament un de cada quatre catalans tindrà més de 65 anys i s'haurà doblat el nombre de persones amb quatre o més problemes crònics de salut. El 2060 seran més d'un milió les persones de més de 65 anys i la població de 85 anys s'haurà triplicat.

La coordinació entre els serveis vol prioritzar l'atenció domiciliària a les persones grans, en una societat cada cop més envellida i en què els usuaris tenen múltiples patologies i cròniques, i també posarà el focus en la infància i la població juvenil pel que fa a l'atenció de salut mental.

Com a exemples

Els consellers van posar com a exemples testimonis com ara el d'una àvia de 81 anys que, sense la família a prop, es resisteix a anar a viure a una residència i rep l'atenció d'una trentena de professionals. Segons Balcells, s'hauria d'oferir de manera més integrada i amb

“Estem conjurats que aquest cop funcioni perquè la covid va posar de manifest moltes febleses”

Manel Balcells
CONSELLER DE SALUT

el suport que li calgués a casa. “Volem un professional que es coordini amb la família i que doni capacitats als cuidadors que es fan càrrec del seu fill”, apuntava per la seva banda el conseller Campuzano en el supòsit d'una família que té a càrrec un fill amb discapacitat i que es troba “sobrecarregada” per les gestions que s'han de fer en l'atenció a diferents centres especialitzats.

El conseller de Salut va indicar que durant aquest any s'avaluarà el desplegament en aquestes set àrees i, a partir del 2024, s'ampliarà a tot el territori i s'arribaria a cobrir Lleida, que queda fora dels àmbits pioners.

Barcelona, per decidir

A la ciutat de Barcelona, s'han iden-

Un dels punts clau per desencallar la vaga de metges d'ara fa un mes va ser la creació d'una taula de negociació específica amb representants del Departament de Salut, del sindicat Metges de Catalunya i del Consell de Col·legis de Metges. La primera reunió es va celebrar ahir i, malgrat que tot apuntava que havia de ser de caràcter introductor i establir les bases de funcionament,

L'APUNT
Xavi Aguilar

Què s'amagasota la taula?

ja es va encarrilar un augment del preu de l'hora de guàrdia per a tots els metges residents del sistema sanitari. Perfecte, res a dir, però que en aquesta taula no s'oblidi que, al marge de millores retributives, el gran problema és la poca atenció a l'usuari per una manca de professionals que es pot agreujar amb les jubilacions. Xavi Aguilar Que la taula no amagui el forat.

El govern veu magre reunir la taula fins passat el 28-M

→ Continua sense data la compareixença del president al Parlament per donar explicacions sobre la reforma del Codi Penal.

EMILI BELLA
Barcelona

i lluitant per l'amnistia”, va continuar Plaja.

La portaveu va atribuir als tribunals espanyols la persecució sistemàtica de l'independentisme, obviant que la fiscalia depèn del govern de Pedro Sánchez, tal com ell mateix s'encarregava de recalcar. “El veritable problema avui són els tribunals i les ganes de venjança, i no se n'amaguen”, va insistir.

D'altra banda, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, no té data per complir el compromís de comparèixer davant del Parlament per explicar la negociació per modificar el Codi Penal, tal com va anunciar Plaja al mes de novembre. “El president es va comprometre a comparèixer abans del 31 de desembre al Parlament per retre comptes dels resultats de la taula de diàleg. «Serem transparents», va dir. Una vegada més, incompleix els seus compromisos”, va denunciar ahir el portaveu de Junts, Josep Rius.

Passat el vendaval del pressupost –que es preveu que s'aprovi definitivament el 10 de març–, Aragonès té el capteniment d'activar la concreció de l'anomenat acord de claredat, però, un cop més, les eleccions municipals demoraran les reunions amb els partits. Es preveu que primer es trobi amb agents socials, econòmics, sindicals i culturals del país per parlar-ne.

El president, ahir, durant el Consell Executiu / EFE - A. DALMAU

Carles Campuzano
CONSELLER DE DRETS SOCIALS

“El repte és molt gran per coordinar dos models diferents i que els professionals vagin coordinats”

figuració d'un sistema de governança entre administracions i proveïdors i el projecte del Ripollès promou una atenció integral en l'atenció domiciliària, de salut mental, comunitària i benestar emocional i, com a la Garrotxa, en els sistemes d'informació i comunicació. A les comarques gironines, destaca el projecte de l'Espai Obert, que disposa de tres habitages, orientat a persones amb discapacitat psicosocial, de trastorn mental sever, en situació extrema d'exclusió social.

SOLFINA RESTAURANT

CALÇOTS

Tots els caps de setmana

Rt. SolFina Crta. Accés Costa Brava s/n - Palafolls www.solfina.cat Informació i reserves: 93 762 00 96

Menú Calçotada

Calçots

Carns a la brasa

Postres casolans

Pa, vi i aigua

30 €

Iva inclosa

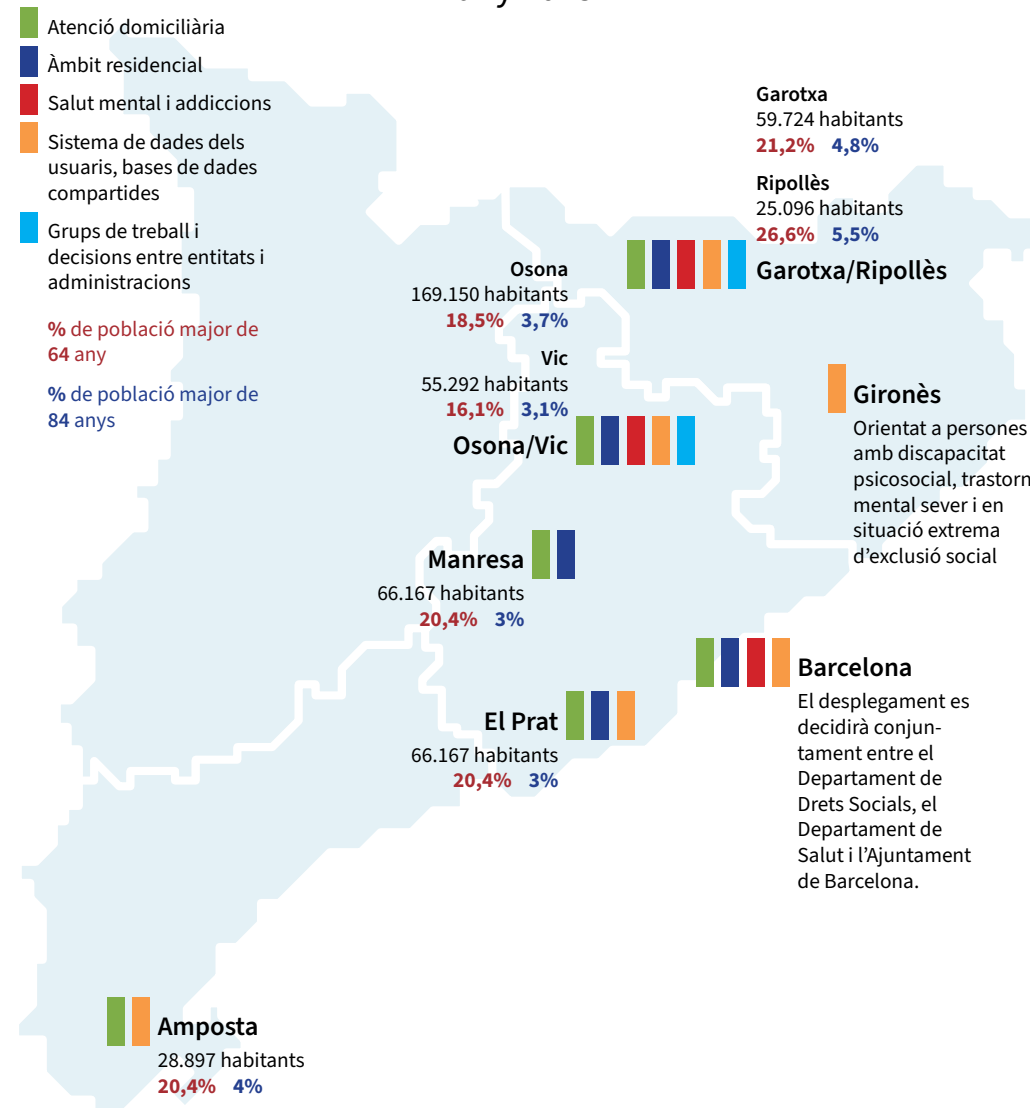
Despleguen l'atenció social i sanitària integrada en set àrees

ELENA FERRAN
Barcelona

MODEL → Les conselleries de Salut i Drets Socials es “conjuren” per coordinar professionals i optimitzar recursos amb l'objectiu de millorar l'atenció a l'usuari

ÀMBIT → Comença a les zones on ja funcionen experiències amb el compromís d'arribar a tot el país.

Desplegament de l'atenció integrada social i sanitària (AISS) any 2023

Font: Elaboració pròpia amb dades de la Generalitat de Catalunya / ALBERT BORRÀS

A Catalunya hi ha diferents iniciatives desplegadas al territori per coordinar de manera conjunta els serveis socials i sanitaris en l'atenció domiciliària. La Generalitat n'ha triat set, per seguir de prop les experiències, que han de ser referents per estendre a tot el país a partir del 2024. Els territoris escollits són Amposta, el Prat de Llobregat, Barcelona, Manresa, Osona, Garrotxa/Ripollès i Gironès, on dependent de cada cas es prioritza l'atenció sanitària o l'atenció a les cures a l'entorn domiciliari i comunitari.

El conseller de Salut, Manel Balcells, i el de Drets Socials, Carles Campuzano, reconeixien en la presentació que aquest és un objectiu que es persegueix des de fa més de trenta anys i que aquest cop estan “conjurats perquè funcioni”. Aquest nou model incorpora l'experiència que es va viure durant la pandèmia, en què es va fer evident sobretot en el model assistencial a les residències. “S'han de garantir en cada cas les facilitats per fer un ingrés i que la persona pugui tornar a casa amb el suport que calgui”, explicava el conseller Balcells. La figura clau per fer aquesta coordinació serà el “gestor de casos”, que sempre serà el mateix i farà el seguiment del pacient i que en funció de cada cas podrà ser la infermera de família, un terapeuta ocupacional o un metge del CAP, en funció de cada cas i de l'organització de l'àrea on es visqui. “El repte que els professionals vagin coordinats és molt gran, perquè són models de gestió diferents”, assenyalava el conseller de Salut, que reconeixia que “habitualment no es coordinaven”. A més dels recursos que de manera ordinària ja estan pressupostats en els comptes d'aquest 2023 –en tramitació parlamentària–, Balcells ha anunciat que destinaran “un suplement pressupostari de gairebé 1 milió d'euros a cadascun d'aquests territoris”.

La coordinació entre els serveis vol prioritzar l'atenció domiciliària a les persones grans, en una societat cada cop més envellida i en què els usuaris tenen múltiples patologies i cròniques, i també posarà el focus en la infància i la població juvenil pel que fa a l'atenció de salut mental.

Com a exemples

Els consellers van posar com a exemples testimonis com ara el d'una àvia de 81 anys que, sense la família a prop, es resisteix a anar a viure a una residència i rep l'atenció d'una trentena de professionals. Segons Balcells, s'hauria d'oferir de manera més integrada i amb

“Estem conjurats que aquest cop funcioni perquè la covid va posar de manifest moltes febleses”

Manel Balcells
CONSELLER DE SALUT

el suport que li calgués a casa. “Volem un professional que es coordini amb la família i que doni capacitats als cuidadors que es fan càrrec del seu fill”, apuntava per la seva banda el conseller Campuzano en el supòsit d'una família que té a càrrec un fill amb discapacitat i que es troba “sobrecarregada” per les gestions que s'han de fer en l'atenció a diferents centres especialitzats.

El conseller de Salut va indicar que durant aquest any s'avaluarà el desplegament en aquestes set àrees i, a partir del 2024, s'ampliarà a tot el territori i s'arribaria a cobrir Lleida, que queda fora dels àmbits pioners.

Barcelona, per decidir

A la ciutat de Barcelona, s'han iden-

pateixen múltiples malalties i que tenen dependència, o persones de totes les edats amb discapacitats i malalties cròniques. Les projeccions de futur preveuen que a Catalunya, l'any 2031, pràcticament un de cada quatre catalans tindrà més de 65 anys i s'haurà doblat el nombre de persones amb quatre o més problemes crònics de salut. El 2060 seran més d'un milió les persones de més de 65 anys i la població de 85 anys s'haurà triplicat.

L'impacte de la pandèmia a les residències de gent gran i persones amb discapacitat va evidenciar el que ja feia anys que es reclamava: una millor coordinació entre l'atenció sanitària i l'assistencial davant un col·lectiu molt fràgil, molt més exposat com va estar al virus. Aleshores els poders polítics van anunciar el desplegament de la futura agència d'atenció integrada social i sanitària. El conseller de Drets Socials, Carles

La futura agència d'atenció integrada

Campuzano, s'hi referia ahir i es mostrava confiat que la normativa que n'ha de garantir la creació es pugui començar a tramitar al Parlament, passat l'estiu. Abans aquest organisme conjunt no sigui una realitat, les dues conselleries es donen més marge per avaluar el desplegament territorial que ha de permetre “fer que en aquests mesos passin coses”, independentment

dels tràmits legislatius de l'agència. Un dels reptes és que els propers mesos es pugui avançar en els sistemes d'informació dels dos àmbits, el social i sanitari, per tal que els dos puguin accedir a la informació de les persones que atenen. Un cop desplegada, se'n podrien beneficiar un milió de persones, d'aquesta atenció integrada, que essencialment són ancians que

Què s'amaga sota la taula?

Un dels punts clau per desencallar la vaga de metges d'ara fa un mes va ser la creació d'una taula de negociació específica amb representants del Departament de Salut, del sindicat Metges de Catalunya i del Consell de Col·legis de Metges. La primera reunió es va celebrar ahir i, malgrat

L'APUNT

Xavi Aguilar

que tot apuntava que havia de ser de caràcter introductorio establir les bases de funcionament, ja es va encarrillar un augment del preu de l'hora de guàrdia per a tots els metges residents del sistema sanitari. Perfecte, res a dir, però que en aquesta taula no s'oblidi que, al marge de millores retributives, el gran problema és la poca atenció a l'usuari per una manca de professionals que es pot agreujar amb les jubilacions. Xavi Aguilar Que la taula no amagui el forat.

El govern veu magre reunir la taula fins passat el 28-M

→ Continua sense data la compareixença del president al Parlament per donar explicacions sobre la reforma del Codi Penal.

EMILI BELLA
Barcelona

El govern té coll avall que la taula de diàleg no es torni a reunir, com a mínim, fins després de les eleccions municipals, el 28 de maig. “Difícil”, va verbalitzar ahir la portaveu de l'executiu, Patricia Plaja. “El moment en què ens trobem, per context electoral, posa encara més difícil una cosa que ja ha estat realment complicada en els últims dos anys”, va admetre. I és que a part del 28-M, que també serà una convocatòria autonòmica a bona part de l'Estat, les eleccions espanyoles són igualment a l'horitzó, encara sense data.

Tanmateix, el govern mantindrà els contactes discrets amb La Moncloa seguint la seva línia estratègica que aposta per la negociació amb l'Estat. En aquest sentit, Plaja va voler reivindicar els “passos molt rellevants” fets arran de la taula i va esmentar específicament que avui els presos polítics són fora de la presó –gràcies als indults–, que “es va aturar el cop del Tribunal de Comptes”, que la sedició s'ha derogat i que la malversació s'ha modificat, de manera que s'han modificat les penes als dirigents que van ser empresonats. “Els resultats són molt clars”, va reblar. “No som on volíem, per això es continua treballant

Carles Campuzano
CONSELLER DE DRETS SOCIALS

“El repte és molt gran per coordinar dos models diferents i que els professionals vagin coordinats”

figuració d'un sistema de governança entre administracions i proveïdors i el projecte del Ripollès promou una atenció integral en l'atenció domiciliària, de salut mental, comunitària i benestar emocional i, com a la Garrotxa, en els sistemes d'informació i comunicació. A les comarques gironines, destaca el projecte de l'Espai Obert, que disposa de tres habitatges, orientat a persones amb discapacitat psicosocial, de trastorn mental sever, en situació extrema d'exclusió social.—

El president, ahir, durant el Consell Executiu / EFE - A. DALMAU

SOLFINA RESTAURANT

CALÇOTS

Tots els caps de setmana

Rt. SolFina Crta. Accés Costa Brava s/n - Palafolls www.solfina.cat Informació i reserves: 93 762 00 96

Menú Calçotada

Calçots

Carns a la brasa

Postres casolans

Pa, vi i aigua

30 €

Iva inclòs

KEEP CALM

Andreu Pujol

Comparacions
odioses

La primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon, anuncia des de la seva residència oficial d'Edimburg, Bute House, que ha pres la decisió de plegar. Al·lega estar fatigada per la pressió i la tensió pròpies de la professió: "Sé que amb el pas del temps tindrà cada cop menys energia per dedicar-me a la feina", ha explicat en roda de premsa. Si aquest és el veritable motiu de la seva renúncia o no, s'anirà aclarint a poc a poc. Essent una independentista de pedra picada i una ferma defensora de celebrar un segon referèndum d'autodeterminació per Escòcia, la seva partença provoca, tot i així, unes paraules de cortesia del primer ministre britànic, el conservador Rishi Sunak: "El meu agraïment va per a Nicola Sturgeon pel seu llarg servei. Li desitjo tot el millor per als seus pròxims passos." Aquell mateix dia a 1.262 quilòmetres de distància en línia recta, que són els que separen Londres de Madrid, l'economista Antonio Cabrales és forçat a dimitir com a conseller del Banc d'Espanya a causa de les pressions del Partit Popular. El motiu del comiat forçós del prestigiós acadèmic és que l'any 2018 va ser un dels 52 signants d'una carta de suport a Clara Ponsati dirigida a la Universitat de Saint Andrews. El pretext és tan rebuscat i la connexió amb l'independentisme és tan tangencial i secundària que la maniobra esdevé una al·legoria perfecta del sectarisme fanàtic que es practica a la política espanyola, on l'independentisme és un tema tabú, criminalitzat des d'una maquinària propagandística formada per premsa i representants polítics. Dos fets produïts el mateix dia, al mateix continent, esdevenen la cara i la creu: els conservadors d'un indret comportant-se segons els canons de la civilització, mentre que els seus homòlegs meridionals, a qui potser hauriem de titllar més acuradament de reaccionaris, encara mantenen enceses les fogueres de la inquisició.

EL LECTOR ESCRIU

Un "ovni" ben particular

Darrerament, a l'espai aeri canadenc, s'hi han detectat alguns objectes voladors no identificats. Dada que tot lector que estigui al dia ja té registrada. Però del que no se l'ha informat és que servidor, membre d'una minoria objectivament identificable, a l'exili literari en català (per si encara hi cap més minoria), ha observat un detall alhora preocupant i especialment significatiu en un objecte volador en particular, encara sense identificar, que ha passat per alt, molt alt, a les forces aèries del país en qüestió, a saber: una bandera espanyola amb les següents inicials: Vox, PP, Cs, PSOE... i altres sigles encara més ancorades a la dreta del, diguem-ne, pendó. A hores d'ara es desconeix què hi feia un artefacte

A LA DOS

Toni Brosa

Poli bo, poli dolent

La resolució del Tribunal Suprem replicant la recent reforma del Codi Penal i mantenint la major duresa possible del càstig als condemnats per l'1-O, per damunt de la llei, de la potestat del legislador i dels drets de tots els afectats, no sorprèn, no pot sorprendre ningú. Tothom sap arribats a aquest punt qui són Marchena, Llàrena i tota la patuleia judicial, quin paper juguen en la història d'Espanya i de quina secular tradició nacional són hereus. El que sí que resulta veritablement sorprenent d'aquest nou episodi és la tossuderia de voler assenyalar-los només a ells, al poder judicial, com el generalíssim del cantó fosc dictant la seva llei i tallant les ales als pretesos Jedi de la democràcia plena i l'Espanya constitucional. Aquells que des del poder legislatiu (Congrés) i l'executiu (Moncloa) pre-

On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Suprem i al govern continuar tractant els autors de l'1-O com a delinqüents?

tenen maquillar de retrobament les restes d'una Catalunya atonyinada i represaliada del dret i del revés. Quina síndrome d'Estocolm pot estar afectant aquells que detecten i posen en relleu la comprensió, la clemència i l'ànim de reconciliació en un Estat espanyol que mai, en cap moment, ha dubtat a utilitzar tota la força que calgui, el joc brut i l'inexorable corró de l'Estat per esclafar l'intent del poble de Catalunya d'exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles per vies pacífiques i democràtiques? Com es pot encaixar una mà sabent que l'altra mà t'ha clavat i et continuarà clavant tantes ganivetades com calgui per aconseguir el seu objectiu? És que els que espion, els que s'infilten i els que busquen qualsevol argument real o

fictici per criminalitzar independentistes no responen a les ordres i l'estratègia de l'Estat? On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Tribunal Suprem i al govern d'Espanya continuar assenyalant com a delinqüents perillosos uns ciutadans que van contribuir a celebrar un referèndum democràtic, des d'un Parlament i seguint un mandat electoral? Si Marchena és el dolent, Pedro Sánchez és el bo, però els dos són polis, o potsers poliols. I la qüestió és que l'un i l'altre treballen coordinats per aconseguir exactament el mateix.

LA FOTO

Massa burocràcia. Ramaders i pagesos omplen de papers triturats l'entrada d'Acció Climàtica a Lleida per denunciar l'excés de burocràcia que han d'assumir / ACN - L. CORTÉS

d'entrevistes, si es pot dir així i entre cometes, Zona Franca. Tot i que el format és diferent de temàtica, contingut, pot ser que en aquest humor punyent a vegades segons quins comentaris puguin no agradar. A veure, molt fàcil, tenim present l'expresident Maragall, que en cap moment es va sentir molest o ofès per l'imitador, per allò de: "Què cabrón...", oi? O també l'expresident Montilla... Tot plegat, al Polònia, és clar, ho recordeu? Veritable humor. Sense ofendre ningú, el Zona Franca, ja pel contingut, simplement veure a quina hora s'emetia... Per tant, hem de considerar i comparar l'humor polític que encara en podem gaudir amb un altre certament punyent perquè l'humor també té els seus límits.

Programació comparada

Els pocs programes humorístics de TV3 ens fan replantejar l'humor i l'humor tectònic, és a dir: un humor que fa molts anys que hi és, Polònia, fantàstic des del principi, i l'altre tectònic

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'EDITORIAL

El 'ciberatac'
de l'Estat

Les últimes revelacions sobre l'autoria material del ciberatac massiu contra la Generalitat de Catalunya en els dies de la consulta sobre la independència del 9-N del 2014 per part de l'empresa israeliana Demo-Man International, aporten una evidència més de la guerra bruta, sense escrúpols ni reserves, desencadenada per Espanya per aturar a qualsevol preu la deriva sobiranista de Catalunya. El fet que la tecnologia utilitzada per aquesta empresa per realitzar l'atac sigui material sensible d'intel·ligència que Israel només autoritza a vendre als estats, no deixa de ser una simple formalitat argumental per certificar el que ja ha quedat a bastament demostrat els darrers anys amb l'espionatge indiscriminat a ciutadans amb Pegasus, la infiltració de policies dins l'activisme independentista, les escoltes telefòniques en investigacions prospectives, l'espionatge il·legal fora del territori espanyol, l'ús de les clavegueres de l'Estat i dels 'fons reservats' per criminalitzar líders nacionalistes,

o la manipulació del Tribunal Constitucional per posar fora de la llei l'activitat política del Parlament i el govern catalans de signe independentista, per citar alguns exemples.

La decisió estava presa des de molt abans del desafiament constitucional de la tardor del 2017 i la podem situar a partir del viratge sobiranista del catalanisme després de la sentència de l'Estatut (2010) i la implosió del pacte autonòmic de la Transició. És necessari remarcar-ho: no era una decisió judicial arran d'uns fets presumptament il·legals, sinó una decisió política, d'Estat, d'encetar una guerra total contra l'amenaça independentista a Catalunya, per molt que al darrere hi hagués un moviment pacífic i democràtic, per molta erosió que això provoqués a l'estat de dret, les institucions judicials, els drets protegits per la Constitució i la qualitat democràtica a Espanya. A Pedro Sánchez no li cal justificar-ho i caldrà veure si Europa obliga l'Estat a corregir-ho. Per tant, aquest és el terreny de joc i aquestes són les regles. I això és el que han de tenir en compte tant els independentistes per defensar les seves legítimes aspiracions com els autèntics demòcrates per sostenir les seves.

DE SET EN SET

Anna Carreras Aubets

Barres de bar

Asseure's en una barra de bar sol tenir un component molt interessant de divertimento. Un dia a mitja tarda arriba una dona amb infules de poetessa i afirma que després de dinar ha quedat abandonada a les mans de Morfeu. El de més enllà li pregunta si el tal Morfeu la té gaire grossa. Riures. Una noia llegeix una novel·la amb una cervesa gallega al davant. Porta un jersei de coll alt de color carn i no s'ha posat sostenidors. El murri de torn li diu que es tapi, que si no li tocarà els mugrons i podrà sintonitzar Ràdio Andorra. Riures. El tercer començant per la dreta explica, empenyat, que s'ha quedat a dues de completar el Paraulògic i l'altre li diu que ja és massa granadet per jugar a caçar Pokémons. Riures. El personal que està a l'altra banda de la barra de bar és més psicòleg que els psicòlegs. Són contenidors d'històries personals, dramàtiques o no, i han d'escoltar i callar, tret que els demanin l'opinió. Aquestes pobres víctimes de la merda aliena deuen arribar a casa seva amb el cap com un timbal. Una barra de bar sol tenir, quasi sempre, els mateixos feligresos. I quan entra un foraster, s'activen la crítica mordaç i els comentaris en veu baixa. Hi ha qui exigeix un got de tub de vodka a les deu del matí i hi ha qui es fot ganyot avall una tapa de croquetes a les dues de la matinada. Un dia un paio volia seduir una noia i va fent tants malabarismes dalt del tamboret que va caure de cap a terra, llençant totes les llunes de la nevera contra la qual es va estampar. Encara rodolen pels carrers buscant una altra barra de bar.

DE REÜLL

Núria Astorch

Somnis de països rics

Bocabadada. Així es com em vaig quedar després de mirar el vídeo de simulació de la pista sobre el mar que un grup format per enginyers, economistes i un ecòleg han presentat per ampliar l'aeroport del Prat. Per un moment vaig pensar que vivíem en un país ric, que es pot permetre somiar en infraestructures de gran envergadura perquè la resta –si parlem de mobilitat, la xarxa aeroportuària ja existent, la viària i la ferroviària– està completament desenvolupada, funciona a la perfecció i només es pot aspirar a allò que és excels. Però de rics no ho som pas a Catalunya. Però el que segur que hi ha és una llarga cua d'inversors esperant a fer-se més rics amb l'execució d'un projecte que els promotors han valorat en 2.200 milions d'euros. Vatuva l'olla! I si deixem de banda la inversió, els impulsors sostenen que l'impacte mediambiental serà menor que el dels projectes presentats fins ara. Diuen, per exemple, que la pista se sostindria mitjançant pilons recoberts amb roca calcària artificial que atrauran vida marina. Això serà un cop construïda, perquè aquesta instal·lació no apareixerà per generació espontània al mig del Mediterrani! Per no començar la pista per la teulada, la qüestió de fons que caldria dirimir en primer lloc és: és realment necessària l'ampliació del Prat?

LA FRASE DEL DIA

CONSELLER DELEGAT DE REPSOL
Josu Jon Imaz

Els alts preus energètics no han caigut del cel, són conseqüència de les decisions incorrectes adoptades per Europa

LES CARES DE LA NOTÍCIA

PRESIDENT ESPANYOL
Pedro Sánchez

Burla democràtica

El president del govern més progressista de la història ja fa temps que en les sessions de control no respon a les preguntes incòmodes sobre Pegasus o els policies infiltrats. Però no comparèixer al Parlament dient que només retrà comptes al Congrés i al Senat és una burla institucional. pàg 6

PRESIDENTA DE LA REPÚBLICA DE KOSOVA
Vjosa Osmani

Unilateral també val

Unilateral també val Quinze anys després que Kosovo es va independitzar de Sèrbia per una declaració del seu parlament, la nova república ja és reconeguda per la meitat dels estats de l'ONU amb les potències occidentals al capdavant. L'Estat espanyol, en canvi, es posa al costat de Rússia, la Xina o l'Índia. pàg 11

EXÀRBITRE
Enríquez Negreira

Conflicte d'interessos

Ser vicepresident del Comitè Tècnic d'Àrbitres –que avalua i fa seguiment dels col·legiats del futbol professional– i alhora oferir serveis professionals sobre arbitratge als clubs participants és passar-se l'ètica per l'engonal i una indignitat venint d'algu que havia d'impartir justícia quan arbitrava. L'Esportiu, pàg 4

KEEP CALM

Andreu Pujol

Comparacions odioses

La primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon, anuncia des de la seva residència oficial d'Edimburg, Bute House, que ha pres la decisió de plegar. Al·lega estar fatigada per la pressió i la tensió pròpies de la professió: "Sé que amb el pas del temps tindrà cada cop menys energia per dedicar-me a la feina", ha explicat en roda de premsa. Si aquest és el veritable motiu de la seva renúncia o no, s'anirà aclarint a poc a poc. Essent una independentista de pedra picada i una ferma defensora de celebrar un segon referèndum d'autodeterminació per Escòcia, la seva partença provoca, tot i així, unes paraules de cortesia del primer ministre britànic, el conservador Rishi Sunak: "El meu agraïment va per a Nicola Sturgeon pel seu llarg servei. Li desitjo tot el millor per als seus pròxims passos." Aquell mateix dia a 1.262 quilòmetres de distància en línia recta, que són els que separen Londres de Madrid, l'economista Antonio Cabrales és forçat a dimitir com a conseller del Banc d'Espanya a causa de les pressions del Partit Popular. El motiu del comiat forçós del prestigiós acadèmic és que l'any 2018 va ser un dels 52 signants d'una carta de suport a Clara Ponsatí dirigida a la Universitat de Saint Andrews. El pretext és tan rebuscat i la connexió amb l'independentisme és tan tangencial i secundària que la maniobra esdevé una al·legoria perfecta del sectarisme fanàtic que es practica a la política espanyola, on l'independentisme és un tema tabú, criminalitzat des d'una maquinària propagandística formada per premsa i representants polítics. Dos fets produïts el mateix dia, al mateix continent, esdevenen la cara i la creu: els conservadors d'un indret comportant-se segons els canons de la civilització, mentre que els seus homòlegs meridionals, a qui potser hauriem de titllar més acuradament de reaccionaris, encara mantenen enceses les fogueres de la inquisició.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustio-catalunya@elpuntavui.cat

Un "ovni" ben particular

Darrerament, a l'espai aeri canadenc, s'hi han detectat alguns objectes voladors no identificats. Dada que tot lector que estigui al dia ja té registrada. Però del que no se l'ha informat és que servidor, membre d'una minoria objectivament identificable, a l'exili literari en català (per si encara hi cap més minoria), ha observat un detall alhora preocupant i especialment significatiu en un objecte volador en particular, encara sense identificar, que ha passat per alt, molt alt, a les forces aèries del país en qüestió, a saber: una bandera espanyola amb les següents

inicials: Vox, PP, Cs, PSOE... i altres sigles encara més ancorades a la dreta del, diguem-ne, pendó. A hores d'ara es desconeix què hi feia un artefacte tan aliè i tan lleig suspès en l'estratosfera en forma de globus, més inflat que un pit de matxo "espanyoler". Alertats, els caces canadencs, distingits amb quatre boniques barres i una fulla vermella d'auró a les ales (cosa que m'ha omplert de patriòtic orgull), l'han abatut, per si de cas i, amb mateix fer, curar-se en salut. Per a més detalls del succés, poden posar-se en contacte amb l'únic testimoni ocular d'aital singular report, subjectivament verificable.

JOSEP JUST SABATER
Canadà

Programació comparada

Els pocs programes humorístics de TV3 ens fan replantejar l'humor i l'humor tectònic, és a dir: un humor que fa molts anys que hi és, Polònia, fantàstic des del principi, i l'altre tectònic d'entrevistes, si es pot dir així i entre cometes, Zona Franca. Tot i que el format és diferent de temàtica, contingut, pot ser que en aquest humor punyent a vegades segons quins comentaris puguin no

agradar. A veure, molt fàcil, tenim present l'expresident Maragall, que en cap moment es va sentir molest o ofès per l'imitador, per allò de: "Qué cabrón...", oi? O també l'expresident Montilla... Tot plegat, al Polònia, és clar, ho recordeu? Veritable humor. Sense ofendre ningú, el Zona Franca, ja pel contingut, simplement veure a quina hora s'emetia... Per tant, hem de considerar i comparar l'humor polític que encara en podem gaudir amb un altre certament punyent perquè l'humor també té els seus límits. XAVIER FARRÉ
Barcelona

L'EDITORIAL

El 'ciberatac' de l'Estat

Les últimes revelacions sobre l'autoria material del ciberatac massiu contra la Generalitat de Catalunya en els dies de la consulta sobre la independència del 9-N del 2014 per part de l'empresa israeliana Demo-Man International, aporten una evidència més de la guerra bruta, sense escrúpols ni reserves, desencadenada per Espanya per aturar a qualsevol preu la deriva sobiranista de Catalunya. El fet que la tecnologia utilitzada per aquesta empresa per realitzar l'atac sigui material sensible d'intel·ligència que Israel només autoritza a vendre als estats, no deixa de ser una simple formalitat argumental per certificar el que ja ha quedat a bastament demostrat els darrers anys amb l'espionatge indiscriminat a ciutadans amb Pegasus, la infiltració de policies dins l'activisme independentista, les escoltes telefòniques en investigacions prospectives, l'espionatge il·legal fora del territori espanyol, l'ús de les clauveres de l'Estat i dels 'fons reservats' per criminalitzar

líders nacionalistes, o la manipulació del Tribunal Constitucional per posar fora de la llei l'activitat política del Parlament i el govern catalans de signe independentista, per citar alguns exemples. La decisió estava presa des de molt abans del desafiament constitucional de la tardor del 2017 i la podem situar a partir del viratge sobiranista del catalanisme després de la sentència de l'Estatut (2010) i la implosió del pacte autonòmic de la Transició. És necessari remarcar-ho: no era una decisió judicial arran d'uns fets presumptament il·legals, sinó una decisió política, d'Estat, d'encetar una guerra total contra l'amenaça independentista a Catalunya, per molt que al darrere hi hagués un moviment pacífic i democràtic, per molta erosió que això provoqués a l'estat de dret, les institucions judicials, els drets protegits per la Constitució i la qualitat democràtica a Espanya. A Pedro Sánchez no li cal justificar-ho i caldrà veure si Europa obliga l'Estat a corregir-ho. Per tant, aquest és el terreny de joc i aquestes són les regles. I això és el que han de tenir en compte tant els independentistes per defensar les seves legítimes aspiracions com els autèntics demòcrates per sostenir les seves.

LA FOTO

Massa burocràcia. Ramaders i pagesos omplen de papers triturats l'entrada d'Acció Climàtica a Lleida per denunciar l'excés de burocràcia que han d'assumir / ACN - L. CORTÉS

A LA TRES

Toni Brosa

Poli bo, poli dolent

La resolució del Tribunal Suprem replicant la recent reforma del Codi Penal i mantenint la major duresa possible del càstig als condemnats per l'1-O, per damunt de la llei, de la potestat del legislador i dels drets de tots els afectats, no sorprèn, no pot sorprendre ningú. Tothom sap arribats a aquest punt qui són Marchena, Larena i tota la patuleia judicial, quin paper juguen en la història d'Espanya i de quina secular tradició nacional són hereus. El que sí que resulta veritablement sorprenent d'aquest nou episodi és la tossuderia de voler assenyalar-los només a ells, al poder judicial, com el generalíssim del cantó fosc dictant la seva llei i tallant les ales als pretesos Jedi de la democràcia plena i l'Espanya constitucional. Aquells que des del poder legislatiu (Congrés) i l'executiu (Moncloa) pretenen maquillar de retrobament

On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Suprem i al govern continuar tractant els autors de l'1-O com a delinqüents?

DE REÜLL

Núria Astorch

Somnis de països rics

Bocabadada. Així es com em vaig quedar després de mirar el vídeo de simulació de la pista sobre el mar que un grup format per enginyers, economistes i un ecòleg han presentat per ampliar l'aeroport del Prat. Per un moment vaig pensar que vivíem en un país ric, que es pot permetre somiar en infraestructures de gran envergadura perquè la resta –si parlem de mobilitat, la xarxa aeroportuària ja existent, la viària i la ferroviària– està completament desenvolupada, funciona a la perfecció i només es pot aspirar a allò que és excels. Però de rics no ho som pas a Catalunya. Però el que segur que hi ha és una llarga cua d'inversors esperant a fer-se més rics amb l'execució d'un projecte que els promotors han valorat en 2.200 milions d'euros. Vataua l'olla! I si deixem de banda la inversió, els impulsors sostenen que l'impacte mediambiental serà menor que el dels projectes presentats fins ara. Diuen, per exemple, que la pista se sostindria mitjançant pilons recoberts amb roca calcària artificial que atrauran vida marina. Això serà un cop construïda, perquè aquesta instal·lació no apareixerà per generació espontània al mig del Mediterrani! Per no començar la pista per la teulada, la qüestió de fons que caldria dirimir en primer lloc és: és realment necessària l'ampliació del Prat?

LA FRASE DEL DIA

CONSELLER DELEGAT DE REPSOL
Josu Jon Imaz

Els alts preus energètics no han caigut del cel, són conseqüència de les decisions incorrectes adoptades per Europa

les restes d'una Catalunya atonyinada i represaliada del dret i del revés. Quina síndrome d'Estocolm pot estar afectant aquells que detecten i posen en relleu la comprensió, la clemència i l'ànim de reconciliació en un Estat espanyol que mai, en cap moment, ha dubtat a utilitzar tota la força que calgui, el joc brut i l'inexorable corró de l'Estat per esclafar l'intent del poble de Catalunya d'exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles per vies pacífiques i democràtiques? Com es pot encaixar una mà sabent que l'altra mà t'ha clavat i et continuarà clavant tantes ganivetades com calgui per aconseguir el seu objectiu? És que els que espion, els que s'infiltra i els que busquen qualsevol argument real o fictici

per criminalitzar independentistes no responen a les ordres i l'estratègia de l'Estat? On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Tribunal Suprem i al govern d'Espanya continuar assenyalant com a delinqüents perillosos uns ciutadans que van contribuir a celebrar un referèndum democràtic, des d'un Parlament i seguint un mandat electoral? Si Marchena és el dolent, Pedro Sánchez és el bo, però els dos són polis, o potser piolins. I la qüestió és que l'un i l'altre treballen coordinats per aconseguir exactament el mateix.

DE SET EN SET

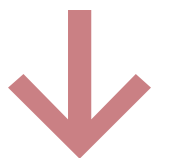
Anna Carreras Aubets

Barres de bar

Assure's en una barra de bar sol tenir un component molt interessant de divertiment. Un dia a mitja tarda arriba una dona amb ínfulas de poetessa i afirma que després de dinar ha quedat abandonada a les mans de Morfeu. El de més enllà li pregunta si el tal Morfeu la té gaire grossa. Riures. Una noia lleigix amb una novel·la amb una cervesa gallega al davant. Porta un jersei de coll alt de color carn i no s'ha posat sostenidors. El murri de torn li diu que es tapi, que si no li tocarà els mugrons i podrà sintonitzar Ràdio Andorra. Riures. El tercer començant per la dreta explica, empenyat, que s'ha quedat a dues de completar el Paraulògic i l'altre li diu que ja és massa granadet per jugar a caçar Pokémons. Riures. El personal que està a l'altra banda de la barra de bar és més psicòleg que els psicòlegs. Són contenidors d'històries personals, dramàtiques o no, i han d'escoltar i callar, tret que els demanin l'opinió. Aquestes pobres víctimes de la merda aliena deuen arribar a casa seva amb el cap com un timbal. Una barra de bar sol tenir, quasi sempre, els mateixos feligresos. I quan entra un foraster, s'activen la crítica mordaç i els comentaris en veu baixa. Hi ha qui exigeix un got de tub de vodka a les deu del matí i hi ha qui es fot ganyot avall una tapa de croquetes a les dues de la matinada. Un dia un paio volia seduir una noia i va fent tants malabarismes dalt del tamboret que va caure de cap a terra, llençant totes les llaunes de la nevera contra la qual es va estampar. Encara rodolen pels carrers buscant una altra barra de bar.

LES CARES DE LA NOTÍCIA

PRESIDENT ESPANYOL
Pedro Sánchez

Burla democràtica

El president del govern més progressista de la història ja fa temps que en les sessions de control no respon a les preguntes incòmodes sobre Pegasus o els policies infiltrats. Però no comparèixer al Parlament dient que només retrà comptes al Congrés i al Senat és una burla institucional. **pàg 6**

PRESIDENTA DE LA REPÚBLICA DE KOSOVA
Vjosa Osmani

Unilateral també val

Unilateral també val Quinze anys després que Kosovo es va independitzar de Sèrbia per una declaració del seu parlament, la nova república ja és reconeguda per la meitat dels estats de l'ONU amb les potències occidentals al capdavant. L'Estat espanyol, en canvi, es posa al costat de Rússia, la Xina o l'Índia. **pàg 11**

EXÀRBITRE
Enríquez Negreira

Conflicte d'interessos

Ser vicepresident del Comitè Tècnic d'Àrbitres –que avalua i fa seguiment dels col·legiats del futbol professional– i alhora oferir serveis professionals sobre arbitratge als clubs participants és passar-se l'ètica per l'engonal i una indignitat venint d'algu que havia d'impartir justícia quan arbitrava. **L'Esportiu, pàg 4**

L'ESPORTIU

lesportiudecatalunya.cat

Divendres, 24 de febrer de 2023 | Any XXII. NÚM. 7643 | Edició Nacional | Preu: 0,50€

ENCARA NO

El Barça cau a Old Trafford i, com en la Champions, queda arraconat de seguida de l'Europa League

L'equip fa una senyora primera part, però es veu superat pels majors recursos del United en la segona

2 - 1

EFE / A. VAUGHAN

BÀSQUET EUROLLIGA

Camí per refer

El Barça, després del sotrac en la copa, torna a la competició amb la intenció de consolidar el bon paper a Europa contra un rival que el vol atrapar [pag 8](#)

Barça -Mònaco
Avui a les 20.45 h - DAZN

HOQUEI LLIGA EUROPEA

Triomfs del Barça i el Reus, empat del Noia i derrota del Calafell [pag 6](#)

BÀSQUET COPA

Badalona desitja ser seu regular

L'alcalde explica que treballen per tornar-hi el 2027 [pag 7](#)

ATLETISME

Bestué, Benach, Guerrero, Mechaal i Guerra, a l'uropeu [pag 7](#)

GIRONA

El club compra els terrenys per construir-hi una ciutat esportiva [pag 5](#)

EUROPA NO ESTIMA EL BARÇA

ELIMINATS → El Barça perd a Old Trafford tot i avançar-se en el marcador amb un gol de penal de Lewandowski i s'acomiada de l'Europa League de bon començament.

MOVIMENT CLAU → L'entrada en escena d'Antony i Garnacho revoluciona el partit i el Barça no troba resposta.

Lewandowski, Busquets i Christensen, lamentant l'eliminació, amb cara de pomes agres / EFE

ORIOI TORTAJADA
Barcelona

Old Trafford, final de trajecte. El Barça no serà a Budapest. Eliminat d'Europa al mes de febrer. Aquesta és la crua realitat. Nova decepció europea. Ja en van unes quantes. L'Europa League no estima el Barça. L'eliminació d'ara fa un any contra l'Eintracht de Frankfurt va doldre perquè no entrava en els càlculs i per la penosa imatge que va deixar aquella eliminatòria en el partit de tornada, amb un Camp Nou tenyit de blanc. Una marea blanca d'alemanys va conquerir Barcelona i el Camp Nou. L'Eintracht va guanyar el partit a la grada i a la gespa. Ara l'eliminació contra el United també dol. Podia entrar dins el terreny de les hipòtesis previsibles perdre a Old Trafford, sí, però fa mal perquè significa dir adeu a Europa

de forma prematura. Fora de bon començament. El Barça va ser expulsat de la Champions al mes de novembre i diu ara adeu a l'Europa League en la primera fase. No hi ha redempció. El Barça no té feeling amb aquesta competició. Ha mort dempeus contra un candidat al títol, sí, però no hi ha consol possible. Castigat al racó de pensar.

A Xavi, el pla dels quatre migcampistes li va sortir bé només durant quaranta-cinc minuts. Fins a l'entrada en escena d'Antony i Garnacho. Aquí va néixer un altre partit. Amb el 0-1 en contra, Ten Hag va acumular talent en atac en la segona part i el Barça no va poder igualar la velocitat de partit que va proposar a partir d'aquest moment el United. El Barça havia estat bé fins aleshores. Busquets tenia un imant a les seves botes i va recuperar moltíssimes pilotes. Nou en trenta minuts. Sergi Roberto i Kessie guanyaven pilotes dividides i Frenkie de Jong, com a guardaespalles de Balde, va estar magnífic anul·lant Bruno Fernandes. Bru-

Fórmula fallida
El pla dels quatre migcampistes només va funcionar en la primera meitat

Fragilitat
El Barça tancal'aventura europea havent encaixat en els vuit partits jugats

no és un talent pur, però no és ràpid, i Frenkie va ser una xarxa de seguretat per a Balde fins al descans. L'única vegada que el portuguès va trobar una fissura en la defensa del Barça va topat amb la figura de Ter Stegen. L'acció va néixer en una passada amb molt risc de Kounde, Casemiro va recuperar la pilota davant Lewandowski i Busquets i va activar Bruno, aquest es va plantar sol davant de Ter Stegen i l'alemany va tancar molt bé els espais. Providencial, l'alemany.

Bruno Fernandes va sortir en la foto del minut 3 i va aparèixer en la foto del minut 15. Estúpid el seu penal sobre Balde. El lateral del Barça, elèctric tot el partit, va girar dins l'àrea i Bruno va caure en el parany. El va agafar de la samarreta i Clément Turpin no va dubtar a assenyalar la pena màxima. Lewandowski va assumir la responsabilitat i no va fallar. De Gea va arribar a tocar la pilota però no amb prou força. Al Barça se li posava el partit tendre amb el gol. Era el primer gol de Lewandowski

al United. El seu primer gol en l'Europa League. El seu primer gol a Old Trafford. Tot això queda ara en mera anècdota.

Al United ni tan sols li va caldre la carta Rashford per guanyar el partit. Aquest cop Ten Hag el va situar a l'esquerra de l'atac defensat per Kounde. No va tenir la brillantor del Camp Nou. L'home del partit va ser Antony. Ell va revolucionar el partit. S'havia perdut l'anada per lesió i va reaparèixer ahir. La seva entrada en la segona part ho va sacsejar tot. A Balde li va sortir un gra al cul amb l'entrada del brasiler. Seu va ser el gol de la victòria. Bruno va connectar amb Garnacho, aquest va xutar, el seu xut el va tancar bé Christensen, Frenkie va tancar el posterior xut de Fred, però a la tercera Antony va trobar porteria. Més enllà del gol, Antony va ser un malson en aquella banda guanyant l'esquina a Balde una vegada i una altra. Els 100 milions d'euros que el United va pagar a l'Ajax ja no semblen menys. Allò que tan bé havia

MANCHESTER UNITED

De Gea
Wan-Bissaka
Varane → Dalot (67')
Lisandro
Shaw
Fred ⊕
Casemiro ■
Bruno Fernandes ■
Sancho → Garnacho (67') ■
Rashford → McTominay (88')
Weghorst → Antony (46') ⊕

RESTA DE CONVOCATS:
Heaton, Elanga, Sabitzer, Maguire, Pellistri, Malacia, Mainoo, Lindelof.

EUROPA LIGUE (PLAY OFF)

2 - 1
(4 - 3)

GOLS: 0-1 (18') Lewandowski, de penal. 1-1 (47') Fred. 2-1 (73') Antony.
ÀRBITRE: Clément Turpin (francès).
Targetes grogues: a Casemiro, Bruno Fernandes, Garnacho, Busquets, Kessie i Lewandowski.
Targetes vermelles: cap.

FC BARCELONA

Ter Stegen
Koundé
Araujo → Marcos Alonso (82')
Christensen
Balde
Kessie ■
Busquets ■
De Jong
Sergi Roberto → Ferran (70')
Raphinha → Ansu (75')
Lewandowski ⊕ ■

RESTA DE CONVOCATS:
Iñaki Peña, Arnau Tenas, Alba, Casadó, Eric, Pablo Torre.

Una altra nit negra per a la collecció

DERROTAT → El Barça afegeix una eliminatòria més al seu àlbum de desfetes europees, i ja en són sis de frustrants.

Sergi Roberto, capcot, i Garnacho, eufòric / EFE

ELS RESULTATS DE L'ELIMINATÒRIA

PSV-SEVILLA — 2-0 (2-3)

1-0 (77') De Jong. 2-0 (95') Soares.

Nantes-JUVENTUS — 0-3 (1-4)

0-1 (5') Di Maria. 0-2 (20') Di Maria (p.). 0-3 (78') Di Maria.

Mitjlland-SPORTING — 0-4 (1-5)

0-1 (21') Coates. 0-2 (50') Gonçalves. 0-3 (77') Gonçalves. 0-4 (85') Stefan (p.p.).

Mònaco-BAYER L. — 2-3 (5-5*)

0-1 (13') Wirtz. 1-1 (19') Ben Yedder. 1-2 (21') Palacios. 1-3 (58') Adli. 2-3 (84') Embolo.

U. BERLIN-Ajax — 3-1 (3-1)

1-0 (20') Knoche (p.). 2-0 (44') Juranovic. 2-1 (47') Kudus. 3-1 (50') Doekho.

ROMA-RB Salzburg — 2-0 (2-1)

1-0 (33') Belotti. 2-0 (40') Dybala.

St. Rennais-XAKHTAR — 2-1 (3-3*)

1-0 (52') Toko Ekambi. 2-0 (107') Salah. 2-1 (119') Belocian (p.p.).

MANCHESTER U.-Barça — 2-1 (4-3)

0-1 (18') Lewandowski (p.). 1-1 (47') Fred. 2-1 (73') Antony.

funcionat amb Frenkie tapant Bruno en el primer temps, no va funcionar en la segona perquè Antony és molt més ràpid i desequilibrant. El moviment de Ten Hag va ser clau. També l'entrada de Garnacho va fer mal a l'altra banda.

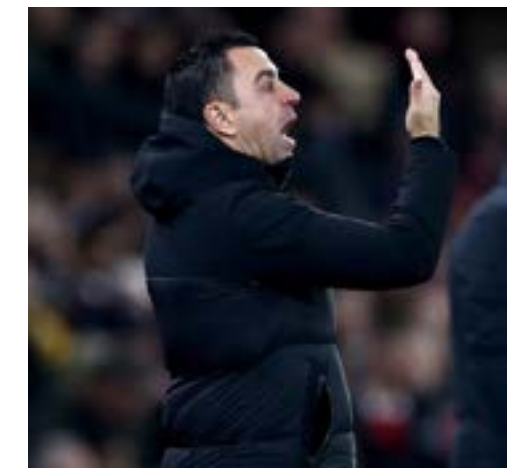
Rebre el gol de l'empat en el primer minut de la segona part també va fer mal. Kessie va perdre una pilota delicada, Bruno va assistir Fred, i aquest, entrant pel carril del mig, va batre un Ter Stegen que tanca l'aventura europea sense haver pogut deixar la seva porteria a zero en cap dels vuit partits que el Barça ha jugat a Europa aquest curs 2022/23. Increïble la diferència amb la solvència de la lliga. A Europa el Barça ha demostrat feblesa. Feblesa i infortuni amb les lesions perquè va tenir les baixes importants d'Araujo i Kounde en partits clau en la Champions i va tenir les absències de Pedri, Gavi i Dembélé en el partit decisiu a Old Trafford. No és una excusa, però sí un element important. Falta profunditat de plantilla. Queda la lliga.—

Xavi Hernández Entrenador del Barça

“Hem d'aprendre dels errors i tornar-hi”

CLARA RODERGAS
Barcelona

El Barça de Xavi torna a dir adeu a Europa molt aviat. El terrassenc va lamentar que l'equip s'apagués en la segona part. “Ha estat més demèrit nostre. En la segona part ens ha faltat joc per dins, calma i paciència. El gol de l'empat ens ha fet molt mal. Teníem el partit dominat fins llavors, però perdre per detalls. No podem estar orgullosos, però hem competit i hem donat la cara”, va dir. Tot i això, Xavi va voler posar èmfasi en la millora respecte del curs passat. “L'any passat no ens dona-

Xavi Hernández / EFE

va per competir, i aquest cop sí que ho hem fet. Hem de millorar per l'any que ve. Tindrem una altra oportunitat, esperem que en la Champions. Partiem d'una base dolenta, però hi ha un canvi. Són equips grans i costa. Hem d'aprendre dels errors i tornar amb més força”, va assegurar el tècnic.

Finalment, Xavi va voler mirar cap endavant i lluitar pels dos títols que queden. “Ens hem d'aixecar. Diumenge juguem. Cal reaccionar ja. Estem bé en la lliga i en la copa, i hem de canviar el xip. La vida continua. Hem de centrar-nos en els dos títols que queden, que són importants per a nosaltres”, va cloure Xavi.—

Per Jordi Garrigós
Fotografia Ferran Leal

“És bonic saber que no t’has d’abaixar els pantalons per fer el que t’agrada”

Pau Vallvé

Ruptura, confinament i sinceritat absoluta. Torna Pau Vallvé amb un disc de baixes revolucions i moltes frases per emmarcar.

Pau Vallvé mai dona una mala entrevista de la mateixa manera que Pau Vallvé mai fa un mal disc. Entregat i entusiasta, no s’ha reconegut prou la filosofia pionera que aquest músic de Barcelona ha aplicat a la feina: la seva és una aposta decidida per l’autogestió i el ‘fes-t’ho mateix’ pròpia del punk i l’indie, però ell ho ha seguit escrupolosament sent un dels artistes més escoltats del pop nacional. Vallvé és qui polsa el botó de gravar quan comença un nou enregistrament i pràcticament qui et porta el disc a correus. A més, s’obre en canal a cada elapé i no baixa el llistó encara que ja faci una colla d’anys que està a primera línia. Parlem amb Vallvé arran de la publicació de ‘La vida és ara’ (Autoeditat 2020), un nou capítol de la seva vida explicada en cançons.

Sempre has parlat dels teus discos com un dietari, el reflex de com ets en aquell moment. Quin és el moment de Pau Vallvé a ‘La vida és ara’?

El disc surt d’un moment una mica peculiar. Pocs dies abans del confinament em vaig separar i vaig anar a viure provisionalment uns dies a l’estudi de gravació, uns baixos a Gràcia petits i sense llum. I el que havien de ser uns pocs dies, amb el confinament es van convertir en 75. Contràriament al que podia semblar, em vaig sentir molt bé sent un moment tan important com el de tornar a començar. El Pau de ‘La vida és ara’ és algú que ha pogut sortir del riu per veure’l des de fora, amb temps per reflexionar i per mirar-s’ho tot una mica amb perspectiva i distància. En fer això m’he adonat que soc molt més feliç i afortunat del que creia.

Imagino que és per aquesta separació que el disc comença amb una cançó de trencament, to i que acaba amb una de moderat optimisme. És un fil narratiu buscat?

Vaig voler posar les dues úniques cançons que parlen del trencament al principi. Cronològicament va ser així i en ser una separació amistosa no va suposar cap mal rollo, ni cap maldecap que hagi acabat influent ni en el disc, ni en el meu confinament. Al contrari, segurament ha sigut l’alliberament que ha permès tot el que ha vingut després. També en el disc, que acaba sent més aviat un llistat.

Una llista de què?

Cada cançó acaba sent un dels problemes en els que m’he encallat en algun moment i m’ha fet ser infeliç. I que ara, amb aquests temps de parar i pensar, m’he adonat que he superat. Al final és un llistat de coses que he anat ratllant per arribar a sentir-me feliç. L’última cançó és com el relleu, a algú que encara no se sent així, com si li passés les instruccions de com arribar-hi. Això que t’explico és molt inconscient, no és que fos molt pensat, però donant-hi voltes ara m’adono que va d’això el disc.

“Cada cançó acaba sent un dels problemes en els que m’he encallat en algun moment i m’ha fet ser infeliç.”

Tinc la sensació que has posat un filtre desmitificador al trencament. N’estàs d’acord?

Sí. Crec que és la gràcia del disc en general, que per primer cop no canto les coses des del drama, sinó que m’ho miro des de fora abans de tornar-hi a entrar. D’aquí que tot té un punt d’acceptació, de serenor o de “el futbol és asín” (riu).

Com es porta una experiència així vorejant els quaranta anys i en una situació de confinament?

Doncs la mar de bé. De fet també va d’això ‘La vida és ara’: Haver-me adonat que m’he fet gran. En molts sentits i no només d’edat. Aprendre a prendre’s les coses d’una altra manera.

Musicalment et plateges gaire com anirà el disc abans de posar-t'hi?

Durant el dia a dia normal vaig escrivint frases a una llibreta i vaig enregistrant idees musicals que tinc i les vaig deixant al mòbil. Quan em poso a fer disc obro aquella carpeta d'idees i els blocs de notes, llavors me'n adono què m'ha passat i què m'ha remogut o preocupat des que vaig fer l'anterior disc. Musicalment intento anar una mica acord amb què m'ha passat i amb com estic, però sempre hi ha marge i un espai pel joc i per provar coses. En qualsevol cas, sí, sempre intento pensar bé què faig i perquè ho faig.

És un disc de revolucions baixes i poques explosions...

Una de les coses per les quals també em va servir el temps de reflexió del confinament va ser adonar-me que, si bé les lletres dels meus discos havien plasmat la meva evolució -de passar d'estar enfadat i trist en el primer disc a estar content i tranquil en aquest- musicalment els meus discos seguien tenint molts tics del Pau empenyat i trist dels inicis. Vaig decidir que era el moment de polsar refresh i actualitzar-ho perquè quadrés amb com sóc ara, també musicalment parlant. Seguia fent servir el drama, l'èpica, el rock, la sobreproducció, etc i tot això ja no quadrava massa amb com sóc.

D'aquí que aquest disc és exageradament poc èpic. Totes les cançons comencen com acaben, no hi ha crescudes del riu, ni explosions musicals. Tampoc hi ha drama, tot està explicat d'una manera més serena, menys excitada. Per això tampoc hi ha cap bateria real, ni cap guitarra amb distorsió. Vaig voler deixar fora el rock.

“Mai he fet massa cas a les modes. Sempre he mirat de fer els discos que jo voldria escoltar i gaudir.”

No és la primera vegada que demanes aturar-se per pensar, perquè tot va molt de pressa i cal saber exactament què és el que vols i et fa feliç. És el missatge de la cançó que dona títol al nou elapé?

Generalment practico bastant això de parar un moment, de nedar, treure el cap de l'aigua i mirar si estic anant cap a la boia o m'he desviat. I en alguna d'aquestes parades va bé mirar enrere per veure el camí fet i per pensar si realment aquella boia és realment on vull anar o si m'ho he repensat. Va bé revisar-se de tant en tant i veure si val la pena tot l'esforç. Com a societat no ho estem fent gens i d'això va aquesta cançó.

El disc no sona gens als corrents de moda en el pop fet a Catalunya. N'ets conscient?

Mai he fet massa cas a les modes. Sempre he mirat de fer els discos que jo voldria escoltar i gaudir jugant mentre els faig. Hi ha gent que té talent per crear noves tendències, però no és el meu cas. Tampoc he cregut que intentar pujar al tren d'una moda que ja ha arribat i ha agradat fos una decisió massa intel·ligent.

Miro de ser jo, parlar del que em passa a mi i no massa més més. Si a algú li agrada i a sobre li serveix doncs genial, però dedicar esforços a agradar és, en general i també en la música, de les coses més tristes que hi ha. I és una lluita perduda, perquè mai agradarà a tothom.

Ets la demostració que es pot viure de la música sense dependre de factors externs. Encara necessites a la indústria i a la premsa o ja ni això?

Tot es pot fer de moltes maneres. Mig per casualitat em vaig trobar en l'autogestió i em va agradar tant, i va quadrar tant amb la meua manera de ser, que m'hi he quedat. Ho he anat professionalitzant amb el temps, això sí.

És bonic saber que no t'has d'abaixar els pantalons amb ningú per fer el que més t'agrada i que ho pots fer quan i com vols sense demanar permís a ningú. Això sí, sense públic és impossible fer-ho: el mèrit és tot seu, de recolzar el que faig després de tants discos i que ho pugui seguir fent tot pel meu compte, sense que cap empresa hi posi diners ni condicions.

“Recordaré una època bonica en què vaig tenir la sort de fer un disc que em va fer viure un bon moment.”

Aquesta independència t'anirà bé o malament en un temps de crisi com aquest?

De moment està anant bé! Durant el confinament vaig fer a mà cent còpies del 'Pels dies bons' (Autoeditat, 2014) que vaig trobar i es van vendre totes en minuts. Després vaig posar el nou disc en prevenda i se'n van vendre més que mai. Amb aquests diners vaig poder pagar la fabricació i campanya del disc. S'han exhaurit les entrades dels onze concerts que, de moment, hem publicat de la gira i ja quasi no queden vinils dels cinc-cents que en vaig fer. Tot això en quatre setmanes! De moment està anant millor que mai, veurem què passa més endavant, ara només puc estar agraït.

En el teu dietari que és la teua música, què penses que recordaràs sobre tú quan escoltis 'La vida és ara' d'aquí a trenta anys?

Uf, trenta anys... el col·lapse arribarà abans! Però bé, suposant que el clima aguanti tant temps i que jo segueixi aquí, crec que recordaré els 75 llargs dies tancat en el soterrani segur (riu). Pel que estic veient en aquest primer mes de vida del disc, crec que recordaré una època bonica en què vaig tenir la sort de fer un disc que em va fer viure un bon moment, tan vital com professionalment parlant, per fugaç que arribi a ser aquest moment. La vida és ara, d'aquí a 30 anys ja veurem! (riu).—

Grau de Disseny i Creació Digitals
Disseny i Publicació de Continguts

Treball de Final de Grau
Anàlisi del Disseny de la Premsa Escrita
i Redisseny d'una Publicació

Autor: Albert Borràs i Civil
Tutora: Gemma Vernet Vicente
Juny de 2023

